

ZALAI KÖZLÖNY

Megjelenik hétfőn és csütörtökön.

Előfizetési árak: Egész évre 10 korona, félévre 5 korona, Negyedévre 2 korona 80 fill. — Egyes szám ára 10 fill.

Felelős szerkesztő:

Báné Kovács János

Művelőszerkesztő:

Kemény László

Szerkesztőség és kiadóhivatal Deák-tér 1

Telefon: 182. — Hirdetések díjazásában szerinti.

Az élet aratása.

Írta: Bertalan Vince.

Nem annak az életnek az aratását érttem, amely halomszázra pusztíthatva el a halál birodalmába költözik... Nem... Hanem azt az életet, amely amannak vére harmatától megtermékenyült mezőin megérleltlen adja azt az életet, amiért úgy imázzák a nép, a nemzet: „Mindennapi kenyereket adjad nekünk ma is.”

Azt az életet, amely életet fakaszt és az élet folytonosságát fenntartva egy másik élet otthonának szolgál, amit leleknek nevezünk.

Ó mindennapi kenyér! amit a véres áldozattal dicső halált szenvedett. Ige is testének választott ki: légy üdvözölve a nemzet által, amely a legnagyobb verálodozattól sem riadva vissza hősiességének dicső fényében fegyverben áll, hadviselést folytat érted, hogy az élet méhét képező tarlóidat megmentve magának és késő utódainak.

Pendüljön meg a kasza és pengése kísérje a lég dalosainak csicsérgő danáját és vakítóan verődjön vissza rajta a nap-sugár, amely amazzal együtt a nemzet munkásságát és dicsőségét hirdesse az egész világnak, amely rajtunk kívül a gyűlölet izzó érzelmeivel veres tusákkal kavarta fel a világbéke törekvéseinek esendes birodalmát fényűző életet biztosítani maguknak, másoknak romlására.

Az átok lehelete marja a gonoszok lelkiismeretét, akik kiragadták a nemzet ifjuságát a családotk szentélyéből, az atyákat a hitvesek kebeléről — aggodó bánatot és vajnai sok, tengerinyi esetben mély gyászt az anyáknak az anyátlanná vált árvaiknak.

Üdvözlégy arató nemzet, amely egyik kezében halált osztó fegyverrel küzdesz az igazságért, a magad igazáért, a másik kezében pedig a kaszaval tarlod le az életnek nevezett eleséget, amelynek értéke annál nagyobb, minél több vér vált alkotó részévé, minél több köny áztatta azt.

A kettős munkában levő arató nemzet

megmutatja azt, hogy az ekét, a kaszát a fegyverrel egyaránt forgatni tudja és jaj annak, aki vérről szerzett ősi sajátos nemzeti erőnyeit magába foglaló és a krisztusi tan által megmésiesített hagyományai követésével, gyakorlásával ezernyi küzdelmekben fentartott hazáját kiasajátítani törekedik; de jaj legyen annak is, aki a nemzet testén mint élőködő anyagi és szellemi romlására tör, mivelhogy az előbbi rabszolgá járomba hajt, az utóbbi arra érlel, készíti elő és mindkettő megszünteti a nemzetet azzá lenni, amit fájában, nyelvében, ősi világ nézetében, alkormányos szervezetében, erkölcsében, törvényeiben, közművelődésében, közgazdaságában és honvédelmében mint nemzeti lényeket, érzelmeket, akaratot, feltételt fejez ki.

Üdvözlégy arató nemzet.

A hadur áldása kísérje fegyveredet, mikor elleneid sorait tarolod és mikor a nap sugarában meg-megvillanó kaszád az életet magába foglaló és tápláló kenyérkaszások rendjébe vágva munkot ad a marokszedőnek keresztet, kalangyát, képét kazalt a nemzetnek amely hálát ad a vett

Ripacs ur karrierje, vagy: Romeok és Juliák. *)

— Humoros-versek elbeszélés. —

Írta: Zombory Gyula

Tanult 4—5 gimnáziumot.
De duplán mindig, mert mindig bukott.
Egyszer aztán —
Egy tél haván
Oldalt rugván az iskolát,
Színésznek állt:
Lévény nyulának szép termete,
Ripacs urnak és éneke
A kántusból kiharsogott,
Mikből jogot — formálgatott,
Hogy még nagy ember is lehet,
A „Nemzeti”-hez is mehet.

A Director szívesen látta,
Megis kínálta
Belső zsebéből nagy garral.
Egy beestelen magyar szivarral
S ígéretet is tett neki,
Hogyha kegyét meg nem veti,
Apja helyett apja leszen —
Kap szerepet,
Játszhatja Liszt meg Hamletet,
Mátyást, Faustot, Don Zsuánt,
Quaximodot, Coriolánt.
Szóval minden szépet; nagyot.
Csak a gázsíróll hallgatott
A proporciós despota,
Mert a dolog akkor vala,
Mikor — (s ehhez kelle csak ész!)
Juvegőből élt a színész.
Mikor a „majdliung” jarta még — —
Annoban volt ez, haj de rég! ...
Má már a mi modern korunkban.
Ők sem trünek vizet borukban,
Rendes havi gázi mellett,
A színész is kitelelhet;

Sőt még nyaralni is telik,
A világot csak nevetik ...
Ripacs ur tehát felesapott,
S mindjárt be is mutatkozott,
A primadonnán kezdve el,
Hogy hát mivel,
Ugyis partnere lesz sokat,
Itt tesz első kézesékokat.
A társulat — (tizen lehettek)
Örvendezett az új zseninek,
S vitték mindjárt in corpore
A színház helyiségébe,
Mely a „Vadenbar”-nél vala,
Itten vert tanyát Thália.
Vitték Mósihoz Ripacot,
Hogy majdan ott,
Ismerkedést ölnék legott,
Felavatták az „uj” tagot.
De baj vala! ...
Tiznek nem volt egy garass,
E nélkül pejj uncs aratás,
Szörnyű blamázs! ...

*) Olvasóink figyelmét felhívjuk erre a humoros életképre, melyet egy illusztris munkatársunk írt lapunk számára. A ciklusokra osztó elbeszélés derűesebbé, derűesebb hangulatot kelt az olvasóban. Szerk.

jóként és térdre borulva az élet azon javaiért, amely megazúntói a vérontást: a nemzetet felemelő békéért.

Üdvözlég hadban álló arató nemzet!

H I R E K.

Sypniewszky ezredes üdvözlése.

Nem régen adtunk arról hírt, hogy huszas honvédezednek parancsnokát, Sypniewszky ezredesét Ófelsége a hadioktató Liptórend lovagkeresztjével tüntette ki. A hír a vitéz ezredes tisztelőinek sorában igaz örömet szerzett. De a legfelsőbb helyről nyert kitüntető elismerés erkölcsi ereje, fénye a balga hisztérius és rosszakaratú ama meudo-mondái is. S az ezredesnek felelősséget vállaló szerzője sohasem akad. A vitézségről híres ezredparancsnok kitüntetésének híre eljutott a harcban álló ezredhez is. S az ezredesnek kitüntetésében a saját vitézségének legfelsőbb elismerését látta s örvendett, hogy parancsnokát ez alkalomból üdvözölheti. Az ezred jókívánatát s üdvözlését Bugsch Aladár őrnagy juttatta kifejezésre lovag Sypniewszky ezredeshez irt eme sorokban: Méltóságos Ezredes Úr! Midőn az a kivételes szerencse jutott osztályrészül, hogy Méltóságos Ezredes Úrnak a Legfelsőbb helyről történt magas és kivételes kitüntetését a harcban levő ezred mindonegyes tagjának önnepélyesen kihirdettem, öröm és büszkeség sugárzott minden egyes arcán.

Büszkeséggel tekint vissza az ezred atokra, az igazi 20-as szellemben és vitézséggel vívott győzel-

mes harcokra, amelyeket Méltóságos Ezredes Úr parancsnoksága alatt február és március havában végrehajtott 906, 918 és 990 magaslatok elfoglalása a történelem aranykönyvében mint fénylő csillagok lesnek Ezredes Úr neve mellett megörökítve.

Büszkeség tölti el az ezredet, hogy ezen Méltóságos Ezredes Úr vezette harcoknál első volt, amely a II. hadsereg széles arcvonalán Przemysl irányában utat nyitott.

Amidőn Méltóságos Ezredes Úrnak az ezred alázasat szerencsekívánatait jelenteni szerencsem van, egyezsemind az ezred hódolatát és ragaszkodását vagyok bátor tolmácsolni. Az ezred előtt való önnepélyes kihirdetéskor az egék Urától Méltóságod további működésére áldást és sikert kérve, az ezred egy szívvél, egy lélekkel Ezredes Úr egészségére és boldogságára háromszori éjénzással adott hű érzelmeinek kifejezését.

Nagyabecstülésem és hódolatom kifejezése mellett maradt Méltóságos Ezredes Úr alázasat alá-fendeltje
Bugsch Aladár, őrnagy.

Piórków, 1915. jun. 10-én.

Az ezred üdvözlésének e szép szavaira Sypniewszky ezredes a következő levélben válaszolt:

Nagyságos Őrnagy Úr, Kedves Barátom!

Midőn legfelsőbb helyről történt kitüntetésem alkalmából Nagyságod az ezred nevében hozzám írtézt igen jóleső üdvözlő átiratát látni és melög köszönetet mondok, ki kell emelnem, hogy ezen új-ból való legkegyelmesebb kitüntetésben csak szép ezredem pártatlan tisztjei retenthetetlen bátorságának és a derék legénység vitézségi kiválóságának ismételt legfelsőbb elismerését láttam és kérem ezt megfelelő módon édes mindnyájukkal közölni.

Osódlattal teli hódolattal tekintek mindig vissza

a számos és szép napra, különösen dicsőséges győ-vertényeinkre, amelyekről összes magas eljáróink osztalan elismeréssel nyilatkoztak. És mindezekből órái fenséggel harsog ki az a dicsőség, amelyet a Kárpátokban február és március hónapokban szerzetek! Nagy büszkeséggel és mély hálával tekintek vissza az igazi „huszas” szellemben pártalan vitézséggel vívott nehéz, téli győzelmes harcokra! A Beszkidek Dzial hegyláncátlan számos egymás mögött fekvő, műszakilag kitűnően előkészített és mindig túlérvel megzállott ellenséges állásokat másfél méteres hó és 25 fokos hidegek és hóviharok dacára mindig magyar virtuussal elfoglaltuk és a számos hat-nyolcszoros ejjei ellentámadások megdermedt karjaitok ellenre mindig megtörték a vitéz huszasok éberségén és vitézségén.

Huszasok! Titeket ezredparancsnokotok irtott történelem nélkül vezetett az északi harctér dicsőséges mezeire. És ime, már rövid időn belül lángoló botúkkal vésztök be világrágós feyvertényeinkkel nenüket ezerszáz drága szent hazánk történelmének aranylapjaira és hősie dicsőfénytől bearayozott, szep-lőtelen zászlókat mindig magában foglaltattuk és mindig, bár megtisztelt, de nehéz feladatok sikerres megoldása jutott Nekték osztályrészül!

Midőn ismételtlen ugy hálával és melög köszö nettel adozom szép ezredem minden egyes vitézének, kérem a magyarok Istenét, hogy táradzásaitokat ezentul is a legfényesebb siker koronázza és továbbra is halhatatlan babérokkal koszorúzzátok meg, vitéz ezredünk dicsőséges hadilobogóját. Téged, Kedves Barátom, valamint az összes uraknak hazafias üdvözlémet és bajtársi szereteteimet tolmácsolva, üdvözölöm az ezred derék legénységét egy szalig igazi atyai szeretettel vagyok huszas üdvvel igaz hived

Sypniewszky ezredes.

Nagykaiussa, 1915. jun. 28.

De azért szinész, a szinész,
Hogy logyen körülötte ész,
Kopecky a hős a bariton,
Néhány sort irt egy papiron,
S abban a „Director” urat,
(Ki mindig szinesen mulat,
Igaz, potyára, más zsebére),
Meginvitálta estebédre.
S egy kis „poculum cari”-ra.
Ivandó Ripacs Karira.
Kupecky ur okos vala,
Régi szinész,
Moh fedte már s penész.
Hogy pudr alig fogta be,
Ha mint Göre vagy Görgői.
Készült szinpadra menoi ki,
Ami neki,
Már meg se kottyan;
Kancsal szemével egyet vágott,
Hol előre, hol hátra hágott,
S mondta mit a sugó beszél,
Akár a szél —
Tehát: így morfondirozott:
Directorának nincs púze most,
De mi a színházban vagyon,
Az egy vagyon! ...
Festett vásznak szinpadra huzva,
Bárony menték, rongyáig nyuzva.

Pántoflik, ezüst sissok,
Rozsdás fringia, dárdá sok,
S több eféle drága vacak,
Köztük Korona is akad!
Amit Ripacs tesz majd agyára,
Ha majd Mátyás szerepét rája —
Aztán ott van két láda könyvvel,
Sok görögütz a menyörgövel,
Lépesök, rácsok,
Miktől megszöktek az ácsok;
Nem volt ki fizessen nekik,
Mai nap is emlegetik,
S szidják a Director urat,
Mint bérkocsis a rozsz utat ...
E sok holmi garancsiának,
Unig elég, hát murit vágnak,
A milyen ilyenkor dukál,
Hogy Mócsi majd bámulra áll,
Reggel a sok kréta vonásra,
S imádkozik, hogy árát lássa.

Folyt a bor, meg a „fektele”.
A társulat szint’ dőlt bele,
Aztán thea a hölgyikéknak,
Limonádó a gyönygyikéknak,
Cigaretta marokszám, zsebre
(Okos ember nézzen előre),

Holnap is up van, Isteneum,
És a „potya” közös érzelmeum ...
„Faust” szípen be leit avata,
Ott is hagyták egy széknél alva.

A társulat — mondtam már fennsz,
Tiz tagból állt s most egy-let többen,
Levőnek, hogy Ripacs beállt,
És hogy bevált:
Neki mindenki gratulált —
— „Jó torkod van pajtás!”
Dicsérték,
Te nekéd már nem is kell mérték,
A bort — mint a gödény — nyeled,
Meglásd: a babért elnyered!
S osztottak neki szerepet —
A nők segítettek neki,
Segítették kifesteni,
Sorra mind,
A „primadonna”,
A „komikánó”, a „mama”,
S itt zárjelben meg is sugom,
Hogy a „naiva” — ugy tudom —
Férfi szerepet is kreált,
Ripacsocal bátran szembe állt,
S így szólt: „Szép vagy Donzuanóm,
Te lész mátol a bálványom”
(Folyt. köv.)

Ezen átiratom a pótzászlójánál, a labadozó osztágnál, valamint a körmendi különítménynél is kihirdetendő.

E két levélhez vides mit hozzáfűzünk. Beszédés onkák az orrod szeretetéből és ragaszkodásából Sypniowsky ezredes iránt, amely el nem nemülő nyelven cefol meg sok mindent, amit a gyáva suttógók közzájára adtak. Alacson munkájuk semmiré teszi a legfelsőbb kiütetést, a huszakok ragaszkodó szeretele, a hirsveas ezredparancsnok újabb közeli diadalai. A hős eszedparancsnok mindig nagyobbra nő, nevé, vezetését az emlegetett hő-ök dicőségeseq lajstromába vezette a legfelsőbb elismerés, míg mindazok sokfeleképen törpök maradnak, akik a valótlán hírek forgatagába vonták be a huszakok ezredparancsnokának egyéniségét. Itt a tények adnak megint leckét a rágalmazás aportolóinak.

Retorziót Kiskanizsának.

Az a kihívó szemtelenséggel párosult makacs-kodás, melyet különösen a kiskanizsai polgárság a helyi hatóság intézkedésével szemben tanusított, megérdemli, hogy gondolkozunk felette, szétnézzünk s reámutassunk más városok példájára és piaci árúira s bámulva fogjuk látni, hogy azok között a legdrágább a mi piacunk, a mely-ellen a mi örökös zarnokaink; a hentesek, mészárosok, s a kiskanizsai polgárok mégis a legszemtelenebbül debattiroznak s mindannyian strájkjakkal fenyegetnek.

Ettől azonban városunk hatóságának nem szabad megrettennie s őt más városok példájára a legerélyesebb retorzióval kell élnie.

Nézünk ki. Győr városát: A hentesek makacs-kodásával szemben felállította a hatósági husszöket, ahol az elsőrendű sertésbús kgja 4 korona, másodikrendű 3-20—3-60 K.

A legsebbe keresznye kgja 48 fill., zöldbús kgja 44 fill. stb. — A városnak külön hagyma, zöldség és gyümölcs árúsa van s ezek szolgálják ki a hatóság által megszabott árakban az élelmi cikkeket.

Miért ne lehetne ezt nálunk is így?

Lépjön a hatóság érintkezésbe a nagy termelőkkel s a kiskanizsai közművelésével elláthatja a város községését jó és olcsó élelmi cikkekké. —

Az sem érdektelen, hogy Győrött miért s mennyi bírságot szab ki a rendőrség. Harminc korona bírságot róttak ki arra a vevőre, aki a huspicanon nagyban vásárolt húst s egy gazdára, aki 36 koronáért adott el rozsozt. Negyven korona büntetéshez jutott egy tejárú, aki 40 fillérért adta s egy másikat 10 koronára büntettek, mert 38 fillérért akarta mérni a tejet. —

A tapoleai járás főbírája az alábbi maximális árakat állapította meg: sovány liba 4—5 K, rántani való csirke 2-40—2-80, svtvájal 3—4 K.; tej 24 f., tejföl (2 dl) 14 f., vaj 4 k., tojás 8—10 f., cserepenye, meggy 20—24—30—32 f. Hol vagyunk mi ettől?

A kik pedig a hatósági intézkedés ellen izgatnak, a legszigorubb büntetéssel sújtsassanak, mert ez-vel nemcsak a hatóság jóindulata intézkedései ellen követnek el kihágást, de veszélyeztetik a katonaság

és a község életmezésének biztosítását, ami hadi állapotok között a legsúlyosabb vétéség számba megy s kérielhetlen szigorral büntetendő.

Hisszük is, hogy a helyi hatóság fogja tudni köteleességét nem fog deputációt küldeni kiskanizsai árúkért, az izgatókat pedig az ügyesség érdemök szerint a legszigorubb fogja sújtni, — példát statuálván, hogy hasonló eset többé elő ne fordulhasson.

B.

— Halál a harctérén. Mult pénteken egy rózsaszínű tábori levelezőlap szomorú hírt hozott a harctérről, Róza Károly, volt murameleneci tanító, a galiciai harctérén június hó 4-én viállamsújtást szenvedt halál. Róza miniaty hét évvel ezelőtt került Sümegre állami tanítónak. Sömegeen csakhamar felismerték rendkívül agilitátát s egész esomó társadalmi intézmény vezetőségébe beválasztották. Róza tragikus haláláról Sümegi lapjársunk, a „Sümeg és Vidéke”, többek között ezeket írja:

„Róza Károly halálával súlyos csapás érte nemcsak családját, hanem Sümeg népevéleását és társadalmi életét is. Hazájának, iskolájának és családjának izzó szeretele égett lelkében. Ez a szeretet fáradhatatlan munkáságában és szigorú tanítói és katonai pontos, telkismertetes köteleesség teljesítésében nyilvánkozott meg, mint elő cselekedetében. Ahova oda állott, ott talpig ember volt. Errel a lélekkel dolgozott itthon az iskolában és a társadalmiomban a békés munka idején is errel a lélekkel harcolt ott fón, a Kárpátokban és Galiciában a Haza győzelmeért.”

— Elengedik a hadba vonult kereskedők és iparosok adóját. A pénzügyminiszter elrendelte, hogy azok az I. és III. osztályú kereseti adóval megrott kereskedők és iparosok, kik hadba vonultak s üzletük jövedelme legalább 50 százalékkal csökkent, adóleengedésben részesülnek; az pedig, kik be vannak vonulva s az üzletük zárvs van, a I. és III. osztályú keresetiadó fizetése alól egészen fel vannak mentve. A kérvények ez év végéig adandók be a zalaegerszegi kir. pénzügyigazgatósághoz.

— Koleraesetek Vasvármegyében. Zala vármegye alispánja a szomszéd megyében feltépett kolerajárvány miatt rendeletet adott ki, amelyben a járvány megakadályozására szükséges intézkedések pontos és szigorú ellenőrzésére bírja fel a hatóságokat. Szombathely, Sárvár, Rohonc Körnemd vasme-gyeti községekre csak azok utazhatnak, akik bizonyítványal igazolják, hogy kolera ellen beoltattak. A nagyközség saját érdeke is megkívánja, hogy az oltórt tisztasági szabályokat szigoruan betartsák.

— A katonakadókó tisztviselők illemnye. A tényleges katonai szolgálókat teljesítő állami tisztviselők, altisztek és szolgák illeményeit a hivatalos lap esztőrtöki számában közzétett rendelettel szabályozza a kormány. E szerint azok az állami tisztviselők, altisztek és szolgák, akik mint póttartá-lékosok első katonai kiképzetésük csáljából tényleges katonai szolgálatra bevonulnak, polgári illemények elvezetésében ennek az első katonai kiképzetésének tíz heti időtartamára, vagyis hetven napra hagyatnak meg. Ellenben azok az állami tisztviselők, altisztek és szolgák, akik rendszeres (egy, két, három vagy négy-

évi) tényleges szolgálati kötelezettségüknek teljesítése végett vonulnak be tényleges katonai szolgálatra, polgári illeményeiket ezentul is csak az első katonai kiképzetésének nyolcheti (két havi) idő tartamára, vagyis hatvan napra kapják meg.

— Tengeri és burgonya a várososházán.

Amennyiben a város által vásárolt tengeri e hétéven fuvarbírvány miatt be nem érkezhett, a jövő hét-elejele az előjegyzetek feltételén meg fogják kapni.

Akik pedig burgonyára még igényt tartanak, amennyiben az e hét végén a városház udvarán kimérésre kerül, bárki tetszészerinti mennyiséget kaphat.

— Negyedfél millió embert veszített eddig az orosz! Egy pétervári jelentés szerint május 25-ig 97,942 tisztjök eszt el! Boroevics jóslata beteljesedett: mikor a szemben álló felek számbeli aránya megfelelő lesz, miénk a győzelem. Az utolsó hetek nagyszerű eredményei igazolják legfőnyesebben a jóslat helyességét.

A NÉPTAKARÉKPÉNZTÁR RÉSZEYNTÁRSASÁG NAGYKANIZSÁN

az 1761/915. M. E. számú kormányrendelet alapján a m. k. Postatakarékpénztár által termény előlegek nyújtására kijelölve,

földbirtokosoknak és bérllőknek

az idei terményeikre előleget nyujt a miniszteri rendelet feltételei értelmében netto 6 $\frac{1}{2}$ % kamattal.

— A „Magyarország” politikai napilap a háború óta a legjobb és legpontosabb hírszolgálatra rendezkedett meg. Gyorsan, tárgyilagosan követeli az eseményeket s tudósításában sokoldalúságra törekszik. Közli a hivatalos híreket, de közli ellenségeknek jelentéseit is, amelyek ismeretvéle az ellenekeket, föltárlják vállalkozásaink nagy nehézségeit s meg siker-sebbnek mutatják sikereinket. A „Magyarország” nemzetközi hírszolgálatot rendezett be, amelynek a semleges földön levő Amsterdam a középpontja. Harctéri tudósítói a hivatalos sajtóhadiszállástól függetlenül járják a harctereket s közvetlen megfigyelés alapján írják gyors és mindig megbízható tudósításukat. A lap szépirodalmi része is csogsz aktualitás. Szépirokn élén Tömörkény István és Krúdy Gyula állanak. Krúdy a fővárosi életet, a pesti emberek háborús érzéseit és gondolatait veti papírra. Tömörkény az alföldi magyar népnek a világháborúban tanusított magatartását festi hasonlithatatlan magyaros művészettel. A „Magyarország” nem háborús rovatai is mindig élénkek, változatosak, úgy hogy a lap méltán lett az intelligens magyar családok legszive-sebben olvasott napilapja. A „Magyarország” szerkesztő-sege és kiadóhivatala, Budapest VI. Teréz-kört 22. szám alatt van. A lap előfizetési ára negyred évre 8 korona, egész évre 32 korona. Egyos szám ára 12 fillér.

 Egy jó állapotban levő pedálos cimbalom megvétele kerestetik. Cim a kiadóhivatalban.

Az Érdekes Ujság Képes Ujság

legújabb száma azt mutatja be, hogy milyen lesz ezután az Érdekes Ujság. Terjedelemben majdnem kétszer akkora, mint eddig, fölélesztve mind azokat a régen megkedvelt hasznos és szórakoztató mellékleteket, melyek a háború felvételei sokasága miatt kényszerűségből kisorsultak és gazdagodva egész sor illusztrált cikkel, melyek csak távolabbi vonatkozásban vannak a világháborúval, de főként a legényt tarthatnak a magyar közönség érdeklődésére. Hogy „Az Érdekes Ujság” egyetlen ugrással ilyen nagy mértékben nővél terjedelmét, annak okait talán nem is kell bővebben kifejteni. Mentül előbbre haladunk a világháborúban s mentül inkább torlódik a nagy események, annál fájdalmasabban érezte.

Az Érdekes Ujság, hogyha lelkismeretesen akarja kiszolgálni a művelt magyar közönségnek mindure kiterjedő érdeklődését, nem férhet el az eddigi szűk keretekben, mert a háború torlódó érdekességeinek bemutatását nem lehet korlátozni, viszont az elengedhetetlen háborus anyag bemutatása lassankint elnyom és kisorsít minden egyébét, aminek „gy jól szerkesztett, a közönség minden igényével lelkismeretesen számoló újságból hiányoznia nem szabad. Kényelmetlennek kellett éreznie a szűk terjedelmét és hatékonyt fájó szívet lemondania olyan érdekes és köztérdekű anyag közléséről mely kétség-telentül nagyon érdekli a közönség szélesebb rétegeit. Ugy érezte, hogy majdnem kétszer akkora terjedelmre van szüksége, ha igazán teljes, a háború tul minden érdekes és jelentős eseményről beszámoló illusztrált hetilapot akar a közönségnek nyújtani és lépést öhajt tartani azzal a felokozott érdeklődéssel, melyet éppen a nagy világháború fejlesztett minden művelt magyar polgárban. Az Érdekes Ujság nagy közönsége, amely ismeri a lap folytonos tökéletesítésére irányuló törekvését és ismert kipróbált megbízhatóságát is, inkább fog néhány fillérrel többet adni, ha ennek ellenében abban a helyzetben lesz, hogy Az Érdekes Ujságot a minálul majdnem kétszer nagyobb terjedelemben, összes régi mellékleteinek felezésével és új rovatokkal gazdagítva kaphatja meg hetenkint. Mindössze hat fillérrel lesz drágább Az Érdekes Ujság 24 fillér helyett 30 fillér, de ennek ellenében kétszer akkora lapot kap a közönség. Egyébként Az Érdekes Ujság ismeri szenzációs pályázatokat hirdet több mint 5000 korona összegben. Az Érdekes Ujság előfizetési ára egy negyed évre 3.50 kor., félévre 7 kor., egész évre 14 korona. — Egyes példány ára 30 fillér. — Az Érdekes Ujság kiadóhivatala V., Vilmos császár-ut 78. sz. alatt van.

cimmel március 27-én szombaton új képes hetilap indult meg Vajda Ernőnek, a „Rozmaring néni”; „Ludas Matyi” és egyéb nagysikerű darabok szerzőjének szerkesztésében. Ez az új képes hetilap legnagyobb részében a modern nyomdai technika legelőkeltebb eszközeivel, az oly gyorsan világszenzációvá lett mélynyomással készül és emellegve képei minden fotografianál szebbek, és festményszerűen valósággal keretbe kívánczoknak. Háborus képei a világháború egész területéről meg az elkényeztetett magyar közönség előtt is szenzációk lesznek. De az új lapnak rendkívül gazdag olvasmányos tartalma is lesz, meg pedig nemcsak novellák és regények, hanem ötletes, változatos és gazdag rovatrendszerrel. „Tessék befejezni” című rovata a legszórakoztatóbb játék lesz a családok számára. A „Hadikönyha” megbeszélhetetlen szolgálatot fog tenni a drágaság miatt bankodó háziasszonyoknak. „Borzalmas pillanatok” című rovata állandó szenzációja lesz mindazoknak, akik kedvelői a bűnügyi és egyéb izgalmas eseteknek.

De a rovatok egész sorozata fog szólni az asszonyoknak, gyermekeknek és általában a családotoknak. Képeivel és rovataival ez az új képes hetilap bizonyára a legrovidebb idő alatt meg fogja hódítani a magyar közönséget, annál is inkább, mert az új lap 32 oldalas terjedelme és tartalmának gazdagsága dacára talán a legolcsóbb hetilapja az egész világnak és példányonként csak 20 fillérről kapható.

A Képes Ujság előfizetési ára: negyedévre 2.50 korona, félévre 5 korona, egész évre 10 korona.

A Képes Ujság szerkesztősége és kiadóhivatala V., Vilmos császár-ut 78. sz. alatt van.

— Az „Élet” szépirodalmi és művészeti hetilap (szerkeszti Andor József) gazdag tartalom, érdekes és aktuális képek egészítik ki. A kitűnő lapot melegen ajánljuk olvasóink figyelmébe. Szerkesztőség és kiadóhivatal: Budapest, I. Fehérvári ut 15/c. — Előfizetési ár félévre 10 kor. Mutatványzással készpénzzel küld a kiadóhivatal.

— A „Vasárnapi Ujság” minden száma gazdag tartalommal jelenik meg. A „Vasárnapi Ujság” előfizetési ára negyedévre 6 korona, félévre 12 korona, egész évre 24 korona. Magrendelhető a „Kronika”-val együtt hat korona. Magrendelhető a „Vasárnapi Ujság” kiadóhivatalában (Budapest, IV., Egyetem-utca 4.). Ugyanígy megrendelhető a „Képes Néplap”, a legolcsóbb új-az a magyar nép számára, félévre 2 korona 40 fillér.

— A „MAGYAR LÁNYOK” szépirodalmi képes hetilap, fiatal lányok számára. — Szerkeszti Tutsok Anna. Megjelenik minden vasárnap. Minden egyes száma gyönyörű művészi kivitelű képpel és a legérdekesebb tartalommal jelenik meg. Előfizetési ára: Egész évre 12 korona, félévre 6 korona, negyedévre 3 korona. Szerkesztőség és kiadóhivatal: Budapest, VI. Andrássy-ut 18. sz. Mutatványzással kívánatos ingyen küld a kiadóhivatal. — E kiadóhivatal szerkesztett képes hetilapot mindenki melegen ajánljuk.

NYILTÉR. *)

Dr. Szegő Kálmán
szanatórium- és vizgyógyintézet
felnttek- és gyermekek számára,
Abbáziában.

Erősítő és edző hizlaló-kurák
egész éven át. Gyermekek 7 éven
felül kíséret nélkül felvétetnek.

*) E rovat alatt közlöttekort nem vállal felelősséget a szerkesztőség.

MILKA
Suchard
KITÜNŐ ALPESI TEJCSOKOLÁDE

== J.F.J. WAJDITS JÓZSEF ==
KÖNYV-, PAPIR- ÉS IRÓSZERKERESKEDÉSE

Dús raktár legújabb divatu levélpapírokból
és névjegyekben
Nyomatványok izléses kivitelben jutányos árban
gyorsan készítettnek.

Tanintézetek részére szükséges cikkek
dús raktára
Jegyzői és egyéb közigazgatási nyomtatványok
nagy raktára.

ZALAI KÖZLÖNY

Megjelenik hétfőn és csütörtökön.

Előfizetési árak: Egész évre 10 korona, félre 6 korona, Negyedévre 2 korona 50 fill. — Egyre szám ára 10 fill.

Felolvasó szerkesztő:
Bánokovich János

Főszerkesztő:
Kemény László

Szerkesztőség és kiadóhivatal Deák-tér 1.
Telefon: 182. — Hirdetések díjazásában az éjtelmet.

Szemlelődés.

A háború sok olyan szenzációval jár, ami az egyes emberre nézve félelmes és ijesztő. A megszokott, nyugalmas rendezett állapot helyébe bizonytalanság lép, eddig nem ismert új, szigorúságukkal veszedelmet szügeráló intézkedésekről hallanak az emberek s az ország sorsa a hadiszerekenose kényévre van bízva, amit minden ember elevenen érez és amitől minden ember szíve szorongató aggodalommal telik meg. Érthető, hogy mentől naivabb szemmel bámulja valaki az eseményeket, annál ijesztőbb és érthetlenebb számára minden rendkívüli jelenség és egészen természetes, hogy a nép, amely kritika nélkül, tárgy ismeretek nélkül szinte védetlenül van a szenzációknak kiszolgáltatva könnyebben megijed és inkább hiszi a rosszat, mint az, aki tudással és kritikával tud védekezni a tények rendkívülisége ellen. Ilyen furora és gyanús jel volt a népnek a 2 koronás papírpénz megjelenése, ami beigazolnia látszott a kőza híreket, hogy a háborúban elvész a pénz igazi értéke. Tudálékos öregek hallottak régi meséket devalvációról, mikor a papírpénz értéke máról holnapra negyedére csökkent és sutogni kezdték, hogy akkor

is a háborútól volt minden baj, a háborúval az ilyen nyomórság vele jár, énnélfogva jó lesz, ha mindenki szabadul a papirtól és gyűjti az ezüstöt, nehogy úgy járjunk, mint dédapám járt anno domini 1849. A nép a háborúban — mindig valami rejtelmest, — valami emberföltőt, valami istenbüntetést lát és mozgékonny fantáziája objektív rendszer híján az apaktól hallott a hagyományokban megmaradt minden régi háborús szokmat bele képzeli a sötétlő jövőbe. Így az ezüst-pénz öszekuporgatása, strimfliszárakba, ladafenekére rejtése a megriadt és rémlátó naiv lelkek egyik érthető, de nagyon veszedelmes oktalansága és kell, hogy a zárzavaros képzeletekkel elhomályosított tiszta ítéletet visszakapja a nép, mert nagy gazdasági veszedelem van az éropénz, ilyen tömeges eltűnésében. Akik tudnak a nép nyelvén beszélni és lelkehez férközni elég bölesek, azok most új, nemes küzdelemre kelhetnek a rontó rémmesék, a tudálékos gyanakvások ellen, és egyszerű és világos szavakban megmagyarázhatják, hogy a világ nagyot fordult és ami régen lehető volt, az ma lehetetlen és a pénz értékét ma már egy hatalmas, kifogyhatatlan vagyonu, rendezett államiság garantálta, s a mobil és immobil nemzeti vagyonnak olyan

gazdagsága, amely két kölcsönben kétezer milliól többet készségesen tudott az állam rendelkezésére bocsátani. Az ország pénze nem fogyhat ki a mai gazdasági fejlődés mellett és a papírok értéke nem lehet veszélyes: ezt kell valahogy megérteni az emberekkel és azt is, hogy a bizalmatlanság a boldorémhíresztelésekben való hivat és az éropénz oktalán elrejtése senkinek nem használ, de roppant zavarokat okoz egész gazdasági életünkben. Az okos, hozzáértő szóra hallgatni ma nemcsak hasznos, de egyenesen hazafias kötelesség s ugyancsak ilyen kötelesség okos és hozzáértő szóval fordulni a néphez: ezt mondja a belügyminiszter legújabbán kelt felhívása s itt megint a jegyzők és egyéb közösi tisztviselők tehetnek gyönyörű szolgálatakat, szövetségben a községek értelmes embereivel, tanítókkal, papokkal, tanult polgárokkal, s egyrészt szerető tanítás más, részt az ártó híresztelések kíméletlen öldözése útján megint első részese lehet a jegyző egy országos veszedelem elhárításának.

A taljánok nagyon meg vannak akadva, mert a dolguk sehogy se akar olyan könnyűn menni, ahogy otthon kiokumálták maguknak. Immár négy hete tart az erkölcstelen háború, és ök ennyi idő múlva legalább is

Ripacs ur karrierje, vagy: Romeok és Juliák.

Humoros verses elbeszélés.

Írta: Zombory Gyula.

II.

A többi is önnöpelte.
Hogy körötte
Egy női gárda alakult.
Mellötte más mind ellapult,
Pedig nem hotni esőesölék!
Ime, tessék,
Lerajzolom úgy króta rajzban,
Karakterben, formában, arabban,
A Directoron kezdve el.
Mivel,
Hogy ö tette le a garast,
Bár nagyságra csak egy araszt.
De huncfutnak ölnyi vala.
(Még bsi a!...)
Balognak hitták, volt jelzője,
A „komiz” szó volt jellemzője,
Egyébként „Gyurka” más névén,
Tarmötön
Éjjel, nappal szalonkabát.
S bohuzra hordta a nyakát

S eszmát viselt a nagy melegben.
Fagy s hidegben;
Báránybekecs derékki éró.
Volt a tetözö.
A hosszú szalonrokk fölött —
Szegény örökké köhögött...
Valamikor színházszolga volt
S a menyit folt
S ötlöpcését,
Fedte a kabátja szinét.
Annyitöl terhelt lelke volt,
Egy „cupa folt”...
Ha kelle hös volt s intrikus,
Kedves szójárása a „Kuss!”
Hogy hol szerzte öszo-vissza,
A menyit volt ott a kulissza,
Kortina, könyvtár, garderoob,
Jobb ha marad örök titök...
Ehen kórász színészök zsírja,
A temetőn tán ma is sirja...
Egyébként telve ambiciával —
Sök sok retket evett meg sóval.
(Színészei meg levegöt —)
De hagyjuk öt...

A komikus, ki hajdan, régen,
Rendes tag volt a szabó cöheu,

Tömzi, pici ember vala,
Nyaka nem volt de volt hass.
Ezért rezignálta a töt,
Mert akárhogy neki feküdt,
Nem hajolhatott a stoffig,
Apellált hát Tháliáig...
Augiásnak köszönet.
Hogy itt szépen meg is rekedt,
Lényében benn volt a siker,
Tudta, hogy nyer az, aki mer.
Rázta nyakán a kolompot,
S meuten csinált száz bolondot...
Ha jól tudom ösves volt neve,
(Talan Hubs vagy Étele).

Most Molnár ur jön a soron,
Per „Náci” birták egykoron.
Mikor még kávékat cipelt,
S loghöbbs vágya volt a tringeld...
Most Arpád a mellék neve,
Sivós, akárcsak a tere,
Pofozhattad jobban, balon,
Hogy feje járt, mint labfalon,
Nem volt megbántra általa,
A feledés volt várfala...
Írta a bundoriumot,
Trébert, (ritkán a bort) ramot,

Triesztben, Trentinóban és Fiumében akartak lenni, de titkon ápolat almuk Bécs volt, valami fantasztikus diadalmenet, lobogó zászlókkal, muzsikával, rettentő lármával, valóságos igazi olasz komédiával. Hogy mi már agyon vagyunk verve, azt hitték, s amint először beleakadtak áttörhetetlen drót-sővényeinkbe, amint először érezték a tiroli oéllövők és a magyar honvédek déleg fogaték nélkül való erejét, egyszeriben meg-hökkent a vitézarmádia: „be vagyunk osapva.” — mondták, — „hiszen ezek nagyon is ölnék, sőt tulságosan élnek”, és így sivalkódóan ma is ott állanak erős vonalaink előtt s ebből a megakadásból a legfuresább nyomdalom kezd kialakulni. Mert időközben nyilvánvalóvá lett, hogy a nemes olasz nemzet egyszerűen eladta magát az angol diplomáciának és azért vállalkozott a mi hábtámadásunkra, hogy több súlyos milliárdot begombolhasson a feneketlen angol zsák kin-cseiből. Most azután, mikor negyedik hete benne van a háboruban, kinyújtja a tenyerét a megígért bakszírt, de az angol gazda körüléz a világban és semmi okát nem látja annak, hogy a talján tenyérben bakszist utalványozzon. Az olasz beavatkozásnak sehol sincs látszatja, nemcsak az olasz határon nincs, de az orosz frontot se gyöngítette meg es mi zavartalanul megyünk ott tovább a végső győzelem felé; és a francia fronton sincs semmi hatása, mert lám, az Arrasi kétségbeesett áttörési kísérlet, vérbefulladt a gyengített német arvonál előtt. Mit segíthet tehát az olasz beavatkozás az ántántunk? Semmit, mondja ridegen az angol, tehát semmi pénz nem jár érte egyenlőre és ha taljánok meg akarják szolgálni a kialakított bért, adjanak hadsereget a Dardanellai

frontra, ott talán vehetik valami hasznukat s akkor majd csevegethetünk a pénzről. Eddig tehát csak szerelemből harcolnak az olaszok és, hogy valamit kapjanak a seregüket Tirol Krajna és Isztria határán le kellene gyengíteniök, már pedig így is alig állanak a lábukon s ha elvonnának innen csapatokat, mi alighanem gorbánbánnánk el az ott maradtakkal. De ha nem mennek a Dardardanellákhoz, akkor nem kapnak pénzt s ez a súlyos dilemma nyomja most lelküket, a felszabadított földek határán és mi az isteni igazságot érezve nézzük ezt a komédiát s az erkölcstelen tette vállalkozott ország első büntetését látjuk abban, hogy nemcsak bajokba bonyolodik, hanem a legnagyobb bajban se lehet mellette senki nép részvéte, mert legnagyobb baja se lehet soha tisztességes rapédia, és csak kacagató tarka, olaszos trágédia telik ki belőle. Cigányvásár. Szánalmas, nyomorult, undok cigánykódas.

Kritikus.

H I R E K.

A haditudósítók.

Nem bírom tovább elhallgatni s egy pár sori már papírra vetek a haditudósítókról. Nem azokról a hivatásos tudósítókról írok, akik a sajtóhadiszállás engedelmével írnak le tényeket s nem is az ugynevezett komitái haditudósítókról, akik mert hivatalból el nem mehettek a harctérre, a saját szakállukra mentek el oda. Ezek az igazat írják meg ugy, amint látták, tapasztalták.

Van azonban a haditudósítóknak egy fajtája, amely legtöbbet ír, pedig legkevesebbet tapasztalt.

S előadásra rendezem
Bemaszlagolt felségesen —
Ma is előttem még a kép:
Amint kilép,
Fogózva a kulisszában,
(„A miniszter szobájában”)
Kisbáb talályn gyöttrőde,
Ó — az insas szerepébe,
Szólt: nini, a direktor ur!
(Kell-e ennél nagyobb bravur?)
Ez volt Molnár ur, a híres,
Még ma is él, feje deres,
Nem borotválkozik soha,
Gyertyával operál maga...

Volt egy „bonviránt” s énekes,
(Kissé kehes),
Minden szerepre kész,
Hazard színész;
Csizmában játszta Romeót,
Pitykés dalmányban Angelót...
Kállinak írta magát,
S tartott két szörnyű nagy kutyát,
Ezekkel patkányt fogatott,
Ahogy kivel megalkudott,
„Hamelui” lett mellékeve,
S jól is ment a keresete,
Amit kerestek a kutyák,
Kállai torkán mentek át,

Mert a majdling kevés vala,
Estéukint három picula,
Igy fizetett Gyurcs Balog,
Kecagom, ha rá gondolok — —
Rettenetes ambició,
Szörnyű megadás s lelki jó,
Kellott lenni az emberekben,
Hogy megélték a satnya ben!

Még egy alakról számolok,
Aztán változnak a sorok — — —
A kellekes, szinlaposító,
Szerep másoló és sugó,
Nemes nemzetes Kiss Lajos,
(Aki örökké bús, bajos)
S pénztelenségben szenvedő,
És örökké reménykedő,
Hogy egy örökségi eset,
Helyre hozza az elbiceentet életet...)
Kiss ur hordta vállon, nyakou,
Mi butor kelle szinpadou
S osztogatta a cédlulát,
Mely tudatta,
Hogy ma mit ad,
A társulat,
„Itt először!”
S kapott ezért hatvan vasat...
Máslagotat is éjjelen
S zeu,

Talán odaindult a harctér felé s néhány napig a porhírt kedvéért oda is maradt, de csakhamar visszakarult a hős és oly bőbeszédűséggel mondja el a tapasztaltakat, napokon, hónapokon át, hogy elég lenne tudósítás — egy háború történetének. Szép-szép a stílizás. De egy kissé mégis fura, hogy hónapokon át szóljon az a krónika, amelynek magja s alapja nincsen. S ilyen tudósítások mégis szétben-hosszban születnek. Nagy kelendőségnek örvendőnek.

Valahányszor ilyenről ballok, az ismert latin közmondás jut eszembe: — Ignouos fultit, notis est clarimus!

De a vilá: maga akarja azt, hogy megírassák. S ez hányzor történt meg a háború napjaiban, — alig tudók megmondani. Újság kell minden áron a társadalom nagy részének. Nem nézi azt, hogy mennyibe hiteles a hír. A fő, hogy legyen. S a kivánságnak megfelelően terem is a fantázia ugarán elég hőséggel a valóság köntösebe öltöztetett — mese, amelynek még csak közvetett forrása sincs.

Nem régebben jutottam annak a ténynek a való-ságára.

Budapesten találkoztam egy ismerős sebesült önkéntessel. Ennek egy véletlen hozom elő egy haditudósító közölt tapasztalatait. Az ráu néz, azután mosolyog s elmondja, hogy már két ilyen tudósítóról van tudomása, aki hosszasan fejtegeti ugyan elmé-nyeit, akik közül azonban egyik sem jutott el a harctérre, sőt annak közelébe se, mert már idő előtt kórházba kerültek.

Azóta ezeknek egy sorát sem olvastam el.

Verus.

— Az új katonai zenekar. Lassanként pótólnak bunniüket Wirnitzer karmester zenekariért. Új közös ezredünk minden lehető elkövet, hogy városunk társadalma-s az ezrd közt szívesleg legyen a viszony, a barátság. Bocserelli Lajos alvezéres amint idejött tőstét kiadta s felszól, hogy a város közönséget meg kell hódítani. S neki is láttak a terv megvalósításának. A jóakarát gyümölese már érik. A zenekar szépen gyarapszik, erősbodik s

Ujból csak jutott valami,
S ha megkell éppen vallani,
Nem is lett volna pauszsa,
De Gyurkánál a panams,
Soha... soha véget nem ért,
Mindig oros marokkal mért.

Kiss ur még színész is vala,
„Bakter” volt legfőbb zsűnera;
Játszott vén parasztot, cigányt,
S még ha ténkség volt, bonviránt.
De vigyáznai kellett vele,
Mert a szemé,
Röviden látott szörnyű mód,
Toronyrak nézte a hajót,
Sosem felejtik Putnokon,
Hogy Kiss a nyitott szinpadon —
Hívén, hogy lenn a Kortina,
Csizmáját kezdte húzni le —
Tapsot kapott,
De a szegénytől két napig,
Az után nem mutatkozott...

Most még egy cseppnyi türelem,
A nőket sem felejtethem.
Be kell mutatnom őket is,
(Egyik szerény, másik hamis),
Kezadjuk a prima personán,
Ki másod?... a primadonnán.

szombat és vasárnaponként a Kőzponti kávéházban a Sétányon szépen dokumentálják, hogy tudnak és akarnak is nekünk élvezetet szerezni. Örömmel adjuk ezt tudni. A közlekedés szivünkhez közelebb hozza őket a lassan egygyé forrnak velünk, amint a jelen napjában egykezem is kell lenniük. Boscarelli ezredes munkája érik a szép reményvel kecsegtet. A művelődési gyarapodása az ezred zenekarának működése folytán minden szombaton nyilvánvalóbb.

Kalandos szökes orosz fogságból.

— Egy hős kassai kadét. —

Alig van nap, hogy a nagy háboru új meg új meglepetéseket, legendájakat váró hősi tetteket, fogságból való megszökéseket s egyéb hasonló bravurokat ne hozna átulós szemünknek. A fogságból való megugrásnak, a vele járó üldözéseknek, szenvedéseknek, erdőkben hánykolódásnak s végül a szerencsés hazavergődésnek egyik megkapó példája az a vakmerő szökes, melyről ma veszünk hírt és amelyet G. M., hadapródjelölt csinált végig. G. még a szeptemberi visszavonulásán került orosz fogságba, február 22-ikén szökött meg s csak május 13-ikán, tehát közel három hónapi bujkálás után sikerült elérnie a mi frontunkat. Fogságba jutásáról s erről a bujdosásáról szóló levele, melyet egy Kassán állomásozó kórházjának küldött, így hangzik:

Rossz pénz nem vész el: én megint előkerültem. Úgy történt, hogy mult év szeptember 6-án a nagy visszavonulás alkalmával felsőbb parancs folytán a nehéz és nem transzportálható sebesültekkel vissza kellett maradnom s így orosz hadi fogságba kerültem. Az oroszok beosztottak egyik kórházukba is, mígnem február 22-én meglepően töltöz.

A muszkáknál sokat kellett szenvednem, mert

Szomorúvárváry Ella,
(Igy volt a színlapra írva).
Volt a primadonna neve,
Cedrus magas volt termete,
S karcsu hajlékony, mint a nád,
Jutott neki sok szerenáé...
Ahány kereskedő negéd,
Piktör, nyomdász,
Mind csak ötöt kerülgeték,
S gimnázistáknak serege,
Husz lépésről örült bele,
De persze hát sikertelen,
Mert a dolog nem úgy megyen,
Hogy csak úgy deri nix, mir nix,
Sok kell oda l örüm is, meg vixon...
Igy hát jushoz egy sem jutott,
Mindnyájukat megelőzve,
A patikus őlt nyeregbe,
Kinek parfümjé, szappana,
Mólia udvarlatott —
Szedvén sok chinin laptaesot
Nagy szerelmi láza ellon,
Mit szilott egy gonosz szellem,
Gyuska Balog!... kinek agya,
Ilyeténkép fondorkodva:
Mig másennan jár meandzi,
Zeebóban marad a gácsi.

(Vége kov)

látom kellett embertelen rablásokat, fosztogató politikákat, foglyakkal való könyörtelen bánásmódjukat de még többet szenvedtem szökésem után, mert egyelőre látnom kellett a galiciai nép üzemelt, sokak köpönyegforgatását, azonkívül a borzasztó hidegben erdőkben kellett csavarognom s padlásokon hálómom mert a muszkák mindentűt keresztelték, sőt 200 rubelt tettek ki a fejre. Csapatainkhoz május 10-13-ikán kerültem vissza. Amit tettem a hazámért tettem s Galiciában is többször segítettem a magam fejta bujdosó katonákat. Nemokára hazautazom, hogy levizgazdazam.

— **Hogy áll a háboru?** A hivatalos jelentések mindmégannyi örömteljes sorok raánk nézre. Északon az orosz nézőig hátrál s közben újabb 4000 orosz foglyot ejtettünk. Mackensen és Linsingon seregei elől rohamosan vonul vissza az orosz vert sereg. Az orosz támadások mind megghusultak az oroszok nagy vereségei mellett. Egy orosz torpedó rombolót elslyesztettünk A francia haderetben a németek felényo erősen áll a szövetségek felett. Közel 3000 francia katona, számos tiszt, aknavetők, géppfegyverek kerültek a németek kezére. Győzelmi méleglönt ez nagyjában — a legújában.

— **Művészi kabaré.** Ma este 9 órákor a Korona éteremben előrangú előadás művészek és művésznők közreműködésével Fehér kabaré lesz. — Belépti díj 2 korona.

— **Halat Nagykanizsának.** Fűrdi János városunk agilis tisztviselője újradtságot nem ismerő buzgalommal dolgozik, hogy a város közönsége élelem hiányt ne szenvedjen.

Amennyiben a husrágóság meggátolja, hogy a lakosság jobb élelméhezhez jusson, egy fővárosi halkereskedő megkeresésére tengeri halat rendel, melynek próbarendelése és beválasza után bárki tetszés szerinti mennyiséget kaphat a 120 Kor. kilogrammint, — mely doloz a próba után a nagyközönséggel publikálva lesz.

Örömmel üdvözljük a ténykedést, amely ha beválik, lehetőre fogja tenni, hogy a legszegényebb osztály is némi busételhez jusson.

— **A kiskanizsai bucsu** ez idén nem volt olyan zajos mint más években a békés időben szokott lenni.

A harci kedv megszánt az itthoni idősebb polgárok békésem pipálgatnak s kvaterkizgatnak. — Csupán egy hevesebb összekocnás történt, amelynek kevés híjja hogy áldozata nem lett egy házsártoskodó nyugaló ifjone, kit súlyos sebérel beszállították a helybeli kózkórházba ápolás végett.

— **Nem lesz mindennap hus.** A hivatalos lap legutóbbi száma közli a minisztérium ama rég óhajtott intézkedését, miszerint a hét két napján kedden és pénteken tilva lesz marha, disznó és borjubuszt árusítani s vendéglőkben forgalomba hozni. Azonban ezek melléktermékei, nemkülönböben szárnyas is árusítható s forgalomba is hozható.

Igy természetes, hogy a magánfelolet azért akkor esznek hat amikor jól esik, mert azt egy nap előbb is beszerezhetik, vagy majorsággal helyettesítik

— **Tüz Magyar-utón.** A vöröskakas az idei nyáron is meglepelt városunkban Magyar-utón Pityulónknél gyermekek vigyázatlansága folytán egy szalmakazal kigyulladt A tűz sárszél miatt nagybolt kárt is okozhatott volna, ha ügyes tűzoltóink idejé-

ben a helyszínre nem sietnek. Derék népfelkelőnkkel egyetemben sikerült a tüzet pár perc alatt lokalitálniuk.

— **Előléptetések a nagykanizsai állomáson.** Julius eszéjével a Déli-vasut nagykanizsai állomásán a következő kinevezések és előléptetések történtek: Kinevezettek: Schleichán János fűtőházi főnök főtelgyelővé, — Szufal Adolf főellenőr főtelgyelővé, — Klein Ignác ellenőr főellenőrré és Rontó Ede hivatalnok ellenőr. Fízettek fokozatban előléptek: Kaiser József állomásfőnök, Barca Ignác forgalmi főnök Polgár József főtelgyelő, kocsintézőségi főnök, — Rubint Károly főmérnök, fűtőházi főnök-helyettes, — Barta Pál és Penger Róbert mérnök, Strém Ignác ellenőr, — Aigner Géza, Balázs Ernő, Stauber Ernő, Deutsch Odón és Schiller József forgalmi hivatalnokok.

— **101 éves asszony.** Nemesk Alsólendva könyökén, de az egész vármegyében legöregebb asszony Ritter Józsefné szül. Kovács Katalin lendva-hosszafalusi lakás. A mathuzsálemi kort megért asszony a napokban ülte meg 101-ik születésnapját. Ami ilyen nagy korán ritkaság, Ritterné jó egészségben van, szemévg nélkül varr és még mezei munkát is végez. Ritterné több évtized óta abból él, hogy törvénytelen gyermekek vállal a tartásra; eddig több mint ötven gyermeket, hasznos, dolgos férfiakat és nőket nevelt a hazának.

— **A szökött hadifoglyok kérekerítéséről.** A belügyminiszter valamennyi törvényhatóság első tisztviselőjét, valamennyi határszéli rendőrkapitányt és legzáselebb körben leendő közhírreléte végett értesítette, hogy mindazok, akik szökövény hadifoglyokat közvetlenül elfognak, valamint azok, akik oly adatokat juttatnak a közbiztonsági közegek vagy a katonai hatóságok tudomására, amelyek megszkött hadifoglyok kérekerítését tessik lehetővé, a hadügyminiszter részéről 10—25 korona jutalomban részesülnek. A kiított jutalomnak az érre igényelt bírók részére legjobb belátás szerint és minden további jogorvoslat kizárása mellett leendő kiutalására az a katonai parancsnokság illetékes, amelynek területén fekszik az a hadifoglyállomás, amelyből a szökes történt.

— **A hallgató.** Egyik menetszádsáknak egy tartalékos főhadnagy a parancsnoka, aki évtelben híres egyetemi tanár. Századához pótlás érkezik fiatal erős utjonek. Megvizsgálja őket és örömmel veszősre, hogy az egyik utjone régi, keves és lehet séges tanítványa.

Szól is rögtön az őrmesternek.

— Jól bánjon ezzel a fiával: Otthon ő a legkedvesebb hallgatóm.

— Értsem, — feleli az őrmester. — Ha olyan nagyszerű hallgató, akkor beosztom a telefontartrólhos.

Szerkesztői üzenet.

— **Z Gy. Báránd.** Reméljük, most már minden rendben megy. Apróndoktól mindenre rákerül a sor Némi változtatást kell tennünk. Rendes a posta? Inon-miandont expedítkun. Ilyen Bipacs fölsz nem akad már ott? Sok-sok ndv.

— **Cs. L.** Csak húzza fel a kobozt. Csengjen a dal s szőljön a próza.

Az Érdekes Ujság

Képes Ujság

Tris tak l valar zászló valós már

ami megújabb száma azt mutatja be, hogy milyen söréssé ezontal az Érdekes Ujság. Terjedelemben maidegőlegesen kétszer akkora, mint eddig, fölélesztve mindokét azokat a régen megkedvelt hasznos és szórakoztató gyűjteményeket, melyek a háborús felvételek sokasága miatt kényserűséggől kiszorultak és gazdagodva újabb sör illusztrált cikkel, melyek csak távolabbi nekönatkozásban vannak a világháborúval, de föltétlenül dőngőnyit tarthatnak a magyar közönség érdeklődésére, s ebbőlgy „Az Érdekes Ujság” egyetlen úgrással ilyen nyolcny mértékben növeli terjedelmét, annak okát tannyilánu nem is kell bővebben kifejteni. Mentül előbbre nyúl baladunk a világháborúban s mentül inkább torlódzöttök nek a nagy események, annál fájdalmasabban érezte, máció „Az Érdekes Ujság, hogyha lelkiismeretesen akarja támmá kiszolgálni a művelt magyar közönségnek mindenre bogóterjedő érdeklődését, nem férhet el az eddigi szűk cselelkeretekben, mert a háború torlódó érdekességeinek bennbentmutatását nem lehet korlátozni, viszont az elemrét gedyteletlen háborús anyag bemutatása lassankint elnyom és kiszorít minden egyebet, aminek egy jól körű szerkesztett, a közönség minden igényével lelkiismeretájta retesen számoló újságból hiányoznia nem szabad. A sör Kényelmetlennek kellett éreznie a szűk terjedelmet behő és hetenkint fájó szívvel kellett lemondania olyan árorérdekes és közérdeklő anyag közléséről, mely kétségny feltenel nagyon érdekli a közönség szélesebb rétegeit. vóUgy érezte, hogy majdnem kétszer akkora terjedelemben tud valóságra, ha igazán teljes, a háborúban tulrésztelen érdekes és jelentős eseményről beszámoló illusztrált hetilapot akar a közönségnek nyújtani és lépést öhajjt tartani azzal a felfokozott érdeklődéssel, ett melyet éppen a nagy világháború fejlesztett mindenem) művelt magyar polgárban. Az Érdekes Ujság nagy közönsége, amely ismeri a lap folytonos tökéletesítésére irányuló törekvéseit és ismert kipróbált megbizhatóságát is, inkább fog néhány fillérrel többet adni, ha ennek ellenében abban a helyzetben lesz, hogy Az Érdekes Ujságot a mainál majdnem kétszer nagyobb terjedelemben összes régi mellékleteinek felelesztésével és új rovatokkal gazdagítva kaphatja meg hetenkint. Mindössze hat fillérrel lesz drágább Az Érdekes Ujság 24 fillér helyett 30 fillér, de ennek ellenében kétszer akkora lapot kap a közönség. Egyébként Az Érdekes Ujság ismét szűzatiós pályázatokat hirdet több mint 5000 korona összegben. Az Érdekes Ujság előfizetési ára egy negyed évre 3.50 kor., félévre 7 kor., egész évre 14 korona. — Egyes példány ára 30 fillér. — Az Érdekes Ujság kiadóhivatala V., Vilmos császár-ut 78. sz. alatt van.

cimmel március 27-én szombaton új képes hetilap indult meg Vajda Ernőnek, a „Rozmaring néni”; „Ludas Matyi” és egyéb nagy sikerű darabok szerzőjének szerkesztésében. Ez az új képes hetilap legnagyobb részében a modern nyomdai technika legelőkeletesebb eszközeivel, az oly gyorsan világszenzuációvá lett melynymással készül és emnélfogva képeiről minden fotografianál szebbek, és festményserűen valósággal keretbe kívánkoznak. Háborús képei a világháború egész területéről még az elkenyoztetett magyar közönség előtt is szenzuációk lesznek. De az új lapnak rendkívül gazdag olvasmányos tartalma is lesz, meg pedig neomsak novellák és regények, hanem öletes, változatos és gazdag rovatrendszárral. „Tessék befejezni” című rovata a legszórakoztatóbb játék lesz a családok számára. A „Hadikönyha” megbeszélhetetlen szolgálatot fog tenni a drágaság miatt bankodó hazaiasszonyoknak. „Borzalmas pillanatok” című rovata állandó szenzuációja lesz mindazoknak, akik kedvelői a bűnügyi és egyéb izgalmas eseteknek.

De a rovatok egész sorozata fog szólni az asszonyoknak, gyermekeknek és általában a családoknak. Képeivel és rovataival ez az új képes hetilap bizonyára a legrovidebb idő alatt meg fogja hódítani a magyar közönséget, annál is inkább, mert az új lap 32 oldalas terjedelme és tartalmaának gazdagsága dacára talán a legelősebb hetilapja az egész világnak és példányonként csak 20 fillérért kapható.

A Képes Ujság előfizetési ára negyedévre 2.50 korona, félévre 5 korona, egész évre 10 korona.

A Képes Ujság szerkesztősége és kiadóhivatala V., Vilmos császár-ut 78. sz. alatt van.

— Az „Élet” szépirodalmi és művészeti hetilapot (szerkeszti Andor József) gazdag tartalom, érdekes és aktuális képek egészítik ki. A kitűnő lapot melegen ajánljuk olvasóink figyelmébe. Szerkesztőség és kiadóhivatal: Budapest, I. Fehérvári ut 15/c. — Előfizetési ár félévre 10 kor. Mutatványszámot késséggel küld a kiadóhivatal.

— A „Vasárnapi Ujság” minden száma gazdag tartalommal jelent meg. A „Vasárnapi Ujság” előfizetési ára negyedévre 6 korona, Világkronika-vel együtt hat korona. Megrendelhető a „Vasárnapi Ujság” kiadóhivatalában (Budapest, IV., Egyetem-utca 4.). Ugyanitt megrendelhető a „Képes Néplap”, a legelősebb új-újság a magyar nép számára, félévre 2 korona 40 fillér.

— A „MAGYAR LÁNYOK” szépirodalmi képes hetilap, fiatal leányok számára. — Szerkeszti Tutsak Anna. Megjelenik minden vasárnap. Minden egyes száma gyönyörű művészi kivitelű képpel és a legelősebb tartalommal jelent meg. Előfizetési ára: Egész évre 12 korona, félévre 6 korona, negyedévre 3 korona. Szerkesztőség és kiadóhivatal: Budapest, VI. Andrásy-ut 16. sz. Mutatványszámot kívánunk ingyen küld a kiadóhivatal. — E kitűnően szerkesztett képes hetilapot mindenkinek melegen ajánljuk.

NYILTTÉR. *)

Dr. Szegő Kálmán

szanatóriuma- és vizgyógyintézete felnőtték- és gyermekek számára, Abbáziában.

Erősítő és edző hizlaló-kurák egész éven át. Gyermekek 7 éven felül kísérlet nélkül felvétetnek.

*) E rovat alatt közöltéket nem vállal felelősséget a szerkesztőség.

MILKA
Suchard
KITÜNŐ ALPESI TEJCSOKOLÁDÉ

J. F. W. AJDITS JÓZSEF

KÖNYV-, PAPIR- ÉS IRÓSZERKERESKEDÉSE

Dús raktár legújabb divatu levélpapirokban és névjegyekben Nyomatványok izléses kivitelben jutányos árban gyorsan készítettnek.

Tanintézetek részére szükséges cikkek dús raktára. Jegyzői és egyéb közigazgatási nyomatványok nagy raktára.

ZALAI KÖZLÖNY

Megjelenik hétfőn és csütörtökön.

Előfizetési árak: Egy év 10 korona, fél év 6 korona, Negyedévi 2 korona 50 fill. — Egyes száma ára 10 fill.

Feladvány szerkesztő:

Bánkevich János

Főszerkesztő:

Kemény László

Szerkesztőség és kiadóhivatal Deák-tér 1

Telefon: 182. — Hirdetések díjazásba szerelt.

Aratunk.

(-a. Az idő telik, a nap egyre érlel, még egy biztató mosolygás a harmatos hajnal biborszáján: s kész az aratásunk.

Aranyszínben tündöklő remény csak egy van: a föld áldása. Amiből a Teremtő keze által az emberi élet sarjadt, ugyanaz a föld az élet hordozója, az élet fenntartója mindörökké. Mert a kenyér az élet. Földi élet s nekünk katolikuskoknak, a krisztusi hitben, áldott gabona, menyeyi eledel is az örök életre.

Ha sohasem, most megértem, a föld terméseiért könyörgő s aggódó napokban amikor az acélos karon kívül az acélos buza is munkás tényezője nagy harcunk sikerének —, hogy miért nőtt esodaszerűvé, isteni tisztelet tárgyává ősi népeknek a föld ereje. Megértem a varázsát, mely még „a mennyei birodalom” hatalmas urát is arra hajlította, hogy tavaszunkat aranykével néhány barázdát hasítson benne s hogy alázatos hódolattal megesköljölja.

Mert az aratás nem munka, nem testi fáradság, nem teher. A munkának koszorús ünnepe ez s a reménynek, a tervezetésnek,

elrendezett édes örömöknek várva-várt igérete. S ha mindez — is mindig, nem is egész teljében váltja valóra, elmúltával új időszakát nyitja újabb munkának, újabb reménynek, újabb tervezetésnek.

Az ideai aratás pedig ennél is több, mert kapcsolatos, benső, szinte lelki egységgel összefüggő a másik aratással. A nagy aratással, melynek földjén gabonatenger gyanánt ellenségek milliói hajladoznak felénk. A kapzsóság, az irigység, a hitszegtség s gőgös elbizakodás telíti. Közöttük nem a buzavirág Mária-koszoruba illő szelid kékje virul, hanem a rágalmak konkolya száporodik s a gyűlölet piros pipacsvirága lángol.

S ezzel a vetéssel áll szemben a mi drága, virtuos, türelmes és eszűgdedetlen kaszástáborunk. Kaszájuk, derekuk egy enes mint Kapisztrán hőseié. Szívük erős, bátor és áldozatokra hajló, mint Kemény Simoné. Lelkük vidám, bizodalmas, szinte jöröbelátó, mert vallásos és honszerelemben lángoló, mint a hős „fejedelmé”.

Az aratás folyik, az ellenség rendre dől s a győzelem szépséges tünderei már fonják a buzakoszort a dicsőséges munka

diadalnapjára, az aratóünnepre. Egyik bokor aratónk már takarítja termésünket a lemegett csűrbe.

A szívünk orsodultig van örömmel és büszkeséggel hőseink miatt, a lelkünk pedig tetézetten tele halálával és szeretettel a Gondviselés iránt. Nem a napkeletet: a hideg északot szemléljük, mert megtördült a világ rendje s onnan kel föl a mi napunk. Ragyogóan, élető meleggel, dicsőséges új korszak hajnalának bitorágyába.

Oh te jó Isten! A hét vezérnek is itt, északon jelöltél utat a Kárpátok rengetegében. A bizonytalan vándorlász lélekfogó szorongása után itt vezetted be őket a négy folyótól szeggett gyönyörű hazába s az elübb tárt délibábos síkság korlátatlanságával példázattal előttük a saslelkű népek szabadságát. Később itt nyitottál utat támadó tatárnak. Ekkor megostoroztatunk, hogy alázatosabb szívvel járjunk igaz ösvényeiden. Még jóval utóbb — nem is nagyon régen — ezen a hegykoszoron engedték utat a fehér óár zsoldosainak, hogy hónapvéségünk zászlójáról letépjék a győzelmi koszorukat és szabadságvédő harcunkat vérbe fojtsák...

Oh te jó Isten! Itt, ezen a tájon nyiss

Ripacs ur karrierje, vagy: Romeók és Juliák.

— Humoros verses elbeszélés. —

Írta: Zombory Gyula.

III.

De hagyjuk ezt... Ella nagysám,
Egy valóságos zseni szám,
Szemre való... hangja eszegett,
Director sokszor eszegett.
Hogy el ne hagyja és maradt,
Pedig Gyurka örökösen adós maradt...
Soh'sem jutott proporció.
S ha nincs hódolója neki,
Allát szegre függesztheti;
Koplalt, mint a többi színész,
Ritkán került dióra méz.

A komikáné, mint anya,
Egy személyben két lény vala,
S bár túl járt már a hatvanou,
Lebegett Pálma-sarkokon,
S kérkedve szokta mondani:

Hogy fogai,
Egy kúcsesbe kerültek neki;
Smuck számba is nézte őket —
Mi tagadás —
Az arannyal pótolta fogak.
Dicsérték a szerelőket.
Berzsenyiné, é fúrge lény,
Nem viselt még zwickert szemén.
De azért jól látott vele,
S Ripacs urat,
Invitálta reggelire...
S ez nagy dolog!... ahol a has,
Üres, mint a rossz kocsikás.

A naiva (másként: szénde)
(Névtől nem tom honnan esente?)
Véceseynek írta magát,
Pedig sose látott apát,
A „S házbán” nőtt fel Pesten.
S csupa juxból,
Sétákat tett minden eston,
Ahogy Ripacs megérkeze,
Mindjárt vallomást is teve.

Amiről már szó is vala,
Mert Ripacsért majd meghala.
Szendőnk negyven felé haladt,
És ha szaladt,
Végig a sáros Karcagon,
Ahol éppen volt a szezon,
Elemistának néze ki,
Ami előnye volt neki,
Igy játszhatott Hamupipóket,
S viselt hozzá gyermekcipőskét —
Pálma Ripacs jötte őta,
Az utcát ilyenbe róta.
Slussz! Végo van, térjünk dologra
Hogy fejlődött Ripacsunk sorsa,
Mert nekünk csak ő érdekes,
Mint bandában a Fligelhorn,
Vagy, mint csillag a tornyokon —
A több' szóra sem érdemes.

Ripacs ur, a reménybeli,
(Mátyást osztották ki neki),
Jól nézett ki a szép szorokban,
Zöld bakancsban, fehér zakóban,

utat most közdő seregeinknek is a végső, a dicsőséges nagy diadal felé. Itt, ezen a tájon erősidt a szövetségesen küzdőket a győzelmes békéig, országunk, népünk életének biztosításáig. Addig ragyogtatás e tájon a győzelem napját, míg vérévelünk egészen megéri, a háború dug aratásait befejezzük s termését csürbe takarítjuk.

Segíts hennünket erre a nagy aratásra.

Mert ez az aratás adja meg a mi főhőhő kenyereinket: a békét s a békében a munka idejét, áldását és boldogságát. Mert ez az aratás lesz csak a nemzetvédő munkának koszorús ünnepe: a reménynek, tervezésnek, édes örömeinek ígérete. Erről az aratásról álmódozott a költő, amikor megjósolta: „Lesz még egyszer ünnep a világon!...”

Hisszük és bizunk, hogy lesz!

HIREK.

A baka.

Feszés a ruhája, ragyogó a szeme, rövid a karja s mégis csak baka. Mintia az utolsó volna a hadseregben. Lenéz a parádés huszár, megkiesinyli az ágyus tüzér s minden más fegyvernem — ha valaki csak baka. Sarkanyitút nem perget, lovat nem táncoltat, talán ez az oka, hogy úgy csak félvállról néznek rá. Már gyerekkorunkban észrevettük ezt a lekicsinylést. A tehetős fő éreltségi után huszárnak, tüzérnek ment, az osztály szegényebbje bakának ment. S azt olyan szegénykezve mondta. A

világháború során azonban sok minden megváltozott. S ennek hosszú ideje alatt meggyőződünk arról, hogy mégis csak a baka az első katona.

A huszár még csak hasznavehető, de a baka az nélkülözhetetlen. Ha ennek szükiben vagyunk, elvesztjük a háborút. S minden baj a szegény bakát pusztítja a háboruban. Ezt attakolja a huszár, ezt lövi az ágyu. Már akárhogy is tartsa a parádés diavat, az sz szememben a baka az első katona. — A baka századok ontják a logtőbért, a háboruban ok szouvednek a logtőbért.

A tüzér az parádés katona s biztosított java részben az élete. A szegény baka mindig az aldozat. Ennek sorában arat legbővebben a halál. Nagy tisztetel is nézek a háború óta minden bakára. Tudom, megtanított rá ez a háborús vihar, hogy az övek a küzdelemben az oroszlátrész. Nem parádézok, hanem szenved, küzd s meghal. Mégis milyen igazságtalan a világ. A bakára csak úgy tekint, mint valami hadseregtoldalekra. Hamis ítélet, ferde vélemény ez is, mint annyi sok más a világ logikájában. De ideje, hogy most ezt is kijavítsuk mert a háború ebből is leckét adott. Nem a fényes, a zsinóros külső a fő, hanem az oroszlán szívű bátorság, amely a baka lelket a rohamra viszi. A mióta szenvedéseiket tudom, mellettem minden zsinóros és sarkantyűpengős fegyvernem képviselője elmohat parádésan, én csak a bakát nézem s főként azt tiszteltem.

Vorus.

— A Király-Sórfőződe Rézszévénytársaság igazgatósága báró Gutman Vilmos elnöklété alatt kedden tartott ülésen elhatározta, hogy a folyton növekedő forgalomra való tekintettel székségesse vált és már folyamatban levő kibővítések és új beruházások következtében, a társaság alaptőkéjét

2500 drb új részvény kibocsátása által 500,000 koronával, vagyis 1,500,000 koronáról 2,000,000 koronára felemeli. E célból f. évi július hó 31-ére egy rendkívüli közgyűlés egybehívása határozatot el. Az új részvények 346 koronas árfolyamon bocsátatnak a részvényesek rendelkezésére, még pedig minden 3 drb. régi részvény után egy darab új részvény. A 246 koronából 200 korona az alaptőkéhez, 40 K a tartaléklaphoz esattoltatik, 6 K pedig a felmerülő költségekre fordítatik. Az esetleg át nem vett új részvények elhelyezése előre biztosítva van.

— ÜGYVEDI IRODA MEGNYITÁS.

Tisztelettel értesítem, hogy ügyvédi irodámát Zalaegerszegen, Kisfaludy-utca 8. szám alatt levő házamban (a zalaegerszegi ügyvédi kamara székházának közelében) megnyitottam.

Zalaegerszeg, 1915 július 5.

Kiváló tisztelettel
KORBAI KÁKOLY DR.
ügyvéd.

— A furfangos muszka. A debreceni vasutbiztosító órág partizánok őrijárata a minap a vasutvonallal mellett a debreceni foglyaltáborból megszökött muszkára akadt. Nyomban közrefogták és kísérték visszatel. A muszka jó darabig engedelmesen ment, egyszerre azonban levágta magát a földre, öklendezni és rángatózni kezdett.

— Mi bajod van? — kérdi az egyik népfőlkölő, aki tudott tőtl.

— Jaj a hasam — kiabálta a muszka — bizonyosan megkaptam én is a kolérát. Ne nyuljatok hozzám jó emberek, mert ti is megkapjátok, inkább hagyjátok itt meghalni.

Bár mind a két népfőlkölő be volt oltva kolera ellen, mégis nagyon kellemtelent kezdte magát érezni.

Míg a nadrága kermatszín,
Kalpagja pedig hermelin.
(Az ur — parchet sötét foltokkal,
Ugy festették rája kinnusszal),
Berszenyínó ügyes keze,
Ripacson remekelt leve,
Olyan „Mátyást” festett azon.
Hogy a sok néző amazon.
A búbjától szédülve nézte,
Ahogy Ripacs királyi lépte,
Végig döngött a szinpadon —
(Még ilyen nem volt Károgon!)

A cukrászné az első sorban,
Tízet sóhajlott egy huzomban,
Míg az orodás zisasszony.
Így szól: „Sose legyek asszony.
Ha szebbet láttam valaha,
Adta csavargó fattyuja!

Elmult az est, szokott sikorrel,
Mert Balog ur tíz emberével,
Levágta a Peloskeit.
Nagyobb városban, nemcsak itt...
Ugy, hogy nem volt benne hiba,
(Ézzel kezdte Marcaliba,
S lepípálva lett a város,
Hódolt jegyző, patikáros

Ripacs ur a szörnyű sikerlől,
A hízelgő sok szép beszőlől,
Hivatottnak látta magát.
(Útlul tüzérén a neivét)
Othont alkotni, melegot,
Élvezni mézes leteket,
Feltette, hogy házassodik;
Milyen szép lesz,
Ha majd otthon kávézhatik,
Etc. Etc.
S nem sokára,
Készültek is lakzójára.

De ember hójába proponál,
Amikor Isten disponál,
Hattérben volt a komikus,
És bele ordította: „K u s s ! !”
„Elvirára mar régen pedzek,
Nem engedek,
Vagy meghalunk mind a hárman” —
Mondta bátran
Ó, ki Othollót sokszor játszta,
S Desdemonát megráncigálta,
Kérdésván: Hol a zsebkendő?
Most félre álljon egy koficérnek
Kit érdemlően felül dícsérnek?
Nem ő!... nem ő!...

Érdem harc, szörnyű mérges,
Ninesen tenyér oly durva kérges,
Mely öklőre jobban szorulna,
Mint a bős Osues szabói marka.
Elvira is talpára állott,
Választása Ripacra szállott,
Feledte a sok pásthorát,
S visszasdobta a nickel órá,
Mit a komikuslól kapott —
A multtal végkép szakított...
És nyílt színen vallott szerelmet,
Amannak, miglen emennek,
Intett egy fenséges bucsut,
Ott hagyván a pohoshasut.

A nézők az új párhoz álltak,
S a Mózsinal még sose láttak,
Ilyen lakodatmat, soha!!
Ott esküdtek a szinpadon,
(Színésznek ez passzol nagyon),
Mint a királyok, balkezzen,
(A frigy ott van a sziveken.)

Tölt volt a ház!
Öröm és a ház.
Tölté be a nézőtöret,
Boldog volt, ki ott lehetett,

— Azt hiszem, hogy a muzsika csak tetet magát — szól az egyik. Majd próbát tesznek vele.
 Erre egy tett, mintha fegyverét megtöltandó, szótlan előrelépett és a muzsika mellére célzott.
 — Mitt akar csinálni a pajtásod? — jaggatta rémülten a muzsika.
 — Mondjad csak neki hogy szigorú parancsot kaptunk, hogy minden kolerát, aki nem tud már a legközelebbi kórházig jönni, agyon kell löni és nyomban eltemetni.
 — De hiszen én még tudok menni — árulta el magát a furfangos muzsika, majd keserves sóhajtások közt felülposzkodott és engedelmesen kocogott vissza a fogolytáborba. Még panaszkodni is elfelejtett a basára.
 — Drágasági pótlék. Kaposvár városa legutóbbi közgyűlése egyhangulag fogadta el az a célra kiküldött bizottság jelentését, amely szerint 1500 korona fizetésig a családos városi alkalmazottnak 20 százalék, a nem családosoknak 15 százalék, 1500—3000 korona fizetésig a családosoknak 15 százalék, a nem családosoknak 10 százalék, 3000 korona fizetésig felül pedig 10 százalék drágasági pótlék állapíttassék meg ez év január 1-től számítva az 1915. szeptemberre. A drágasági pótlék 19,775.69 koronával terheli meg a város háztartási alapját, amit az 1914. évi 34.413.56 korona megtakarításából fedeznek. A városi napidíjakok közül azoka, kik 4.50 kor. fizetést kapnak, ez évre 100 korona drágasági pótléket kapnak, a többi napidíját pedig napi 50 fillérről emelik.

— **A rokkantak elhelyezése.** A rokkantak részére való munkaközvetítést tudvalevően a Rokkant Katonákat Gyámoltó és Elhelyező Hivatal vállalta magára. Róvid időn belül nem lesz város vagy község, a hol a Rokkantközvetítő Hivatalnak helyi szerve ne lenne. A hivatal programja az, hogy a rokkantakat lehetőleg a régi foglalkozás keretében helyezze el. Természetesen ehhez a társada-

lom segítésére van szükség. Csakis úgy lehet elég munkaalkalmat biztosítani, ha mindenki zivessi részét a kötelességből.
 A közvetítő azt reméli, hogy nem lesz egyetlen gyár, kereskedelmi cég, avagy uradalom, a hol egyik rokkantat ne alkalmaznának. Ez a munkaadók részéről a legszelemből kötelesség teljesítése azokkal szemben, a ki az ország védelmében vesztették el munkaképességük egy részét.
 A nagyobb bányáknak, biztosító intézeteknek meg éppenséggel példának viselkedést kell tanusítaniok és mindazon állásokat, a melyeket fél karral vagy egy lábbal is el lehet vevetni, feltétlenül a csökkent munkaképességük részére kell fenntartaniok.
 A Rokkant-közvetítő hivatal működését más megkezdette és mindenki, a ki rokkantot akar, avagy a rokkantak, a kik állást akarnak, forduljanak egyelőre a közvetítő Hivatal budapesti irodájába, a mely VI. Andrásy-ut 8. szám alatt van.

— **Orosz aratók danája.** Ugy estén-kint, amikor orosz fogoly aratóknak a nap fáradsámai után alvó helyükre. Kiskánizsára kísér egy szál rendőrszolgálatos aratóknak által körülvevő, a Pőntön végig forte és piano melábus orosz dalok hangzának fel. Magas szálú, tönzsi alakú oroszok quartetteznek szép összhangban, s énekükben valami meglepetésszerű melódia rejlik Dalárdai öltömszer vig és ezt követő gyors átmenetű, szomorú melábus orosz dalok halatszanak a városban és Kiskánizsára vezető uton végig. Megilletődéssel hallgattam ezeket a változatos akkordú orosz dalokat, mintha harci dalok volnának. Valami rejtelmes panasz sir ki a melódiákból s ezt követő egy gyors változatu vig melódia, mintha riadó volna. Emlékezett arra, hogy ez a nép szeretői leírani az orosz cárizmus szarnok urabait. Eszembe jutott a Slavianska Nadina orosz dalárda, mely évekkel ezelőt Kanizsán, a szefőt Bolgári Egyetlen hangversenyezett: ugyanilyen szomorú nemzeti érzésű dalokat produkált az is, természetesen, művésziességgel. Elgondolkodtam a mult és jövendő felett, mégis milyen vigak ezek az orosz foglyok a magyar városok falai között Istennem — vajjon ezen dajok közül melyiknek a fegyvere hány verünket terített le a harc-téren. Uram boessás nekik, ók nem az okai. A szláv diplomácia boszorkány könyvjában készült zagyalék-ból a szláv népek is bőven jut

— **Munkában a jóléti bizottság.** Szorgalmas női kezek nemesen érző kedves lelkék szorgoskodnak fáradságtalanul a Cseugeri utcabeli jóléti helyiségben, gyártva a rengeteg cigarettát, hogy értünk harcoló, derék katonáink kapjanak fastólni valót, Farkas Vilma a gárda kedves vezetője a háboru tartama alatt meg nem szűnt fáradozni, nemes szive nemismer kedvesebb foglalkozást. Hála érte.
 Most is vagy 90 ezer cigarettát várakozik az indulásra, a kirakatban pedig a kraszniki orosz ágyukból készült érmét pedig a vásárlókra, hogy annak jövedelmét is hadi jötekönyveire fordíthassák.
 — **Mi van a piacon?** Hogy az aratás kezdetét vette a piac egy kissé néptelenebb kezd lenni s ezt az alkalmat a kiskánizsai kaspásiz mindouáron ki akarja használni, vetésés szerinti árákat akarnak szabni, amely természetesen sok esete patára ad alkalmat. A rendőrhatalóság azonban újból megszabta a piaci árákat, melyek hónapokig kezdve érvényesek lesznek a legérlyes ebben fogja annak betartását

ellenőrizni, kivánatos volna azonban feltétlenül, hogy a közönség is közreműködjön s ne loicáljon egyik a másikra.
 — **Hogy áll a háboru?** Minden téren ismét kedvező a harc-térj jelentések. Az orosz had-szintéren az összes támadások nagy veszteségek mellett visszaverték. A görzi csata után az olaszok pihenőre tértek. Néhány lagymatag éjjeli támadás után esend lett. Triestet jelentős károk nélkül bombázták. A Krn-területet ismét megvédtek a támadások ellen. A montenegrói csapatokkal szembeesikeres tá-közletet vívtunk. A német vezérkar jelentése is siker-ről számol be. Sajnos, hogy az arrasi szökese gyűlés. (tűzvész martaléka lett. A német csapatok 300 fog-lyot ejtettek és területi előnyöket is vívtak ki.
 — **Jönnek a szinesések.** Holnap után, szombat a szinesések megkezdik az előadást. Jóakarattal, reménytelvélvőnek hozának, hogy művészi tudásunkkal feloldassuk háborus gondjaink. Reméljük, hogy a telotévek a művészet vándorait oltalmukba veszik s velük a háborus világ gonjait művészi játékok cseereértékeképen feleltetik.
 — **Közigazgatási furcaságok.** Jellemző képet ad az alábbi párbeszéd arról, hogy fogja fel a mi jó néptünk a közigazgatást. Kiss László békés-megyei központi főszolgabírónál feljelentelték ugyanis egy paraszgazdát, hogy mikor erre felszólítottak mindenkit, nem jelentette be a birtokában levő kukoricamennyiséget. Megidézte tehát és szigoruan kérdezte tőle:
 — Mert nem jelentette be maga a kukoricáját?
 — Mert kevés volt, uram.
 — Ne beszéljen, tudom, hogy több volt mint másnak, akik becsületesen jelentkeztek!
 — Kellott a disznóknak.
 — De most előbbvaló az ember mint a disznó.
 — Az emberek? Azok egyenek buzakenyeret
 — Ugy látszik, maga még azt se tudja, hogy háboru van, összevertett egymással a fálvilág, olasz, angol, francia, magyar, német, muzsika, török.
 — S zsevesztetek? Hadd zseveszedejenek azok.
 De mért zseveszedejünk mi egymással? — mondta a paraszt a világ legtermészetesebb hangján.
 — **Berta nőt rekvirálják.** A gyerek-szobának is állandó támsája a háboru A lurkók a maguk gyerekek fantáziájuk szeriat foglalkoznak a nagy kérdéssel Egy dőlben ez egyik fuoska jüdi arcaal fordult édesanyjához:
 Kár volt anyuska a Berta nőt elougedo sétára.
 — Miért fuoskám?
 — Mert a liszet rekvirálják.
 — No és?
 — Ha meglátják a nőt, aki nek az arca tele van liszettel, bizonyosan olepisik és rekvirálni fogják.
 — **Egy jó házból való fu, ki 2-3 középosztályt végzett, gyaker-noknak felvételtik Ifj. Wajddits József könyvkereskedésében.**

Szerkesztői üzenet.

— **M. Szombathely** Működését szivesen vesszük. A nehéz viszonyok között a tisztelődij kérdése nehéz kérdés.

Irodalom.

A pápaválasztás jogtörténete és tételes joga. Irta: *Lukács József*, főgimn. tanár. A vaskos munka a pápaválasztás történeti fejlődésével foglalkozik, amíg az jelen alakjához ért. Mindenkinél érdekes és tanulmányos olvasmány, amely míg egyrészt szigorúan tudományos, másrészt könnyed stílussal élvezetes olvasmány. A világtörténelem e jelentős mozzanatának ismerete minden kultúrember tudásának szükséges része. A mű ára 4 korona. — Kapható Ifj. Wajdits József könyvkereskedésében, Nagykanizsán

— Az „Élet” szépirodalmi és művészeti hetilap (szerkeszti Andor József) gazdag tartalom, érdekes és aktuális képek egészítik ki. A kitűnő lapot melegen ajánljuk olvasóink figyelmébe Szerkesztőség és kiadóhivatal: Budapest, I. Fehérvári-ut 16/a. — Előfizetési ár félévre 10 kor. Mutatványzámat késszettel küld a kiadóhivatal.

— Az Új Idők. Az új évnegyvednek első számában Herezeg Ferenc művészi erejű, érdekes elbeszélést írt „Az utolsó villamoskocsi” címmel. A magyar családok kedvelt hetilapjának új regénye, Gábor Andor, a kitűnő humorista műve és címe: „Egy utanteljes noteszából”. A fordított regényt pedig Lugoborg Voltquartz dán regénye képezi, amely tele van akcióval és szerelemmel címe „Az ezredes ur leányai”. Az e heti szám szövegrészből kiemeljük az idei nyaralás kitűnő cikkét, továbbá a Holt-tenger ismertetését, amelyet Szabó Ödön dr. írt. Barsi Jenő kedves genre-képe „Az ellenállhatatlan”, a Pillanatfelvételek ötletes rovata, Varságh János és Dr. Farkas Imre versei, cikk Bakস্য Sándorról és az elhunyt kitűnő író egyik kedves elbeszélése, számos apró cikk, stb. tartalmát még a lap szövegrészt, míg a képek körül kiemeljük a Ota di Ferrara olasz kormányozható legújabb roncsait, fényképet a visszaforgó Prácmeyel sztrömangált erődeiről, a horvati egő usztoráról stb. A vidámságot Mühlbeck Károly leírásai képviselik. Az Új Idők szerkesztője és kiadóhivatala Budapest, VI. Andrássy-ut 16. Az előfizetési díj negyedévre 5 kor, félévre 10 korona

— A „Vasárnapi Ujság” minden száma gazdag tartalommal jelenik meg. A „Vasárnapi Ujság” előfizetési ára negyedévre 6 korona. „Világ-kronika”-val együtt hat korona. Megrendelhető a „Vasárnapi Ujság” kiadóhivatalában (Budapest, IV., Egyet-m-utca 4.). Ugyanitt megrendelhető a „Képes Néplap”, a legolcsóbb ujság a magyar nép számára, félévre 2 korona 40 fillér.

— A „MAGYAR LÁNYOK” szépirodalmi képes hetilap, fiatal lányok számára. — Szerkeszti Tutsek Anna. Megjelenik minden vasárnap. Minden egyes száma gyönyörű művészi kivitelű képpel és a legérdekesebb tartalommal jelenik meg. Előfizetési ára: Egész évre 12 korona. félévre 6 korona negyedévre 3 korona. Szerkesztőség és kiadóhivatal: Budapest, VI. Andrássy-ut 16 szám. Mutatványzámat kívánatra ingyen küld a kiadóhivatal. — E kitűnően szerkesztett képes hetilapot mindenkinél melegen ajánljuk.

Meghívó.

A KIRÁLY-SÖRFÖZDE RÉSZVÉNYTÁRSASÁG

t. részvényesei tisztelettel meghívotnak

az 1915. évi július hó 31-én délelőtt 11 órakor

NAGYKANIZSÁN

A PESTI MAGYAR KERESKEDELMI BANK

nagykanizsai fiókintézetének helyiségében tartandó

rendkívüli közgyűlésre.

NAPIREND:

1. Az igazgatóság javaslata a részvénytőke felemelése iránt.
2. Az alapszabályok módosítása.

Nagykanizsa, 1915. július 6.

Az igazgatóság.

Aki szavazati jogával élni kíván, tartozik részvényeit szelvényeivel együtt, az alapszabályok 13. §-a értelmében, legalább 3 nappal a közgyűlés előtt, a Pesti magyar kereskedelmi bank főpénztáránál Budapesten, vagy ezen bank nagykanizsai fiókintézetének pénztáránál letenni, amely ellenében részére igazolvány állítatik ki, mely őt a közgyűlésen való részvétellel feljogosítja

IFJ. WAJDITS JÓZSEF

KÖNYV-, PAPIR- ÉS IRÓSZERKERESKEDÉSE

Dús raktár legújabb divatú levélpapirokban
és névjegyekben
Nyomatványok izléses kivitelben jutányos árban
gyorsan készítettnek.

Tanintézetek részére szükséges cikkek
dús raktára.
Jegyzői és egyéb közigazgatási nyomatványok
nagy raktára.

ZALAI KÖZLÖNY

Megjelenik hétfőn és csütörtökön.

Előfizetési árak: Egyszeri 10 korona, felváltó 6 korona, Negyedévi 2 korona 50 fill. — Egyszeri száma ára 10 fill.

Felolvasó szerkesztő:
Bánékövich János

Főszerkesztő:
Kemény László

Szerkesztőség és kiadóhivatal: Deák-tér 1
Telefon: 182. — Hirdetések díjazásában szerinti.

Feltámadás.

Írta: Dr. Battlay Dezső

Tizenegy hónapja tart már ez a méreteiben még soha el sem képzelt borzalmas világháború. A vége még beláthatatlan, — de az eredmény már bizonyos. Seregeink mostani diadalmos előnyomulása, az oroszok nap-nap melletti veresége kétségtelenné teszi azt.

Reánk, magyarokra ez a háború eddig a sohasem remélt dicsőséget sugározta, a sohasem várt megbecsülést szerezte meg. Akkora lelkesedéssel, olyan elszántsággal vetettük magunkat ebbe a fenséges világküzdelembe, mintha nem is a győzelmet akartuk volna kieriőszakolni, de egyenesen a halált kerestük volna. Hatalmas szövetségünk mellett a mi elvitázhatalan érdemünk is az a szép eredmény, amely a végső győzelem kétségbevonhatatlannal biztos záloga.

De a vitézségünknek, elszántságunknak milyen nagy az értéke, olyan nagy az ára is. Az önfeláldozó, vakmerő bátorság meg-

hozza a győzelmet, de ez a győzelem természetesen súlyos veszteségekkel jár.

Még nem állanak rendelkezésünkre az adatok. — még nem tudjuk mekkora az a véráldozat, amit hoztunk már, és mekkora az, amit még ezután kell hoznunk, de a háború óriási mérvéből következtetve végeredményben számottevő lesz a mi vérvesztésünk is.

Nagyon sokan vannak, akik ebből a dicsőséges háborúból már nem fognak visszajönni, akiknek üresen fog állani helyük az irodákban, műhelyekben, szántóföldeken, ott, ahonnan a haza őket harcra hívta.

Ezeknek miként leendő pótlásáról gondolkoznunk kell. Már most!

Olyan kevesen vagyunk mi magyarok, hogy még az apagyilkosnak is meg kellene kegyelmezni. Széchenyi mondaná az 1832-ből. Az azóta megerősödött magyarságra ez a világháború erős megpróbáltatással jár. Soraink megrikulnak. És körül vagyunk véve nemzetiségekkel, kik mind terjeszkedni akarnak a magyar supremacia rovására. — Ter-

vük, szándékuk eddig nem válhatott be, mert érfalként állott utjában a magyar öserő.

És most ez az öserő lett kisebb. Ezért szükséges annak pótlása.

Németország Dernburg volt gyarmatügyi államtitkárt küldötte Amerikába, hogy az ott élő németeknek az anyaországba való visszatelepítését előkészítse.

A természetes-fajszaporodás lassu Hatása csak idők múltán érezhető. Ezért kitűnő a német példának és mert német kezdeményezésről van szó, bizton meg is fog valósulni.

Nekünk is vannak vőreink Amerikában, a magyar állameszméhez még hű magyarok, akik talán várják a kezdeményezést, hogy ide visszajöhessejenek.

Nem volna-e szükséges a német példát követni nekünk is? Nem volna-e szükséges a részben elpusztult magyar öserőt ily módon visszaszerezni, míg nem késő. — míg azoknak megszerzése nyereséget jelent, — a magyar állameszme számára?

Ária az 1915-ös tavaszról.

*Jer most kis öcsém, menjünk a ligetbe,
A tavasz szőrya részeg illatát...
A lelkemen jajj! valami nagy bánat
Sötét hullöként sirva suhan át.
Tekints körül és lásd lágult szemekkel,
A fű hogy ütközik s nyíl a virág...
Hallgasd a méhek zsongó muzsikáját,
Nézd rümusáira ing a jázminág.
A tavasz eljött. Itt a tavasz újra...
A parkot madár dala tölti be,
Tarka pillangók játszva kergelöznek,
Az utat nárcisz szirma fedí be.
— Erre jer! erre! Áhitattal nézd csak
A padon pihenő embereket.
Látod itt ennek a lába hiányzik —
Annál hiába keressz szemeket —
Amott a tölsonak félkeze van csak,
Ez a rigót már nem hallja soha —
Hiába a tavasz illata — — — rajtok,
Vad tort ül halál, vér a bora....*

*Golyózáporos vetlenő napoknak
Áldozata lett itt mind valahány.
Jajj! nem a számukra nyílik a virág,
S nem rájuk kacag a sok karcsú lány.
Látod kis öcsém, ők az élve holtak,
Kik áldozatul hozták önmaguk — — —
Vendégek itt, — már más világban élnek,
Nézik kinyitlak a Titok-kapuk.*

CSÁNYI LÁSZLÓ.

A szép halál.

Írta: Vécsői Jenő.

I.

Budapesten, az Erzsébet-köruton volt egy ragyogóan szép cipőüzlet, egy hétérszagra szóló szélfűhámós intézmény, bizonyos Piacsek nevezetű ur tulajdonában, egyenesen az emberek ostoba hiszékenységre berendezve. Ez a Piacsek, ez az idegbeteg és pénzéhes cipőgyáros addig szaladgált az árva házakban, a vakok tüzetébe és a katonasághoz és fantasztikus méhekkel addig bizonyítgata, hogy cipőj tartósságában túlélik még az akadémikusokat is, sőt az utasú még

mindig lehet belőlük olvasztani kitűnő anyagot, amíg néhány ezerkorús segítségével mindezt sikerült eléríteni. Akkor azután szállított ezeket a helyekre papírostalpakra ragasztott viaszosvásnat, tartós cipők gyanánt, amik öt nap alatt ugy szétmállottak, mint a pincy, de az üzleti érdek gyönyörűen érvényesült, mert a szakadtak helyett újabb rendeléseket kapott.

Egyszer már éppen el akarta kiáltani, hogy becsületlenül nemre, én vagyok a legboldogabb cipőgyáros ezen a világon, amikor elkövetkezett az ugynevezett közigazdasági krízis, az üzleti életnek súlyos kizsáradása a becsületlen vállalkozókból és Piacseket annyira megdöbbentette, hogy odalét minden áberéség. Elborult előtte a világ: ugy érezte, hogy csak azért élünk és azért szaladgálunk olyan lássan a dolgok után, hogy végül is valami fájdalmas esőddel örök sebet szerezzünk a szívre. Ettől kezdve számárelmondással nyugodott meg a legelősebb ajánlatokban, sőt egyszer, amikor egy nagyobb váltója volt eszedékes, a leányárvaházba szállítandó cipőket tévedésből a legjobb anyagból készítette.

Eljött végképen kizsáradott. Most már tudta, hogy tölsonak el fogja hanyagolni a gyárat. Maga előtt látta a hamis, bukásért rászabott két és fél évi börtönt, a szabadosul után való napok piszkos nyomorát a hajléktalanok menhelyén és a végére elszáruva járkált fel-alá az üzlet melletti irodában.

HIREK.

— Halálozás. Horváth János nyugalmazott jegyző meghalt Keszthelyen, folyó hó 8-án életének 65-ik évében. Az elhunytban Horváth György nagykanizsai főgimn. igazgató testvérét gyászolja.

Szinház.

Szombaton este az arénában kapunyitás volt. Eljöttek hozzánk a nemzet napjszamosai — a pécsi színtársulat. Magukkal hozták művészetük teljét, a rapodását, s kéri művészetük ellenértékét — a támogatást. S nem ingyen. Jó kedvük, művészetük ereje nem beszél folyatkozásáról, bár a háboru ugyan csak dús írtást tett a színészek örmeiben. Szombaton a *Leugyelvér* operette újdonsággal köszöntöttek be. Leon Stein- és Nedbal Ozkár műve ez az operett. S a darab, vagy a fellángolt művészetpartolás csaknem telt házat vonzott az aréna falai közé. S gyönyörködöttünk a zenekar együttesében, mulattunk az előadás mokaóságain, forás színben. Plain air töltött meg minden lelket s elfeledtük, hogy a díszlet nem jött meg s amugy igazában shakespearei egyszerűségben folyt le az esemény. De meggyőződöttünk csakhamar arról, hogy a jó játék pótolja még a művészi műhelyt is. Mert jó játékok láttunk s élveztünk. Borboly Sándort hangos jókórá kísérte szerepében mindenütt, míg leánya, Peterdi Etel egy csapásra a közönség kedvence lett a darab folyamán. Játéka tartalmas, üde, változatban gazdag vibrál a szín szépségeiben s leleményesen friss, életszerű. Hangja pedig bájosan esendül mind-mindent, üde fiatal-ság tavasza zeng ki belőle. Jó társa volt Tihanyi Béla (Baraszký gróf), aki játékában közvetlen művészi értéket mutat, bár hangja a felsőbb regiszterben erőtlén hiányos. Játéka sok erényvel ökes. Sabethyén Jandó nem mindennapi komikus érdekl. néha fiatal kora túlzásaitól meg ment. Szereplésétől még sokat várhatunk, s a közönség már most is számos tussal honrolta játékát — érdemese. Osnádi Irma jól játszik, az eleven élet illuzióját kelti s színpadon s hangja sok díszesítésre értékelésre tarthat még számot. A főbb szereplők mellett a többiek is

megállták helyüket s igaz dícsőréttel adóznak az egész társaságnak a szombati és vasárnapi előadását. Ma hétfőn a Papa kedvence lesz a műsoron.

Kritikus

Vers a csatatérről.

Harcstérrel közli: Kircknopf Károly 48. gy. e. átljár.

Bús a csatatér,
Folyt sok drága vér,
És egy hősvité,
Most nagy utra kész.

Vár otthon rád,
Jó édes anyám! —
Madár elevenben,
Vidd izenlen,
Hogy mi lett velem.

Szép szülő hazám —
Jó édes anyám,
Rám borult a csend,
Jó pihenni lent.

Mért meg nem értem,
Hogy fogd a kesem? —
Szívem elakadt,
Nincs több fiad.

Krasznik

A szegény ember
áldozatkészsége.

Régi igazság ez a cím, amely háboru folyamán már sokszor nyert beigazolást. A szegény hozza a haza oltárára a legnagyobbat áldozatot. Vért s életet ezerszáma ad, minden zugolódás nélkül s ha adománya is szükség esik, abból is szótlanul, odaadón veszi ki részét. Szép adat ez az egyszerű magyar ember lelki világához, hazafiai áldozatkészségéhez, amelynek nincs párja szinte a hazában S ez igazsághoz most újabb adatot kaptunk

— Aztan a faszor végében leszállott a hosszú utra és körülnézett

— Ejnye... ejnye, — mondotta fejefóvalva — onnan a magasból ezt az utat nem gondoltam ilyen poro-nak és göröngyösnek.

De azért elindult a messze város felé, amely ugy látszott, mintha aranyban fürödne a rávetődött nap sugarakban. Nem jött elő eszébe, hogy tulajdonképpen miért gyalogol itten, hanem esendően balogott, mert valami szokatlan érzés vonzotta a város felé. Erősen tűzött a nap a poros utra és sokszor nézett a fák közé, ahol néh- zöld tő esábitotta phonésra, csakhogy a gyepet magas drótközetes választotta el az utól, letéjűn kijálló vasútszöggekkel, amelyek között egy-egy szomorú ma-lár ült és hallgatagon nézett a gyalogló után.

— Talán ez az út lesz a purgatórium, — gondolta magában — mindenesetre jó volna találkoznivalakivel beszélgetni könnyebben viselném a fáradtságot.

Alig hogy ezt elgondolta, egy hangot hallott a kerítés mellől.

— Jó napot, Piacsek!

Odancézt és a kimirőltségtől oldalra egy felszerelt katonát látott a porban.

— Jó napot — mondja — micsoda város az ott, a faszor végén?

Dobrovics Milán, a Hadszégelyzők ügybuzgó lelke hőseink emlékére gyűjtést rendez. Nemes lelkek nemes törekvése nyer valósulást, ha ez a terv, hőseink lángoló hazaszeretetének örök momentumjelként fog állani szemünk előtt. A gyűjtés folyik — Köröskényi Piroksa s mások ügybuzgósága mindig hoz egy-egy illért — eddig négyszáz koronán felül gyűjtött — a zenkséges összeghez, amely azután a nagy hősek életéhez és halálához méltóan beszél a mi esodálattunkról, tisztelattunkról és hálaunkról hőseink iránt, akik értünk vértüket adták. S e gyűjtés után mit tapasztaltak. A kis házak lakói nem rejtőznek el a kerégetes elől, nem kötevek unglyltségekben fel-tételeket a mások adományozásához, hanem — adnak, úgy, ahogy teltségük engedi, sőt talán sokat is. De sokat tanulhattunk ezektől a jól emberektől. Pedig a haza nem nekik terem csupán róz-sát — Tanuljunk tőlünk.

Verus

Virágot a kórházakba!

A kórházak fehérre meszelt s festett terméit járva szomorú lehangoltság öltött szíven. A sok sebesült beteg hős oly élet s lélekunttan fekszik rideg falak közt, rideg vaságyakon. A falak kopottan, üresen, suttó bálnak le a szavudökre. Az asztal kanos, poharak, tlinta s esztéig egy csomog kártya, míg fejtől az ágytól a kopozottól lungoi búsan az ablakon beáramló szellő.

Szürkeség, fáradtság szinte hypnotikus erővel fekszik az emberekre.

Siettem ki e komor környezetből s ott kútna a falakon kívül eszembe ötlött valami. Egy íci-pici terrocska, amivel mégis sokkal dertesebb lehetnék a betegszobák sivár egyhangúságát.

Milyen tisztelt uraságok és urleányok. A terv ma még csak gondolat, tette az önök áldozatkész, nemes lelke válthajja

Csak pár száz virágot van szó, amit kezes kéikkel a kórtermek asztalára helyeznek.

Oh nincs szükség itt díszletes virágokra; örömet, hangulatot fog a szívekbe varázsolni a csenge-tyűke s a levendula is. De hisz talán az önök győzed, szubtilis fiom-ságu lelke rég foglalkozott ezzel!

— Majd talán boldog! leszek! — mondotta daceat.

Azután ösceptépte zsebében talált írását és átment Budára, hogy a Lukács fürdő egyik kabinjában szívenlője magát. Levetkőzött és mert a pénzen kívül eső dolgok miatt módfelett el tudott ürakényülni, szép esendően megeredtek könyvei a tudós szélén

— No hát. Isten veled, te szép világ! — sóhajtott szomónd, fehéren a kanapén ülv. — Isten veled, te ragyogóan szép épület! Isten veled, te letlek hittel-zék, akik most már hiába kértek a esdőt és vigli boacsásotok meg nekem elromlott lábatokért, katonák, vasok és árvek, de lássátok, nagyon kellett volna a pénz és minden amiatt történt... meg ez is a pénz miatt van

Azzal végigdől a kanapén. sóhajtott egyet, de mert mit tudja azt egy pesti üzletember, hogy hol a szíve: a következő pillanában keresztüllötte hátoldóját.

Megrázódott tőle, de azutan már nem érzett semmit. Távoli mezők felett repült, méhek zümmögése között, virágillatokban, egy gyönyörű tópek felé, ahol a messze nyuló faszor végén halvány körvonalaiban egy eszményi város bontakozott... és talán szebb volt ez az egész, mint egy fantasztikus részlet az operában...

— A nyugalom városa — felelte a katoná — én is odatarok, ha kibírom a hosszú utat. Na hiszen Piacsek, szép cipőket szállítottok hozzánk! Mikor az örmester kiosztotta őket, épen hogy lejtünk néháyat bennük és elszakadtak. Azért fekszem most is az ut szélén, mert a cipőd feltrón a lábam

Aztán nagynehelen feltápaszkodott magára s gatta cökmökjait és bicegve megindult Piacsek mellett a Nyugalom városa felé.

— Hallod e, Piacsek — szöletted később — eleget szenvedtem miattad a földön, vihenedt most a fegyverem.

Kis idő múlva már érezte, hogy a súlyos katonafegyver erősen huzza a vállát, de nem panaszkodott. Mennél fáradtabb lett, annál inkább melegegett a szíve és ettől arra a sok, szenvedő katonára gondolt, aki most odafent a földön, forró nap-sütésben, sebzett lábakkal gyalogol. Esodálatsoképpen már nem tudta megérteni, hogy az életben miért vágyott annyira a milliók után és miért nem támadt az emberek között is olyan halk melegség a szívében, mint most hogy megérthette volna szenvedéseiket.

— Hogyan van az, — kérdezte utközben a katonától — hogy odalent az emberek úgy marakodnak?

(Vége köv)

a kérdéssel! Csak egy-két száz virágot s a betegszobák lakóinak arcára kint az öröm, az életvidámság s a hála szent szivárványa, amely egész lelkében csak az önkök lelke felett sugarazza szét a világját melyen tisztelt uraszonnyok és urleányok

Lipcsy Domonkos.

A szabad Galícia.

Galiciától szeladtuk ki az utolsó orosz csapatok... Zamosze, Komarow, Tomasow, Rohatin, Krasznik... mennyi bus és drága név; ugy merülnek fel újra a horizonton, mint ellejtett szívek a tengerből. A tizenkétoldi hónapban, amelyet fegyverhen állva hagytak a hátunk mögött, újra ott vagyunk, ahol szabeszállunk a sok milliós orosz fegyverrel, hogy megbénítsuk azt a tanatizmust, amellyel felénk körbeszólltak Európa és Asia horlátai.

A háború tizenkétoldi hónapjában ezt a feladatot teljesen és teljesen megoldottuk. Az orosz tulerő már a múlté, azon a sáton, amelyet határainkon innen ideiglenesen meg tudott szállni, elveszték a pétérvári pompás gárdazsereket, ott rokedtek a modern francia ágyúk, határhagyták a régi energiát, a stratégiai ötleteket az egyenes konceptiót, a főlényes bizalmat és azt a hitet, hogy győzni fognak. Tomasowtot Gorliczgy. Csernovicztől Míramaroszigig és vissza: ez volt az orosz szörnyeteg utja és kalváriája.

Drága és szent föld, nemcsak azért, mert a miénk volt és a miénk maradt, hanem azért, mert orosz véren kívül a miénk is öntözte. Milyen küllónus és csodálatos természete lesz ennek a földnek; mint az embernek szivéből kihajított virág, egy al az éret és nehéz termék Galícia földjén. Ez a termelés ann számunkra készült. visszafoglaltuk magunknak és soha ezen a földön nem lesz a másé. A szövetségesek felmentésük öle csoport le az oroszra, elszédítette és megtántorította.

Nem volt loboztató elölfele: száma, sulya, ereje szerzetese, taktikája megmérülhetet volna népeket, amelyek nem az erkölcs és a jog kenyerevel élnek és amelyek nem tudtak, hogy köszólnök kell és készen kell állniok arra, hogy az életükre törnek. Mi tiszta szívet álltunk ki a párvadásra, tudtuk, hogy el kell jönnie, tisztában voltunk, azat, hogy nehez sorunk lesz szenvedni fognak, könnyes és passzus napjaink is borulnak ráuk, de tudtuk, hogy kezünkkel nem lehet kitépni a kardot, amelylyel a világ minden égtája fele védjük magunk. A bizalom és türelem ma ünnepeitől, az öröm és felszabadulás ünnepeit, amelylyel a határainról menekülő ellenséget virágos és vidám csapatunk verik maguk előtt.

Kérelmek és panaszok hadiszolgáltatási ügyekben.

Hadiszolgáltatásokra vonatkozó kérelmeket és panaszokat az érdekelte felek nagy számban írták meg a honvédelmi minisztériumhoz, abból a valószínű feltevésben, hogy kivánságok teljesítéséül minden könnyebben és gyorsabban elérhető.

Mint hogy ily körényeket illetékes eljárás végett amugy is előbb az elsőbb fokú közpazarzati hatóságokhoz kell lekeltetni az ily közvetlenül a minisztériummal beadott kérvények elintézésé okzálat mindíg hátszást szenved.

A közönség eseményekre figyelmezteték, hogy saját érdekében is kérelmeivel és panaszával köz-

vetlenül az első sorban határozati hivatott következő hatóságokhoz forduljon.

A hadiszolgáltatások után járó térítések és kártérítések kifizetése, vagy a már kifizetett térítések felemelése iránti kérelmek, valamint az ellátási igények az 1912. 6. 4. l. c. 33 §-a értelmében a közönség előjáróságához: felmentési igények azután jogtalan igénybevétel vagy mellánytalnan megterhelés, továbbá a hadszolgáltatásoknál közreműködött közegyek törvény és szabályellenes eljárása iránti panaszok, valamint egyáltalában a hadiszolgáltatásokat illető panaszkérvények iránt pedig az illetékes főszolgabíróhoz, (polgármesterhez.)

— **Sypniewszky ezredes ünneplése.** Ma délben a tisztú tákozében történt, hogy a vitéz 20. honvédezerred tisztikója a Lipótrend lovagkeresztjével lepte meg. Az ékes művű lovagkereszt tulajdon eástón egy az a felírás volt olvasható: A 20. honvédezerred tisztikója vitéz parancsnokának, 1915. jul 12. Emelkötend hangulat közt állt fel az asztalnál Dolhof örnagy és szóknok mesterműben emelte ki a vitéz ezredparancsnok érdemait, amelynek örök emléke s az ezred büszkéje, hogy öfelsége Sypniewszky ezredes a Lipótrend lovagjává nevezte ki Szavai utján a kitüntetett ezredparancsnok választott megköszönve a tisztikar figyelmét, amely a bajtársi viszonyt egy újabb lépészemé lett a tisztikar s az ezredparancsnok között.

— **Bentzik Sándor újabb kitüntetése.** Nem régebben írtunk róla. Ma újhól felvesszük katonai életének elejét fonálát, mert újabb hírt kapunk róla, hős batorságának újabb dícséretét és méltany-lását Soron kívül hadnaggyá léptették elő Bentzik Sándort s a hozzáuk érkezett hír valami érdemkeresztiről is említést tesz, amely ugyediki (arany, ezüst, bronz vitézségi éremek) kitüntetése most már Bentzik Sándornak. Örömmel írunk ezt le mert ez események előttele annak a esáladnak, amelynek ügykötő tá vadi hazáukat s amely már nagy áldozatot is hozott dr. Bentzik József életével a haza oltárára.

— **Főhadnagyi előléptetés.** Pántenek este jutott el a helybeli egészségügyi osztályhoz, hogy parancsnokát beadekedéskül Dietrich Mihályt főhadnaggyá léptették elő. Az egészségügyi osztály katonái között hamarosan átterjedt a hír s mindjárt a főutón kifellezést adtak annak az örömeik, mely öket tiszteleltől övezett parancsnokuk előléptetése alkalmából előtöltötte. Esportossáva siettek Dietrich főhadnaggy udvalására. Dietrich főhadnaggy városunkban több igaz barátot szerzett ölézekony, urí viselkedésével s ezek is mindannyian igaz lelökkel östák csak Dietrich futas katonái szolgálati jutalmazó előléptetésének örömet. Az előléptetett főhadnaggyban tehát nemcsak a felkismeretes és közkedvelt parancsnokot, hanem a jó és előköl modern uriembert is ödvözöljük.

— **Egy ifjú hős halála.** A hős halálak fájdalomnak tengerre folyton dagadóban van. S az ár emelkedésébe beleömlök fájó könnyünk peronkint, önpönkönt. Elősterős remény tört meg a napokban is, amikor Lenk Antal hős halált halt az északi harcokban. Elment jó dalos kedvvel s visszajött hozzáuk — a halál híre. A világháboru hekatombájához egy érdekes atom tapadt az ő ölestével s a mi szivünkbe egy lövés hatott. Sajnáljuk, könnyezünk ös is, ö a nemes, a jó szívetű fiatal élet reményeinek birtokosát. Sokat igérő ölete fájó halálá vált a mi szomorúságunkra. Zárjuk le a pár sorban életét, egyéniségét — de emléke kitörölhetetlenül él sokak szivében, biztosan mondou Nyugodj édes hősünk, akire idő előtt borított szomfordót a nagy világháboru dadalmas halála.

— **Ujságot a beteg sebesülteknek.** A Hadsegélyző kórház osztálya felkéri a közönséget, hogy előlvasott újságjait ne dobja el, hanem adja azt sebesülteinknek. Minden irányban tevékeny Hadsegélyzőnek új akarja a sebesültek fájdalomát enyhíteni, uszmát előzni, hogy szörakozásukról is gondoskodik s ebben a közönség támogatását kéri. Az előlvasott újságokat az urnákba lehet dobni, vagy a Hadsegélyző kórház osztályába bevitni.

— **Mi van a piacon?** Minden reggel új meg új panasz, új esete patá, új marakodás, túlekedés átkozódás a gyomorért. S ez nem lokális, országos dolog, melyet mindenkü ohaja szerint rendezni lehetetlen. Hibás az eladó mert sokszor lehetetlen azt követel cikkeért, de hibásak a vevők is mert ugy egymásra hivatálnak a gyomrukna kedves élelmickekért vagy különösen a majorságnál olyan követelésekkel állanak elő, amit a jel-négi tengeri és hú drágaság mellett ohajtain abszurdum Képtelen követelések folyománya az a körülmény, hogy a legutóbbi vasárnapon a majorság piacon esikbe és rúcká helyett egy jámbor tot főzőkasszaikat kínálgattot.

Tessék a vevőknek méltányosnak lenni, az áru árát a kínált majorsághoz mérten megadni s akkor vége lesz a sok torzalkodásnak, mely az eladótak hova-tova teljesen aláesztája a piactól.

— **A városi tengeri, melyre előjegyzések már el nem fogadtak,** az aratási sörög munkálata miatt a mi napra beszállítható nem volt s így annak szétosztása csak a közeli napokban várható, miről az érdeklődők a városház kapuján kifüggesztendő falragasz utján fognak értesülni.

— **Mit kapnak az arató hadifoglyok.** Szó a mi szó, a mi gazdáink között vannak jölelők és nagyon sokan kérges lelökök is, kik az orosz arató foglyokkal a szerint bánának s a szerint látják öket élelemmel a nehéz aratási munka közben.

A munkában levő foglyok természetesen hasonló szíveséggel dolgoznak. Volt alkalmunk annak idején több helyütt meggyőződni a dolog felől személyesen is s valóban sok jól eső szépet, de sok lelketlenéget is tapasztaltunk.

Egyik jobbnódu helybeli civilünk ugyavis öbédre, vacsorára szalonával s kenyérral traktálta öket, s a jó friss friss vizet.

Sebestyén Ferenc birtokosnál legjobban eső öltözékül győződnök meg, a hol a foglyok öbédje huslevés, főzöké hússal, és fánk volt, melléje borral.

Söt amikor az utolsó nap az aratás véget ért, este finom paprikás csirke és galuska került az asztalra, eleök jó kis fánk boroskával.

De kiskaniznai polgáraink is előzedik a söderakát, laci pecsenyét s réteseket, melyre a forhénci és eszterli karocsi jó nyomatoknál este vigan dalolva térnek háza a meséről.

— **A csapléli eredmények közelebb bejelentése.** A kormány elrendelte, hogy az ölesseppelt busz-, ross-, kétszerecs-, ársz- és zármennyiségeket a közönség előjáróságainál be kell jelenteni. Ezre a célra nyomatot levelezőlapokat fognak a közönségnek a gazdák rendelkezésére bocsátani. Aki a bejelentést elmulasztja, a törvény 9. hónapi elárásával és 600 korona pénzbüntetéssel sújta.

— **Jutalom a sebesültek fegyverért.** A hadseregparancsnokság a hadügyminisztériummal egyetértőleg elrendelte, hogy mindazon katonák, akik sebesüléskül adták fegyvereiket a rajonraöböl a legközelebbi tábori vagy tartalékkórházgy visszahozták, pénzbeli jutalommal részesítendök. E pénzbeli jutalom, ha a sebesült szoronylaln együtt hozza vissza fegyverét: 10 korona, ha szorony nélkül, vagy 8 korona. Ezen összegeket azon tábori vagy tartalékkórház fizeti ki, ahová a sebesült a fegyverét visszahozta.

Irodalom.

A pápaválasztás jogtörténete és tételes joga. Irta: Lukács József, jogtan. tanár. A vaskos munka a pápaválasztás történeti fejlődésével foglalkozik, amíg az jelen alakjához ért. Mindenkinek érdekes és tanulmányos olvasmány, amely míg egyrészt szívesen tudományos, másrészt könnyed stílusával élvezetes olvasmány. A világtörténelem e jelentős mozzanatának ismerete minden kultúremler tudásának szükséges része. A mű ára 4 korona. — Kapható Ifj. Wajdits József könyvkereskedésében. Nagykanizsán

— Az „Élet” szépirodalmi és művészeti hetilap (szerkeszti Andor József) gazdag tartalom, érdekes és aktuális képek egészítik ki. A kiadó lapot melegen ajánljuk olvasóink figyelmébe Szerkesztőség és kiadóhivatal: Budapest, I. Fehérvári ut 15/e. — Előfizetési ár félévre 10 kor. Mutatványszámot készsággel küld a kiadóhivatal.

— A „MAGYAR LANYOK” szépirodalmi képes hetilap, fiatal lányok számára. — Szerkeszti Tutsek Anna. Megjelenik minden vasárnap. Minden egyes száma gyönyörű művészi kivitelű képpel és a legérdekesebb tartalommal jelenik meg. Előfizetési ára: Egész évre 12 korona, félévre 6 korona negyedévre 3 korona. Szerkesztőség és kiadóhivatal: Budapest, VI. Andrássy-ut 16. szám. Mutatványszámot kívánatra ingyen küld a kiadóhivatal. — E kiadónban szerkesztett képes hetilapot mindenkinek melegen ajánljuk.

Meghívó.

A KIRÁLY-SÖRFŐZDE RÉSZVÉNYTÁRSASÁG

t. részvényesei tisztelettel meghívotnak

az 1915. évi július hó 31-én délelőtt 11 órakor

NAGYKANIZSÁN

A PESTI MAGYAR KERESKEDELMI BANK

nagykanizsai fiókintézetének helyiségében tartandó

rendkívüli közgyűlésre.

Napirend:

1. Az igazgatóság javaslata a részvénytőke felemelése iránt.
2. Az alapszabályok módosítása.

Nagykanizsa, 1915. július 6.

Az igazgatóság.

Aki szavazati jogával élni kíván, tartozik részvényeit szelvényeivel együtt, az alapszabályok 13 § a értelmében, legalább 3 nappal a közgyűlés előtt, a Pesti magyar kereskedelmi bank főpénztáránál Budapesten, vagy ezen bank nagykanizsai fiókintézetének pénztáránál letenni, aminek ellenében részére igazolvány állittatik ki, mely őt a közgyűlésen való részvételre feljogosítja

IFJ. WAJDITS JÓZSEF

KÖNYV-, PAPIR- ÉS IRÓSZERKERESKEDÉSE

Dús raktár legújabb divatu levélpapírokból
és névjegyekben
Nyomatványok izléses kivitelben jutányos árban
gyorsan készíttetnek.

Tanintézetek részére szükséges cikkek
dús raktára
Jegyzői és egyéb közigazgatási nyomtatványok
nagy raktára.

ZALAI KÖZLÖNY

Majelenik hátón ea csütörtökön.

Hírlapostól árak: Egész évre 10 korona, félre 5 korona, Negyedévre 2 korona 50 fill. — Egyes szám ára 10 fill.

Főlelős szerkesztő:

Bánókövich János

Főszerkesztő:

Kemény László

Szerkesztőség és kiadóhivatal Bék-tér 1

Telefon: 192. — Hirdetések díjazásba szerint.

A közlélmzés.

Az aratás munkája befejezéshez közel és az eddigi kilátások szerint minden reményünk meglehet arra, hogy kellően megállapított intézkedések és azoknak precíz végrehajtása és betartása mellett a kenyérmagvakat illetően a közfogyasztás terén a jövő évi termés esedékességéig nem lesz hiányunk semmiben s ezenfelül Ausztriának is igen jelentékeny gabonamennyiségeket bocsáthatunk rendelkezésére.

De hogy a termés remélhető hozamából mindezekre kellő mértékben telik, az egymagában még nem nyújthat teljes megnyugvást. Ha az elosztás munkája nem végetért és a szükséges körültekintéssel, energiával és hozzájárulással, a legnagyobb bőség mellett is súlyos zavarok, fennakadások következhetnek be az ellátás körül egy a termelők, mint a fogyasztók kárára. Szomorú tapasztalataink vannak arról a most lefolyt hónapok élelmzési nyomorúságainak aktáiból. Dacára az 1914. esztendő súlyi termésének, sok átzenvedett közfogyasztási miszéria elkerülhető lett volna, ha az intézkedések kellő időben és átdondolással történek és főként,

ha a rendelkezések végrehajtására hivatott szervek nem bizonyultak volna e feladatok teljesítésénél annyira gyengének. A városi polgárságot hónapokon keresztül valósággal koplaltatták és imm. most sorban kerülnek elő a községekben a kisebb-nagyobb eldugott gabonakészletek, a városi piacokból az elrohadt burgonya, az elromlott zsir nagy tömegei.

Az idei termésnek megfelelő elosztása, vagyis a népességnek tisztelt, azaz kenyérral való ellátása még nagyot nyer most jelentőségében azáltal is, hogy előreláthatóan hosszabb időre a húst is részben a kenyérnek kell pótolnia. A huszfogyasztással most már úgy állunk, hogy annak minél nagyobb mértékű csökkentése egyelőre egyenesen közérdek. Szakkörökben állat-állományunknak a háborús állapot ideje alatt való visszacséréséről a legnagyobb mértékben aggasztó becslések vannak forgalomban, úgy hogy a továbbhiányállást, amennyire ez a hadsereg szükségletének természetesen legesőgelelő sorban álló kielégítésének kötelessége mellett lehetséges, minden rendelkezésre álló módon — tehát a polgári lakosság huszfogyasztásának redukálásával is — megakka-

dályozni: valósággal életbevágó gazdasági érdekünk.

Mindenképpen örvendetes és megnyugtató, hogy a megalakult Haditermény Rt. igazgatóságának legújabb határozata szerint most már ez a szervezet módot akar nyújtani arra, hogy minden megbízható és megfelelően tőkeerős akár fővárosi, akár vidéki kereskedő is közvetlen megbízás alapján vehessen részt abban a munkában, melyre a kormány a Haditermény Rt.-nak engedélyt adott, sőt bekaposolni kívánja e tevékenységbe a társaság bizonyos korlátozással a kisebb kereskedőket is. Ez a határozat annak az — enyhe kifejezést használva — előljárisi törekvésnek bukását jelenti, mellyel egy összeverődött érdek-ring mindegy-egyik tagjának nélkül részben teljesen le akarta szorítani a gabonakereskedők szavazatát, rendes, legitím működési terükről, részben pedig csupán kegydíjakat akart nekik juttatni. Igen jól és okosan tették a vidéki kereskedők, hogy ez ellen bátran, nyomatképesan tiltakoztak. A Haditermény Rt. határozata mozgalmuk részére már is meghozta az erkölcsi sikert. Most még csak az lenne kívánatos, hogy a Haditermény Rt. elvi állásfoglalása után ennek az ügynek további fejleménye-

Te valamikor...

*Te valamikor már voltál velem,
Halovány arcod csókol lehett rám...
Jácminok bokra, sok-sok virága.
Nárciszok nyíltak a nyár derekán...
Emlékszel-e rám?*

*Te valamikor sírtál miattam,
Virágok hulltak fagy — dértől korán,
Te valamikor szerettél engem,
Koravén; szürke álmod alkonyán...
Elfeledted már?*

GY. KOCSIS LÁSZLÓ.

A szép halál.

Irta: Vécsey Jenő

II.

Hát az ugy van — mondotta a katona egyszerűen — hogy felőlről jön egy parancs. Azután a kapitány elmondja, hogy tegyük ezt vagy azt, az őrmester pedig a hátuk mögé áll és ha nem megy egy a dolog, ahogyan a kapitány ur elmagyarázta, kérdéssel biztat. Pedig a kapitány is, meg az őrmester is csak olyan katona, mint én, de alighnem azért teszi, mert több fizetés kap érte.

— Jó napot, Piacsek! — kiállt az ember.

Egy ideig halgatogok mentek egymás mellett, azután a katona újra megszólította:

— Hallod-e, Piacsek, úgy is te miattad mentünkre a lábam, vedd át a bornyomat is. En ledulok az ut szélére, azután majd utólrélek.

Most már egyedül ballagott tovább, kissé előre hajolva a teher miatt és szemei folyton az uton jártak, hogy kikerülhesse a göröngyöket. Semmi turecsat nem gondolt, hanem természetesen talált, hogy ezen a poros uton egy katona nehéz felszerelését hordja a vállán és belenyugodott, hogy ennek így kell lenni, ez egyszerű folytatása a földi szenvedéseknek. Éles fájdalmi voltak, hiszen a sájk nagyon szoritották testét, de azért a szíve már nem sajnált úgy, mint ma delelőtől a földön és valami különös, meleg szeretet ábródt fel benne az emberek iránt, akiket úgy hagyott odalent, hogy soha jót nem tett velük.

A szája már tele volt finom porral és körülüszött, hogy nem találja-e vizet valahol, amivel magát felüdítse. De kut helyett hirtelen egy embert látott maga előtt, aki botja végével az utat tapogatta. Karján egy hibás nádszékert cipelt. hóna alatt pedig a székjavításhoz szükséges nádróstkötveket szorongatta.

— Jó napot — felelte Piacsek — te is el fáradtál?

— Hogyan fáradtam volna el — mondotta sohajtvá a vak — hiszen már röggel óta járom ezt az utat és elepedek a szomjúságtól. Ez az utolsó szék, ezzel azután el is megyek a Nyugalom városába.

— Nincsen víz valahol?

— Nincsen, csak a városban, de nem hiszem, hogy kibírom odáig. Látod... látod Piacsek, mit tettél az én lábaimmal!

És felemelte lábát, hogy megmutassa, milyen állapotban van már rajta a cipő. A bőr kirepedezett és a talpat csak néhány szögöske tartotta, úgy, hogy a por egyik lépésnél beleszórt, a másiknál meg kifutódott belőle.

— De honnan tudod, hogy én Piacsek vagyok?

— Kitaláltam Hiszen hallottad, hogy nekünk, vakoknak, fejlelőbb érzékeink vannak, mint más embernek Bizony, Piacsek jó is, hogy utólréted, legalább segített vinni ezt a székert. Hiszen ha nem fájna egy a lábam! De lásd, Piacsek, te olyan gyalázatos cipőket szállítottál az intézetbe, hogy minden

vagyis a gyakorlat is akképpen alakuljon, hogy a szakmához tartozó összes kereskedők — a kisebbek is — jogos igényeik mindenképpen igazságos paritásos figyelembevételben részesüljenek.

HIREK.

Színház.

Hétfele este sikere sem állt mögötte a szombati és vasárnapi erkölcsi sikernek Derék művész-gárdának a *Papa kedvencében* ugyancsak kitelt magáért. Akkora hatást, mint Izsó Szűts Irén, Petérdi Édel játéka kellett, rákán látunk a színpadon. Derék fajták minden szívek és tudók nyomán a közönség alig győzte a mulatást, a nevetést. Pompás alkítás jegecseselt az egész darabon át s ugyancsak meglátszott a művészi sasköröm.

Keddén este a *Tökletes asszony* volt műsoron. Könyvű, szép operett, amelynek imitt-amott szépen esendülő zenéje nem közönséges operette, szablonos muzsika. Tibanyi Béla s Petérdi Kivl. Sebestyén Jenő, Borbély Sándor, Csandai Irma megint jól összevágó játékokat produkáltak. Tartalmas, zamatos volt az előadás minden porokájában. Igaz, hogy Rákosi komikuma betöltetlen maradt, de pótolta bennünket Izsó művészele azért, hogy a tavalyi gárda egy erős ozlopát nélkülözze ez az előadás.

Keddén már díszletes keretben folyt az egész előadás, ami nagyban emelte a hatást.

Szerdán este mutatták be Max Neal és Max Kerner kitűnő kiegészítő nagy bohózatát, „*Jó éjt Muki*”-t, szép szövegű közönség mellett. A cím-szerző Izsó Miklós kiváló szalonkomikus adta elő, a közönséget egész előadás alatt nagyon jól mulattatta Zalay Margitának volt tegnap az első fellépése, kitűnő játékával megnyerte a közönség tetszését. A többi szereplők Sebestyén Jenő, Szűts Irén, Baranyai László, Borbély Sándor és Fekete Rózi s kitűnően megállták helyüket.

Csütörtökön Kálmán Imre bájos zenéjű nagy operett újdonsága „*Zsuzsi kisasszony*” került színpadra.

vaknak feltörtél a lába, vagy pedig a lyukakon bomlott el a por és sebesre marra. Mert mi, vakok, egész nap botorkálunk hibás szökeg után és képzeld el, Piacsek, hogy mit kellett szenvednünk a to cipőidben, amikor egy hét múlva a talpat már drót tal kőbörtök oda... Na nosze, vidd egy kieszit ezt a szöket...

Piacsek ráakasztotta a szöket a katonafoggyverre s lejtje, hogy egyszerre mel-gyobb lett a szive Egy kieszit lejtőbb görnyedt a teler alatt és ugy vánszor-gott tovább a vak ember mellett

— Mi az oka, hogy odalent a földön nem szerettek? — kérdezte a vaktól.

— Az az oka, — felelte a komolyan a vak — hogy te a földön gazdag voltál, én pedig szegény. Ha szerettél volna, akkor én elmentem volna hozzád, hogy csinálj a vakoknak jobb cipőket. És t szeresztél meg is tetted volna, de nem lettél volna gazdag és most a feleséged olyan ruhában járna, mint valami szegény cipésznő.

— Az igaz — mondotta Piacsek és mert a sok teler már nagyon nyomta vállát, elhallgatott. Most már nehezebben haladt, a lába lötyköl volt és minden lépésnél azt hitte, hogy össze fog esni. Néha szédült a forróságtól, néha magrogyott a lába

Egy orosz front áttörése.

A galiciai harcokról küldte Kirochnopf Mároly 48-ik gyalog ezredből káptár.

Janius 19-ike reggel volt. Az oroszok valami esellél skartak lövéses árknakban férközni a Grodek és Rudki helység között levő dombos síkságon. Bujkáltak előlünk s keresétek az alkalmat, hogy miképpen zárhassanak körül bennünket. Tervük azonban kudarcot vallott.

Századparancsnokunk főhadnagy ur Oszlányi ksjja a parancsot, hogy a 48. gy. e. 7-ik százada is tüzbe fog menni, mely hivata lesz lehetőleg az orosz állásokat rohammal bevenni és az orosz frontot áttörni. Századparancsnokunk lelkesedéssel felbírja a legénység figyelmét: 'Fütk, támadásunk lesz az oroszokkal! És nyomban buzdító szavak kísérelében megnevez 2 szakaszt az első tüzvonalba és még 2 szakaszt tartaléka.

Mi, biz Isten, lelkesedve, a győzelem reményével rajvonalokba fejlődve mentünk a tüzvonalba. Soha ilyen érzés nem vált ki szívemből, mint akkor, amikor már annyiszor a halállal szemben álltam hazámért és királyomért. Fegyvertünket rohamra készen szorongatva vártuk egy szívet, egy lélekkel a parancsot.

Az orosz golyók már akkor hústak a győzelemi indulatok. Hol a fejünk felett, hol pedig a fölnk mellett ezrivel zúmmogtek, mert az oroszok mindig 5—10-szeres túlerővel kezdenek ki velünk.

Legtöbbször 1 batalionuk 5—6 orosz batalionnak rohan és győzelmesen, mert amikor szól a kürt és parancsnokainkat látjuk a sor élén, akkor hasonló rohamot más nemzet katonái nem produkál. Önkénytelenül szvszorongva esze-mbe jutott oloom iskolában tanult Szilágyi Erzsébet verséből egy szakasz: „Szófal a kürt, halad a kúr, or orosz el, bocásas vészbe, harcra és ányír a gyermek arca.” — Bizony a 48-as baka is kipírul ha megy vészbe, harcra s rebeszgeti: oltalmaz Isteneim, anyám, imádkozz értelem.

Megkezdünk a támadást mintegy 2000 lépés közötti sík területen, közel a Dnyosztet folyónál. — Századparancsnokunk főhadnagy ur Oszlányi megjelölte a század élén és 800 lépésnyi távolságban a 6-ik

és ilyenkor felnézett a vakra, aki alig vonszolta testét, de nem panaszkodott.

Egy feltéráig vánszorogtak még együtt, amikor a vak leült a porban

— Tudod mit — mondotta Piacseknek — vedd magadhoz ezt a székfőző-nádát is, én lepihelnék kissé de majd utótlértek

Egyedül hagyva, azt hitte, hogy sohasem fogja elérni a gyönyörű várost. Hiszen oly fáradt volt már, hogy csak húzta a lábát a porban. A katona bonyolult szíjjai elfojtották vérkeringését, a leggyerre akasztott nádszék lánva véresre dörzsölte oldalát, de csak ment... ment, mert a városból már valami szongó szibongás szűrődött ide, — valami légy zúmmogó zené, olyan, mintha ezer ártyan kis leány ajakáról háladó ének szállna, ami egy közel férközött a Jellekhez, hogy a szive egészen felmelegedett. Porfórn tűzött a nap és a homlokáról csurgó veríték barazdákat szántott az arcára fölpedgett porban, de csak vánszorogott, kinosna, nehezen...

Végül összeesett és tehetetlenül elterült a porban.

A városból már tisztán hallotta az énekelő gókat, hiszen alig volt kétszáz lépésnyire. Azután ugyekztláb maszott előre hogy a tenyerét is fel-

és 7-ik századdal együtt megkezdtek a rohamot; nagy zajjal, lelkesedéssel, buráh kiáltásokkal rohamoztak előre. Nagy pokoli lármá, rémleges s iktározatos vohamencival s 1-2 órai munka után, csak néhány lövéses 1500 muszátk. A gépfegyvert és 5 tüzot fogtunk el.

Az oroszok örömrítalással fogadták és kezekelt uyuították ezen szavakkal: Oh bozsa, bozsa dobra magyarorszi.

Ez bizony elég jó kimenetelű ötközlet volt rosák néve, amennyiben egy halot s néhány könnyű és súlyos sebesülés volt az ezer és ezer röpökdő ellenséges golyók közepett. Azonban szomorodott szívvel vgtük tudomásul, hogy szerrettel századparancsnokunk főhadnagy ur Oszlányi e feltételes vi- láglábiaroban most már harmadszor sebesült meg.

Szvszorongva vártuk, hogy milyen a sebesülése, s hála a Mindenhatóknak, könnyű láblovást kapott.

A sikerült roham és front áttörés után nem-sokára megkaptuk a kanizsai Jóléti iroda kedves ajándékát, legyenki 20—20 cigarettát és egy doboz gyufát, melyért halás köszönetet mond ezután a 48. Gy. e. 7-ik század legénysége mindaroknak, kik hozzá járultak ezen jókór jót adományhoz.

A 7-ik század legénysége egyuttal szerencse-kivánatait és ödvözlötét küldi főhadnagy ur Oszlányinak, a minél előbbi viszontlátás reményében.

Jun. 31-én ismét harcba keveredtek egy szakaszunk közel 500 oroszral s az alkalommal 100 orosz fogtunk el s a 4 gépfegyvert zsákmányoltunk. Jun. 22-én megint fényes ötközletünk volt új eredménnyel amikor 800 oroszot foglyul ejtáltunk.

Ha a Mindenható Isten megengedi, e lapok tisztelt szerkesztő urainak kedves engedelmével a legközelebbi számban ismét közlök egy rohamot, mely azonban sajnos, sokkal keményebb volt, mert akkor az oroszok kézi gránátokkal dobáltak meg bennünket, mely alkalommal én is megsebesültem a viáglábiaroban másodsor.

Grodek-Rudki.

sebezte. Utolsó erejével vonszolta magát, úgy érezte, mintha visszahúzná valakit és még több terhet rakva vállaira, de csak haladt, lépésről-lépésre, vérző tagokkal és a karja is elbicsaklott néha, amikor végre elérte a legészlebb házat. Kis leányok játszóttak itt a gyepen és áhítatosan énekeltek egy szelid kis dalt, mely az anyai szívről szólt. Piacsek megismerte őket egyenruhájukról, abból az árvaszából voltak, ahová tövédszából jöminőségű cipőket küldött. Közelebb vonszolta testét, utolsó erejével felállott és az egyiket megszólított:

— Kis lányom, jó volt a cipő?

— Oh, nagyon is jó volt, bácsi kérem! — mondotta felderült arccal és egyik lábát előre nyújtva, kedvesen imbolygott a fűben.

— Hala Isten! — kiáltott Piacsek hangosan, újfjongó boldogsággal és a következő pillanatban fürgén és könnyedén belépt a Nyugalom városába.

Az élet ezerféle baja között így ödvöszöljük a halált és a kórtizai apáca lefogva szeméinket s haláisten felkialtás után megilletődve mondja, hogy Amen

(Vége)

A szerbiai levél.

Egy szentlászlói lakos, népfőlközi katona a ki szerbiai harcok után jelenleg Galiciában harcol édes hazánkért, királyunkért, megemlékezett a Szerbiában elesett hősokról és az alább írott a maga egyszerűségében is meglehető, de tiszta szívből jövő búcsúszózatot küldte hazá kedves feleségének azon a reményben, hogy ha ő elcsúszkál is — őrizza meg gyermekeit, és ha ő megint a szerbiai harcok emlékére.

I.
Édes hazám drága földe
Mít vétettem ellened,
Hogy így, messzire, hősökkel,
Mint mostoha gyermekkel,
Ugy hanyódotk úgy vetődök
Szerbiai hegyek közt —
Mint őszel a száraz levél
Mélyen a vilhar földös.
Zug a vihar vág az eső
Csendesen az arcomat,
Könyvem lehet, soh se látom
Meg az édes hazamat.
Nincs en nyugton
É megálltam
Ha törten egy falóval,
Keszketni kell mert a halál
Egy kettőre utólr.

II.
Szerbiai hegyek s völgyek
Hej de gyászos síremlékek.
Sok magyar vér hullott rája,
Sokát temettek alája.
Ottlón pedig jaj! de sokan
Várják már az ő fiukat.
Egyik várja édes apját,
A másik a remélt pártát.
Sokan de nagyon csalódnak.
Mert csak híre megy a holtak.
A holt testét elemetik
Hej de mehezzen teletjik.
Sok anyának sok gyermeko
Sok magyar lányuk kedvese
Mind a halál martaléka
Jaji Isteneo de nagy próda.

III.
Mert sir egy a vadgalamb az égön.
Mert ézi hogy nagy vesztőség van otthon
Megmondáná sok jó édes anyának
Szerbiában voge lett a sínnak.
Hanem azért ne hullassa a könnyet
Mészre földön nyugalomba helyezték.
Vagy a rémes Driu vite elemetik.
De sok özvegy könnyet hullat árteit.
Isten áldja a könnyező szemeket
Mert már egy sínes az ő remélt kedvesek
A kivél a búváratot megosztják.
A sírhalmát magásra feldombortak
Évek múltán rózsabokrok borítják,
S ha majd egyszer kiviral a róza.
Emlékezetet egy há magyar fiúsz.

— Farkas Bácsi, városunk közkedvel al-
káptányja a mai nappal végleg megvált állásától,
hogy jó megérdemelt nyugalomba vonuljon. A mi-
kor távozását sajnáljuk egyben hosszú eszedes tár-
talán s boldog életet kívánunk neki.

— Deák Péter, városunk rőndőrőkeapitánya
pilseni tartózkodását megszakítva városunkba érkezett,
hogy a megcsokott kedves kőrbán tőlősen néhány
kallemes órát.

— Egy fájdalmas sóhaj a rézgálic kö-
rül. Sem Rómának sem a nagy világának nem volt
amely Omertóra ulat éppen a mi szerencsétlen vá-
rosunknak. Vannak itt dedonai jósk, javeszeklők,
minden sebire flastromgyártók, de legtöbbször atóle
kuktafélék, kik minden lében kanalak akarnak lenni
mindenbe belotják rossz szaghoz szokott orrukat.

Igy értünk a legutóbbi rőndőre kiadás körü-
l is, ahol bizonyára valami érzékeny lelki városi
képviselelő nem juthatott egy hordó rézgálichoz s
ezért beállt az oratózó közé, hogy tán az ott szet-
len táradozo Bánkevelől Jánost is meggyapussítsa.

Nagyanizsa városa a laborus idő alatt eléggé
szenvedésködt a város közönvége ellátásáról, hiszen a
vátomágtól kezdve mind-nt beszerzett egy hogy
valóságos spenezer jött a városához udvara.
Ezért nem gyantsít-tesókkel, hanem közsö-
nettel kelljen adózni azoknak, kik ebben fáradoztak.

Akinek pedig mégis érzékeny lelke sérelmet
szenevedte na a suba flatt köhözök, ne zeebbe
mutogassa a fogát mine a kőndőben fejevőzök,
hanem álljon ki a napra, tessék ünne s az ő fejen
is vaj

— Értesítés. A sümegi áll. s közégi polgá-
ri leányiskolával kapcsolatos — 40 növendék szá-
mára berendezett — internátumba felvételtik minden
k. évveléi beöltött leányka, ki az elemi vagy polgá-
ri leányiskolába jár és orvosi bizonyítványának igazol-
ja, hogy teljesen egészséges. A teljes ellátás díja
56 korona havonkiunt. (Élelmezés, mosás, fűtés, vi-
lágitás.) A felvételle vonatkozó megkereséseket, is-
kolai, szül-tesési és orvosi bizonyítványát főszerlevo —
legkőzöbök augusztus 10-ig — a polg. leányiskola
igazgatóságához kell benyújtani. Lukonich Gábor
tb megyei főorvos, iskolaszekci elnök, Csorny Mária
polg. isk. igazgató, Szűcs Zsigmond földbirtokos,
gondnok.

— Nincs tengeri, nem lesz tengeri. Még
mindig önti, ontja vagyon számára Muraköz a ten-
gerit, melynek oroszférszét a tavason a Iféranusok
ami kedves szövetségeseinknek Olaszországnak száll-
lították. S még mindig van, a Magyar Hitelbank
megbizottja vonatszámra szállítja, melyből ut min-
den vidéki városnak, a diszobizlaldáknak is, csak
nekünk, Nagykauizsa város közönvégeünk nem juthat
egy szem sem belőle. A város megbizottja bejárta
már az egész Muraközöt s bár tengeri volna mil-
döntit, de miniszteri engedély nélkül nem engedik
sem megvásárolni sem kiszállítani.

Ez tőzben kellene városunk vezetőségeivel a
Miniszter urai sürögősen megkeresni s miut tudjuk
ez már meg is történt, hogy haladéktalanul adja
meg az engedélyt a tengeri bevásárlásra; mert az
lehetőlőn, hogy egy közel harminc ezer lakóval
bíró város egy szem tengeri nélkül álljon, amikor az
a megadott engedéllyel beszerezhető volna.

Végre is est nem a magán, hanem a köz-
érdek parancsolja.

Farkasok, Farkasok köptelenek lovakat
eltartani. Megszűnt a sóbárák ingyen szállítása át.
A város loval, a gypmester elő fogatit dísző,
majorság órási mód megszűnt sőt elhalt tengeri
nőkül vagy pazarlóan próbára kerül.

Hisszük azonban, hogy mire a sorok napvilágot
látanak, a miniszteri engedély már meg is érkezett.

akkor a jövő hét első napjában városunk el lesz
látva tengerivel, különben nincs is nem is lesz
tengeri

— A török üdítő italok. Néhány hónap
óta pár, mosó hadikával törökösök öltözöt bevadó-
tató alakok járják be a város tőditő italokat árusítva.

Hogy miféle báj italok nem kutadják, de azt
minden esteire vezetelmének tartjuk, hogy egy
pohárból, melybe az utca minden személtéi bele-
hordja a szél iszik egy más után boldog boldogtalan
egyáruját. Azt hiszük az egészségi szempontból egy-
általán tarthatlen.

De más hiba is van ezen urak körül, Bejárták
immár Magyarország összes nagyobb városait, azon-
ban mire adófitésre került a sor mindentudon
megléptek.

De nem ártana Bajsa-utcai lakóinkat is meg-
tekinteni, mely tisztaság tekintetében lefűzi a legel-
hanyagoltabb dísznódat is.

— Majális a harctéren. Ez még a Kár-
pátokban történt, A májusi szellő kört hangját hozta
felénk. Valahol a közelben parlamentairet ment az
oroszokhoz. Amint a trombita felharsant, nyugalom
lett az egész vonalon. Az orosz is meg mi is a
deklung tetejére álltunk (alig voltunk 150 lépésnyire
egyástól) és átkiabáltunk:

— Szervusz ruszki!
— Szervusz magyarsszki! — hangok a válsz.

Mindkét oldalon kulacsot ragadunk: Igyunk
pajtás egymás halálára!

Előkerül a zalai gyerekek harcos hangszere, a
szájharmonika is. Bánatosan fújja, hogy:

„Nagyenyolcas baka vagyok én,
Beece, gyalog masztrok ez.”

Egyik-másik a sapjától dobálja.
— Szervusz ruszki!

— Szervusz magyarsszki! — stól rá újból a
válsz.

Bá zene zendül, kulacs összeesendül, magyar
és orosz deli táncra perdül. Persze csak egy külön-
külön.

Ilyen a majális a harctéren.

Egyszerre csak három orosz megingul felénk.
Egyikük fekvő kendőt lenget. Mi is küldünk előlük
három állítást. A közepen megállunk, bemutatkoz-
nak egymásnak s beszélgetnek, míg tőlünk távolabb
a parlamentairek el nem végik egymással a dolga-
kat s újra nem hallászik a kürt hangja.

Kíváncsián várjuk a visszatérőket.
— No, mit beszéltek?

— Azt kérdezték szegények, hogy mikor lesz
báke?

Tempa dőbörgéssel adta meg a válszát egy
grábt: Sóha!

Szerkesztői üzenet.

— Gy. K. L. Bába-Gyarmat Öpőmmel üdvö-
zőlők munkatársainak közzöt. Mi az oka eddigi hall-
gatásának? Szerecsétesen máskor is beundná?
Akadna talán irásai közt valami jó próza is? Nemdó?
A régi szeretőitől üdvözöljük és várjuk minden sorát.

Irodalom.

— A pápaválasztás jogtörténete és tételes joga írta: *Lukács József*, főgimn. tanár. A vastkos munka a pápaválasztás történeti fejlődésével foglalkozik, amíg az jelen alakjához ért. Mindenkinek érdekes és tanulmányos olvasmány, amely míg egyrésztől szigorúan tudományos, másrésztől könnyed sziperuan élvezetes olvasmány. A világtörténelem e jelentős mozzanatának ismerete minden kultürember tudásának szükséges része. A mű ára 4 korona. — Kapható Ifj. Wajdits József könyvkereskedésében, Nagykanizsán.

— Az „Élet” szépirodalmi és művészeti hetilap (szerkesztő Andor József) gazdag tartalom, érdekes és aktuális képek egészítik ki. A kiadó lapot melegen ajánljuk olvasóink figyelmébe. Szerkesztőség és kiadóhivatal: Budapest, I. Fehérvári ut 15/a. — Előfizetési ár félévre 10 kor. Mutatványzámat készsággel küld a kiadóhivatal.

— A „MAGYAR LÁNYOK” szépirodalmi képes, hetilap, fiatal lányok számára. — Szerkesztő Tutek Anna. Megjelenik minden vasárnap. Minden egyes száma gyönyörű művészi kivitelt képpel és a legérdekesebb tartalommal jelenik meg. Előfizetési ára: Egész évre 12 korona, félévre 6 korona, negyedévre 3 korona. Szerkesztőség és kiadóhivatal: Budapest, VI. Andrássy-ut 16. szám. Mutatványzámat kívánatra ingyen küld a kiadóhivatal. — E kiadónál szerkesztett képes hetilapot mindenkinek melegen ajánljuk.

Meghívó.

A KIRÁLY-SÖRFŐZDE RÉSZVÉNYTÁRSASÁG

t. részvényesei tisztelettel meghívotnak

az 1915. évi július hó 31-én délelőtt 11 órakor

NAGYKANIZSÁN

A PESTI MAGYAR KERESKEDELMI BANK

nagykanizsai fiókintézetének helyiségében tartandó

rendkívüli közgyűlésre.

Napirend:

1. Az igazgatóság javaslata a részvénytőke felemelése iránt.
2. Az alapszabályok módosítása.

Nagykanizsa, 1915. július 6.

Az igazgatóság.

Aki szavazati jogával élni kíván, tartozik részvényeit szelvényeivel együtt, az alapszabályok 13 §-a értelmében, legalább 3 nappal a közgyűlés előtt, a Pesti magyar kereskedelmi bank főpénztáránál Budapesten, vagy ezen bank nagykanizsai fiókintézetének pénztáránál letenni, aminek ellenében részére igazolvány állittatik ki, mely őt a közgyűlésen való részvételre feljogosítja.

IFJ. WAJDITS JÓZSEF

1909SÜ KÖNYV-, PAPIR- ÉS IRÓSZERKERESKEDÉSE

Dús raktár legújabb divatu levélpapírokban
és névjegyekben
Nyomatványok izléses kivitelben/ jutányos árban
gyorsan készíttetnek.

Tanintézetek részére szükséges cikkek
dús raktára
Jegyzői és egyéb közigazgatási nyomtatványok
nagy raktára.

ZALAI KÖZLÖNY

Megjelenik hétfőn és csütörtökön.

Előfizetési árak: Egyszer 10 korona, félre 5 korona, Negyedévre 2 korona 80 fill. — Egyszer szám ára 10 fill.

Felolvasó szerkesztő:

Bánokovich János

Főszerkesztő:

Kemény László

Szerkesztőség és kiadóhivatal Deák-tér 1.

Telefon: 102. — Hirdetések díjazásában az alábbiak szerint.

Imádkozzunk és dolgozzunk.

Nem ujkeletűek ezek a mélyértelmű szavak, de soha nagyobb jelentőségűk nem volt, mint amilyen fontosak ezek éppen a mostani nehéz időkben. S ha figyelembe vesszük azt, hogy ezek az igazán megszívlelnivaló intelmek egyházközponti közgyűlésen, egyik nagytökintélyű főpapunk ajkáról hangzottak el, — kétszeres értéket kell azoknak tulajdonítanunk.

Főpaphoz illő dolog, hivatásából folyó kötelesség is, hogy imádkozásra buzdítson midnyájunkat és soha el nem muló, örök hálára kötelezzen a mindenek alkotója, az életnek és halálnak hatalmas ura iránt, aki — Dr. Tudós István püspök szavai szerint is — úgy őrzött, gondozott és takargatott bennünket, hogy bár erőszakos és hatalmas ellenség állott határaink mellett s bár at is lépte már a Kárpátok szent béreit, azokban a válságos percekben, a nehéz megpróbáltatások közepette, a régi magyar harsány vitézségnek és a kifogyhatatlan áldozatkészességnek sikerült annyi szép tanujelét adniuk, hogy egyáltalán nincs okunk szűgyenkezésre. Sőt, ahelyett, hogy szűgyenkeznünk kellene, büszkék lehetünk arra, hogy az erők mér-

közésében, a hadi erények kifejtésében és megmutatásában ország-világ bámulja a magyart.

S mintha most is honfoglaló őseink acéloszt ereje megsokasodottan jelentkeznék a világháború reánkéső részének viselésében, hogy minden katonának csodált hő legyen s minden magyar szív azt a bátorságot és elszántaságot mutassa, amely a veszély láttára nőttön-nő s a magyar jellem gyémánt keletkezésével hassunk ellenfeleinkre; ezek mind-mind az örökhatalmasságu Isten rajtunk megsokasodott kegyelmének áldásai.

Szép és értékes szavak ezek melyeket az utolsó betűig mind készségesen elismerünk s melyeket magunk is teljes szívvel és teljes lélekkel hiszünk és vallunk. Hiszünk és valljuk ezeket, mert jól tudjuk és állítjuk, hogy végtelen jóságú Isten kegyelmébe vetett erős és mélységű hit nélkül nincs remény, nincs bizalom és nincs boldogság.

A haroba induló katonák boldog reménységgel borulnak le az Ur előtt, hogy megörzi őket száz halál között is; ha pedig hősi tusa után elesnek, a legszebb halált adják nekik osztályrészülük. A harc tűzvonalaiban levők annak oltalmába ajánlják lelküket, aki meg-

az ég föld összeomlásában is megmentheti és megtarthatja őket. A betegágyon fekvők összekulcsolt kezekkel adnak hálát a kegyelem istenének, hogy megmentette életüket s nem engedte elveszni őket ott, ahol oly olcsón osztogatják a halált. Az itthon maradtak mindennap buzgó imádságban fohászolnak az egék urához, hogy mentse meg szeretteiket a gyilkos fegyverek tüzétől s hozza haza őket épségben és egészségben. Munkánk megkezdése előtt is mindig Istenhez fohászolunk segítségért s neki adunk hálát, ha sikeresen bevégeztük dolgainkat.

Midőn az imádkozásnak föltétlen szükségét szívünk szerint elismerjük s azt magunk is naponként buzgó gyakoroljuk, rá kell térnünk az élet másik fontos követelményére: a munkára, melyet főpapunk is egyenlő értékűnek állít az imádság mellé. Buzgó imádkozás és lelkiismeretes, szorgalmas munkálkodás egymásnak kiegészítő részei. Munka nélkül nincs valódi élet, mint ahogy imádkozás nélkül nincs mennyei áldásba vetett hit. Munkálkodniuk kell mindnyájunknak szorgalmasan, hogy méltók legyenek az ember névre. Csak az által várja s a testileg, lelkileg nyomorék követeli, hogy neki enni — adjanak még akkor — is, ha teljes

Levél jött a faluból...

Örülnek a fiúk,
Itt a hadi posta.
Szerelmes soraid
Nekem is elhozta.
Kívánczol hozzám,
Vágyódom utánam.
Melleme borulni
Nyári éjszakában.
Édes virágszálam!

Mikor falutokban
Estel harangoznak,
S keresed a párját,
A te csillagodnak:
A duhaj, vigasság
Akkor út be nálunk,
Ágyumuszikára
Haláltáncot járunk.

Fütyülnek a golyók
Szebben, mint én szoktam.

Táncolunk mindnyájan,
Ki élve, ki holtan.
Csillagok szikváznak
Ahová lehullnak.
Sápadt fiúk mellett
Vérrozsák virulnak.

Mikor falutokban
Hajnalt harangoznak,
Nagy utra készülök
Végsőt álmodoznak...
Gyászos szívvel várhat,
Aki őket várja.
Ilyen a katonák
Nyári éjszakája.

SÁROSSY ÁRPÁD.

Hogyan csinálják a történelmet?

A kis erdő szélén várt a tartalék Tízannal lassan beszélgettünk a bekövetkezendő atkunkról, melyet gyalogságunk heves tüzelése és tűzerejük előkészítő munkája előzött meg, valóságos aranylégy-örvön borítva az ellenséges lövészárkokat. Alig birtuk már várni a támadást vezénylő kürtjelet. Mikor megütnék már? Majd ha az oroszok, kilisznek (Aradva, elő lesznek készítve a lovasság támadására: felelik. Főnap mulva végre megtisztultunk az ellenség legelőretoltabb állásai és megkezdődik az oroszok lassu visszavonulása, melyet majd mi leszünk hivatalos eszeveszett futásá, meneküléssé alakítani.

Előrelép a parancsnokunk és a vezénylőszék sokott érces hangja megrezsolt, midőn megszólal.

— Bajtársak! Elérkezett a nagyszerű pillanat, amelyben ti is dicsőséget szerezhettek ezredéteknek méltón elődeitekhez. Janow-nál fogjuk az ellenséges csapatokat oldalba támadni. Főgyakor mindenki kézen legyen kettőkor pedig, hajrá! Balszárnyunk indul majd legelőszőr, még pedig ama két fa irányában, onnan pedig folytonosan keleti irányban, míg az ellenségre nem bukkan. Bátorság barátaim, mienk a győzelem!

Lehetetlen loirni az érzést, amely ilyenkor az

tétlenségben, tünyságban tengeti nyomorult napjait. Még béke idejére is áll ez az általános igazság s mennyivel jogosultabb ez most, midőn ettől függ a lét vagy nemlét kérdése.

Erős, munkabíró flaink, embertársaink a harctéren teljesítik a haza iránt való kötelességeiket Ránk maradt az itthon való munka teljesítése. Nekünk azt is el kell végeznünk, amitők végeznének, ha itthon lehetnének. Nem elég most a pusztai imádkozás s nem hozzánk való vénasszonyos sópáncodás és folytonos panaszkodás. Most tennünk, osekednünk kell, mert az imádság magában még meg nem tart s a sópáncodás és panaszkodás ki nem segít a bajból. Örök igazság marad ez a közmondás: Segíts magadon, akkor az Isten is megsegít. Isten után nekünk magunknak kell a sorsunkat intézni és irányítani, mert az is tiszta igazság, hogy mindenki a maga sorsának a kovácsa.

HIREK.

A felsőtemplom ujrászentelése

Folyó hó 20-án reggel 8 órakor megy végbe, melyet püspöki megbízásból Horváth György, fő gimnáziumi igazgató fog vezetni.

Az újraszentelés azért vált szükségessé, mivel az ott történt öngyilkosság miatt ott misézni nem lehet addig.

A felszentelés ünnepélyes nagymise keretében lesz végzve, melyen ismét átadják a templomot községének eljainak.

emberben tud, ezekben a nagyzerű feledetel-nél felesleges pillantokban. Sokszor a gránátok és srappellek világos szívat módjára világítottak, dörgötek csattogtak a földnek felett, nem egy jó bajtársukat hívta hálaíra, de aztán hozzászólt az ember, éppen úgy, mint a lovak, ezek a bűsöges jó állatok. Hozzászólt az ember a puskagolyókhoz, gránátokhoz, srappellekhez, sőt még a halálhoz is. Iztajnik bátorsága, rákimerősége nem ismer határt és ez magától ragad mindnyájunkat és ilyen pillanatokban úgy érezzük, mintha valami láthatatlan erő magasra felvinné erről a földről, valami földöntúli óriási erő.

Magasnovésú, barna fiúk, szürke fesszel fejdőkön mennek el előttük, fekete, nagy szemekűk túrelmentlenül folyton keresve az ellenséget. Lassan mennek vonulnak a hosszú sorok, arra kelet felé, ahol az ellenségés front már inog és aha mi is nem sokára rohabura indulunk, hogy megadjuk a már vergődőnek a véget, a halálos csapást. Mennek a szürke fesszel katonák, Bosznia búske, derék fia.

Ujabb csapatok jönnek, ezek is bosnyákok. Hosszu sorokban jönnek azután parolis, magasnovésú, fiatal, jökédni katonák. A 27-esek ezek, Stájerország híres fia. De mikor jövünk már mi is sorra? Mikor?... Az idő nagyon lassan mulik nekünk, kik oly túrelmentlenül, szinte lassan várjuk már a két órát. Zömök, erős kinézésű, elszánt emberkekből álló csapatok jönnek elénk, vigán. Ez a magyar nép folkója. A nota út-meire egyöntúten lépnek ki, a föld szíve remegni látják lábuk alatt. És száll a

-- A közoktatásügyi miniszter köszönete. A vallás- és közoktatásügyi miniszter Péllér Pál veszprémi apákanonoknak, a nagykanizsai római káth. főgimnázium tanulóival jávára 2000 korona tőkével tett alapítványt, köszönetét nyilvánította.

Színház.

Csalórtókön „Zsuzsi kisasszony” lépcső nagy operett volt színen szüfolt ház előtt, mely valóban meghódította a közönséget.

Peterdi Etel a Zsuzsi szerepben bájosan érvényesült, sima kedves játékkal mindenkit megnyert, azokonk Tihanyi Béla s Sebestyén Jenő is.

Pénkenk „Fészek a viharban” című vígjáték ment, mely aktualitásán fogva bírt, nemi érdeklődést a közönség köréből kiváltani. Az előadás körüldékeny volt.

Szombaton és vasárnap „Tiszavirág” szintén szép számu közönséget hozott össze s Peterdi Etel ismét bájosan érvényesült sikkes táncával s sima játékkal zajos tapost aratott. Tihanyi Béla mint hadnagy méltó térs volt, de hatalmasan álltak helyeket s sok tetszést arattak Sebestyén Jenő s Borbély Sándor is kedves humorukkal derűs kedvre hangolták a közönséget. Jól állottak helyeket Utassy Ida s Balogh József is s természetes játékkal nagyon kedves benyomást gyakoroltak a hallgató közönségre.

Ma hétfőn Konrad Ilona fellépéssel Földes Imre Hivataltok urak és Császár katonái szörzőjének legújabb remek vígjátéka „A kapitányne” kerül színpadra.

Konrad Ilonát nem kell dicsérnünk közönség előtt, mert már sokszor gyönyörködtünk az ő nagy művészetében. Hissük is reméljük, hogy Földes Imre remek vígjátéka telt ház előtt fog lefolyni.

Helnap kedden általános közönségre „Zsuzsi kisasszony” táncos nagy operette lesz bemutatva itt másodszer.

nóta hangja messzire: Megáll, megáll, kutya Szerbia... Elvoul előttük a Monarchia mindenféle nemzetsége, hol vigán énekelve, hol csendesen lépegetve és meg most is visszahozza a szél a magyarok nótáinak egy-egy nótáját, lépéseik dörgését, mely villámaival elpusztít mindent, mi utjában áll.

Meddig várunk mi még itten, mikor jön meg a mi sorunk? Mikor? Végre!... Most indul el a balszárny a két fánál kelet felé... vágatnak... lassankint mi is gyorsabb időpóba jutunk. Még csak megynék az ellenség az oroszok felé, de már érezzük jelenlétüket. A levő megmozdult és egy félraismerhetetlen pokoli zene dallamát hozza felénk. Láthatatlan legyen őris sereg jelenik meg fejnük fölött, zömögösökkel megtöltve az egész mindenséget; exotikus madarak loyoggetnek acélszárnyakkal, mintha hízlelni akarnának... A föld elni lát-szik, helyéből fehér felhősök pattannak ki, hol itt, hol ott; közlőbb, majd messzebb, mint hídre-tűzek, ugrálnak egyik helyről a másikra, mint egy óriási nagy kéz úterünk lüktetés... Folytonosan és mindig erősebben hallunk a zajt, mely rakéták durrogásán emlékeztet, mintha egy órdogi karmester rendezné a pokoli hangversenyt, most erősendő jelezzé, hogy végül egy rettenetes fortissimóban törjön ki, mely színtől nélkül zaj, morog, dörög és csattog. Egy fehér felhősök jelenik meg felettünk, egy srappel és utána ordítás segélykiáltás. Lovak horkanása... Tovább!... Előre!... A legszűkebb közeleiség hangja elomptítja a rettenetes lármát, a segélykiáltást és mi csak rohanunk, vágatunk előre,

A nyolcvanegy éves tirolli lövész.

Az Inusbrucker Nachrichten a következő tudósítást kapta a délnyugati harcterről:

A főorvos előtt egy nagyon öreg hegyvidéki paraszt áll háziasszövésű lődében. Kalapját zavartan forgatja kezében.

— Nu, mit akarsz apám? — kérdezte tőle a főorvos nyájasan.

— Irjanak be a lövészek közé engem is. Mai-roszni ugyan már nem igen bírok, de céltaloni úgy tudok, mint akármelyik fiatalember.

A főorvos rátekiint vizsgáló szemmel. Csupa esou és bór az öreg. Semmi sem taughik rajta, csak a szem, amelyet a hazafias szív és az ellenséggelöllete tüzel.

— No, — kérdezte agóddva a paraszt — talán nem használhat semmire? Ide nézz?

Hátizsákjából kivett egy csomagot, abból előkotorászott egy zsokkendőt és ennek egyik ocsakéből kibuzózott egy vitézségi érdmet, anno 1866

— Most már elhiszed, ugye, hogy katonaver van az ereimben?

— Jó, jó apám, elhiszem, hogy megállná a helyet a fronton, de otthon, a ház körül is van szükség a férfira.

— Harom fiam a császárné és kettő már az Istené. Az asszonyom, szegény, rég elköltözött az árnyékvilágba s én egyedül maradtam otthon.

Az öreg tirolli a sarokban álló puszkák közül kiválaszt egyet. Megtölti, kimegy a küszöbre s ötször a levegőbe lö. Aztán megelégedetten bólint.

— Nos, doktorom, mi lesz? Besorozol, vagy nem?

Mit tehetett volna egyebet a főorvos? Klóvretto

az ellenségre... A tüzvonalban vagyunk... Hálotak helyei... most hidegen hagynak bennünket, csak tovább előre a győzelem, vagy halál felé... Egy mástánat csak el bántarak, de mi csak vágta tunk tovább az ellenségnek, melynek halottai és sebe-süljei képezik szőnyegünket a győzelem, a dicsőség után... Tűz, villám és dörgés sebesíttek jalkiáltása, esontok rettenetes ropogása a szágduló lovak patái alatt, csak tovább... előre!... Most veszem észre a contrában előfordító gyalogságunkat. Magyarok, osztrákok, es-h-k, horvátok, olaszok, szerbek mind nagy verekszenek, mint az oroszánok, szétmorzsolva, szétörölve az oroszokat; a másik szárnyon huszárok támadnak. Rettenetes esztakiáltásai a vörös ordögöknek egész idág is elhallatszanak... Előre!... Rajta!... Trombiták harsozása közepette küzdünk a monarchia hős fia... Előre törnek az ellenség fut, menekül, teljesen meg van verve már, a halot-tai ezrei fedik be mödöttük a csatateret és búske vagyok, hogy ilyen hadseregekben küzdhetek, búske vagyok, mikor látom, hogy nyolc nemzet fia mint egyesülnek eme nagy pillanatokban, hogy megvédel-meznek szertelét hazájuk és királyuk.

Az útközött egy usky győzelemhez juttatta a monarchia seregét; lassankint elcsendesedtek az agnyuk is és kelet felé egy, a menekülő oroszok által fölgyújtott falu lángjai verőrosz szinél börtör-ták be a csatateret. Az útközött aránylag rövid volt, de e néhány óra elég volt ahhoz hogy bősüink meg-orokítsék nevüket a történelem számára.

az irásokat, hogy bírja a császár új katonájáról az adatokat. aztán kérdi:

— Hány éves vagy?

— Julius 27-ikén leszek 81 esztendő. Eg veled a puskát mindjárt magammal is viszem

— **A legújabb hirdetés.** Mióta csak egy új elevénítő áramlat csupa felénk Krátky István városi főjegyző, főkapitányhelyettes hirdetéséből, amelyben a város közönségéhez szól az élelmiszer-külférők megfékezése ellen. A plakátok előtt reményderős csoportok magasztalják az új főkapitányhelyettes és örömmel tütenek a közel jövőbe, amikor a vámpír-élelősi sereget megfékezve láthatják. Mi a magunk részéről legbizalomteljesebb örömmel állapítjuk meg, hogy az élelmiszer körüli visszaélések Krátky István agilis főkapitányhelyettes erőlyes intézkedése folytán több nyugtalanságot a közönség nem fog szólni, hanem teljesen és most már véglegesen megszűnnek.

— **Házasság — helyettesítéssel.** Titze Max és é. kir. százados a harcortól levélben arra kérte menyasszonyát, Regdon Irén. Regdon Sándor szegedi műépítő gyönyörű leányát, hogy esküdjék meg vele a távolból, mert nem hagyhatja el a harcort, ámde ellenállhatatlanul vágyik arra a boldogságra, hogy menyasszonya a törvényes felesége legyen. Ha a házasság megtörténik, — írta a százados, — itt a harcortén is szöb lesz nekem az élet. Ezután a százados azt ajánlotta a leánynak, hogy az Ausztriában érvényes helyettesítéssel való házasságot kössenek. A menyasszony teljesítette véglegénye kérelmét és június 28-án utyjával Boszna-Brodba utazott, a hol házasságot kötött az osztrák törvény szerint — távollévő véglegényével, a kit egy főhadnagy helyettesített a fogadalomtetéssel. Ugyanekkor a harcortén a véglegény egy tabori pár előtt eskült, hogy Regdon Irént törvényes feleségének tekinti. A házasságkötés megtörténtéről azonban nem értesítettek egymást, mert a véglegény olyan terepen volt, hogy oda hír nem jutott el. A tábornoka mellé nyitotta a százados nyugtalanságát és mivel a háboru kitorépi óta ugyis folyton szolgálatban volt, tizenegy napi szabadságot adott neki. Titze százados július 8-án érkezett Szegedre, a hol kiderült, hogy a felesége teljesítette kérelmét és helyettesítéssel a törvényes felesége lett. Az ifjú pár másnap megjelent a Szeged-belvárosi templomban, a hol Henry dr. lelkes megeskete őket. Az ifjú pár a mézesbeteget egy budai nyaralóban tölti.

— **A kutba ugrott cseh katona,** temetése a napokban Kiskaniszáu ment végbe. A temető páter és Krájesovicz kántor a szertartást ingyenesen végzték mit a temetésen volt tisztek oly jóleső érzéssel vették hogy tiszteletükre egy előkelő vacsorát rendeztek.

De nem hagyhatjuk említés nélkül a kiskaniszái asszonyok jószívét, kik a sirnál a szikereselődés katoná lakiküdvért mondanak nagy misére azonnali zyjűbést indítottak e másnap az ottani páternek át is adták.

— **Akit már el is strattak.** Megnyugtatóul közöljük az alábbi hírt mindazoknak, akik hős szereteteikről hosszú hónapok óta semmit sem hall-

nak. Domján János zalaszabari születésű bihar megyei gazdatiszt szeptemberben küldött legutóbbi lapot hozzátartozóinak. Azóta nyoma vezet. Most érkezett tőle egy szék szavu lapocskák, amelyen értesíti testvéreit, hogy Tobolszokban van és jól érzi magát. Október 29-én esett orosz fogságba.

— **Egy érdekes levelezőlap** érkezett Varga Vendel polgári rendőr részére a harcortól, melyet Smelcer Pál nyírfa köréből készítettt s azon írta meg üdvözlését a címzettnek.

— **Fácánok érkeznek a napokban** a város részére egy próba külfelényekben 26 db.

A fécánok fogyszott állapotban ab Wien 2 Köröna 70 fillérbe kerülnek, melyre a próba roudelés után előjegyzések Bankovich Jánosnál a rendőrbiztosi hivatalban elfogadtatnak.

Kukoricaliszt. Nem nagy fájdalommal, kevés megilletődéssel, de a jövő kukoricalismen liszbe vetett annál nagyobb reménykedéssel jelentjük, hogy a háboru egyik kellemetlen következménye az ugynevezett tengeriliszt szép csudesen kimúlt. A halottai bizonyítványt a nagy halott a kormánytól kapta, amely hatályon kívül helyezte azt a rendeletét, amely kötelezővé tette, hogy a jó finom búzát és rozst okvetlenül el kell rotálni kukoricalával, ami ugyan nem tette olecsább a lisztet, de legalább elrontotta és élvezhetetlen ist adott neki. A halottról vagy jót, vagy semmit elhunyott elmeletnél fogva, ne mondjunk a rosszemleku elhunyttról mink sem rosszat. De azért örüljünk, hogy meghalt. Szegény gyomrunk, hogy megcszenvedett érte. Hiszünk, hogy a halott nem fog újra feltámadni és pihenése örök lesz, emléket kecsere köyelettel megörizünk.

— **A német 42 cm-es löveg.** Seume dr főmérnök a 42-es feltalálója és konstruktőre, mint A Hadsereg legújabb száma közli, seméreg érdekes felolvasást tartott erről az ágyúbróásról. E szerint a löveg súlya 38750 kgr. az alapját (páncél) 37500 kgr. a cső hossza 5 méter, a lövedék magassága 1 m. 26 cm. súlya 400 kgr. Az egész löveg (ágyú) 172 alkatrészből áll és az 11 vasuti kocsira szállítja. Az ágyút 8 méternyire becsák és befelazák a földbe. Ez az eljárás 24—28 órá, a belövés, (melyet más ágyúkkal végeznek) 5—6 óra időt igényel. Egy lövedék 11000 márkába kerül. Hogy milyen pusztítást visz véghez, megtehető abból, hogy Lüttichre csak 5 lövést tettek, az első lövés 1700, a második 2300 embert pusztított el. Namur és Maubugeunek eleget volt 2—2 lövés. A lövedéket (ágyút) alakazzák, hogy veszély esetén fölröbbanthassák, nehogy az ellenség kezébe kerüljön.

— **A városi tengeri** e hét folyamán feltöltéssel megérkezik. A mennyiség esakely volta miatt azonban csak azok számíthatnak, kik arra már régebben előjegyzettek s azt ki is fizették.

Mások egyelőre a rendelésből semmi színlatt nem kaphatnak.

— **Magasabbak a husárok.** A rendőrkapitányi hivatal a mai napról kezdve új árszabást bocsátott közzé, melyen a husárlék az előbbinél magasabb árakon szerepelnek s az érhető és indokolt, mert a háborús figyelemmel volt arra, miszerint az eleven disznó beszerzési ára magasabb

lett, amit viszont a tengeri hiánya és drágasága von maga után.

Magasabb lett a tojás ára is, melyből addig került valami a piacra a folyamamban levő aradái és cséplési munkálatok miatt és mivel a tyukassok a környékbeli falvakat mind bezárják a így a majorságot és tojást a helyi piactól teljesen elvonják.

— **Jóka gyerek és az ő musakája.** Szerzte az országbau folyik az aradás, a melyben kitűnő segítő örökek bizonyult a sok orosz fogly. Így van ez az Isten állította Sopron megyében is, a hol rendre hull a gabona orosz kasza alatt. Ott történt meg az alábbi história a megye egyik jarási székelyén, Oseprebren. Eső után volt s az aradás foglyok éppen a munkába indulást várták, a mikor kijött az udvarra a gazda egy nagy csomaggal. A csomagot átadta egy hatalmas orosznak s egyuttal megszólította az udvaron bámésködő tizenkét éves Jóska gyereket:

— Jóska fiam, kísérd csak el ezt az orosz a postára. Add töl a csomagot a vigyázz, hogy az orosz meg ne szökjék.

Jóska és az orosz elindultak s a gazda nem törődött tovább a dologgal, a melynek fejleményeiről csak utólag értesült. A gyerek és az orosz fel útján lehetett a postahivatalnak, a mikor szembejött velük a jegyző s a magdobbembe látta, hogy a Jóska gyerek és az orosz egymást tisztos távolban haladva, rettenetesen sárnak. Megállította őket és nagy nehezen előkerített egy tótl tudó embert, a kinek segítségével tudakolta az oroszról, hogy miért sír annyira:

— Semmiért, — volt az orosz válasza — csak láttam, hogy ez a szegény gyerek annyira sír, hát megajánltam. Gyöngye szívű ember vagyok s eleinte csak könnyeztem magam is, de bizony nonsókára elfogott a sírás.

A fölvilágosításra most már a jegyző a gyerekre fordult, hogy mi az ördögnek bóg olyan éktelenül.

— Juj, juj, jegyző ur, ugy félek ettől a musakától, — bömbölte a gyerek s a következő pillanatban — árkon-bokron tul volt.

— **Ujabb rendelet a terménybelli járandóságokról.** A minisztérium még 1914. december hó 15-ikén rendeletet adott ki, a melyben kimondotta, hogy a buzabau, vagy rozsban kötelezett terménybelli járandóság egyharmad részét a gazdák ár-pában vagy tegeribebe kötelezzék a gazdasági munkásoknak kiszolgáltatni. A minisztérium most ezt a korlátozást egy újabb rendelettel hatályon kívül helyezte.

— **Magunk készíthetünk jó permeterző anyagot.** A szőlők permeterzése körül az ideu sok baja van a gazdának, mert még drága pénzben sem tud gálicot szerezni. Ezen a bajon akar segíteni egy szőlőművelő, aki rézgálic helyett a következő házilag elkészítendő permeterző szert ajánlja: Tíz liter lugba feloldunk 25 dg. lúgvot, 25 dg. mosószappant és 1 kilogramm konyhasót, ezt felforraljuk és beleöntjük egy hekolitör vízbe és kész a jó és oleadó permeterző. Augustusban ugyanazot a keverékkel permeterzünk, de itt a dupláját oldjuk fel, hogy a szer erősebb legyen.

Irodalom.

— A pápaválasztás jogtörténete és tételes joga. Irta: *Lukács József*, főgimn. tanár. A vaskos munka a pápaválasztás történeti fejlődésével foglalkozik, amíg az jelen alakjához ért. Mindenkinél érdekese és tanulságos olvasmány, amely míg egyrészt **súlyosan** tudományos, másrészt könnyed stilussal élvezetes olvasmány. A világtörténelem e jelentős mozzanatának ismerete minden kultúremler tudásának szükséges része. A mű ára 4 korona. — **Kapható** Ifj. Wajdits József könyvkereskedésében, Nagykanizsán.

— Az „Élet” szépirodalmi és művészeti hetilap (szerkesztő Andor József) gazdag tartalom, érdekes és aktuális képek egészítik ki. A kiadó lapot melegen ajánljuk olvasóink figyelmébe. Szerkesztőség és kiadóhivatal: Budapest, I. Fehérvári ut 15/c. — Előfizetési ár félévre 10 kor. Mutatványstámot készséggel küld a kiadóhivatal.

— A „Vasárnapi Ujság” minden száma gazdag tartalommal jelenik meg. A „Vasárnapi Ujság” előfizetési ára negyedévre öt korona, „Világ-króniká”-val együtt hat korona. Megrendelhető a „Vasárnapi Ujság” kiadóhivatalában (Budapest, IV., Egyetem-utca 4.). Ugyanígy megrendelhető a „Képes Néplap”, a legelősebb újság a magyar nép számára, félévre 2 korona 40 fillér.

— **Uj Idők.** A világháború leghíbb krónikása, írásban és képből az **Uj Idők.** A mi érdekes esemény a négy világrész határain történik, azt mind élénk tárgy festői szépségű képekben. Érdekes, művészi nívóval és előkelő izlés jellemzi Herceg Ferenc hetilapját, az **Uj Idők**et. melynek minden száma aktuális közleményeiben, elbeszéléseiben és regényeiben is egyaránt a szépirodalom ápolója. — Előfizetési ára negyedévre 5 korona. Kiadóhivatal, Budapest, VI. Andrássy-ut 16. sz.

— A „**MAGYAR LANYOK**” szépirodalmi képes hetilap, fiatal lányok számára. — Szerkesztő Tutsok Anna. Megjelenik minden vasárnap. Minden egyes száma gyönyörű művészi kivitelű képpel és a legérdekesebb tartalommal jelenik meg. Előfizetési ára: Egész évre 12 korona, félévre 6 korona negyedévre 3 korona. Szerkesztőség és kiadóhivatal: Budapest, VI. Andrássy-ut 16. szám. Mutatványstámot kívánva ingyen küld a kiadóhivatal. — E kiadóban szerkesztett képes hetilapot mindenkinél melegen ajánljuk.

NÉVJEGYEK

eddig még nem létezett nagy választékban jutányos áron készítettnek

Ifj. Wajdits József
könyvnyomdájában.

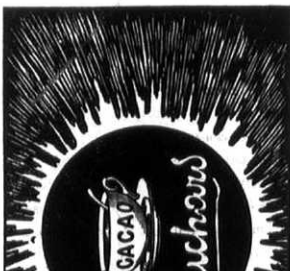

Berger Gyógy-kátrányszappana
G. Heil & Comp.-tól.

Kiváló orvosok ajánlják és Európa legtöbb államában a legjobb eredményűvel használatát mindenfélő **hőérzítés ellen** különböző krónikus bajok és kórtípusok, valamint haj- és szemkórtípus ellen. Tartalmuk és hatásuk faktránsz és lényegesen különbözik a kereskedelemben előforduló egyéb ilyenmódú gyártmányoktól. Halkass borbélyoknál nagyban hasznos.

Berger kátrányszappana.
Eznek és gyermekeknek enyhébb hatású kátrányszappan **Berger glicerin kátrányszappana.**
Továbbá kátrány nélkül a **Berger-féle Borax-szappan** pattanás, szőrtelen, szőpő, mitesszer és más bőrbajok ellen. Dorabja vitaminokkal együtt 70 fillér.

Uj: **Berger Isztván** négy évtizedes szappanszappan. **Kémi** hatás bőrbetegségeknél, fáj- és szemkórtípusnál, valamint kiváló hajnórástól meg. 1 üveg 1.20 korona. Képes előfizetés: **Berger-szappan** G. Heil & Comp.-tól az nézve meg **ad a melléklet** **gyöt és ad** **írdat.** **Külső:** **Wien 1903.** oklevél, használatát és arányát. **Wien 1913.** az az 1886-ik évi német világháborúban az **arany** **érem.** **Kapható** minden gyógyszertár, drogériában és **szak** **üzletben.** **Nagyban:** G. Heil & Comp., **Wien, I.** **Isztván** **szappanszappan** 11-13. **Budapest** **egyben** és **áruháza** **ben:** **Török József** **gyógyiszterében** **Király-utca** **13.** **Molnár** **és** **Messner,** **Thalmeier** **és** **Reitman,** **Kohndorfer,** **Értse** **utódnál,** **Szabolcs** **Teatrártól,** **Hossz** **Nándor,** **és** **Isztván,** **Neruda** **Nándor,** **Dobai,** **Prigonal,** **Váci** **kort** **és** **Kisváros** **minden** **gyógyszertár** **ben,** **jobb** **és** **gőrház** **és** **üzletszerkeiben.**

NYILTTÉR.*)

Dr. Szegő Kálmán
szanatóriuma- és vizgyógyintézete
felnttek- és gyermekek számára,
Abbáziában.

Erősítő és edző hízaló-kurák
egész éven át. **Gyermekek 7 éven**
felül kíséret nélkül felvételnek.

*) E rovat alatt közöltékkért nem vállal felelő-
ségei a szerkesztőség.

SZEMESNEK

kell ma lenni, ha túl akarjuk szárnyalni ver-
senytársainkat. Az élelenség nem

ÁLL

egyéből, mint hogy ne késsünk egy pillana-
tig sem, hanem soron kívül vegyük igénybe

A

„Zalai Közlöny” hirdetési rovatát, mert ott
határozottan eredményt ér és a magyar hirdető

VILÁG

hirdetést ut megtalálja. A hirdető rövid
idő alatt meggyőződik az eredményről,
annak határozottan

VAKNAK

kell lenni, a ki nem látja a „Zalai Közlöny”
rolanus fejlődését, ez pedig világosan jel-
lemzi, hogy

AZ

ezen lapban megjelenő minden hirdetésnek
kellő haszna van. Szemesnek áll a világ,
vaknak az

ALAMIZSNA!

IFJ. WAJDITS JÓZSEF
KÖNYV-, PAPIR- ÉS IRÓSZERKERESKEDÉSE

Dús raktár legujabb divatu levélpapírokbán
és névjegyekben
Nyomatványok izléses kivitelben jutányos árbán
gyorsan készíttetnek.

Tanintézetek részére szükséges cikkek
dús raktára.
Jegyzői és egyéb közigazgatási nyomtatványok
nagy raktára.

ZALAI KÖZLÖNY

Megjelenik hétfőn és csütörtökön.

Előfizetési árak: Egész évre 10 korona, félre 6 korona. Nagydoboz 2 korona 80 fill. — Egyre száma ára 10 fill.

Felolvasó szerkesztő:

Bánkovich János

Főszerkesztő:

Kemény László

Szerkesztőség és kiadóhivatali Osztály

Telefon: 192. — Hirdetések díjazás szerint.

Nők a közigazgatásban.

A háboru, a szükség és a kötelességérzet gyönyörűen megszervezte a magyar nők önkéntes légiját a közigazgatás mindenféle feladatai számára. Jut belőlük a közjótékonyágnak, közegészségügynek, köztisztviselésnek, közlekedésiügynek, sőt a szorosan adminisztratív közigazgatási munkának is. Régi szép magyar női erény, amikor a férfiköz fogyvert forgat a harcmezőn, az anyáknál, feleségeknél és leányokban egyszerre férfiasan válik a lélek itthon.

Feljelhetetlen kép jut eszembe a háboru elejéről. Egy dunántúli garasos magyar faluban az éppen ott üdülő városi leányok jártak lázról-lázra összegyűjteni a falu adományait — tollat, vánkost, megmást — a magyar vöröskereszt számára. Bekopogtak minden hajlékba, de ha nem kopogtak volna is, hívták volna őket befelé, mindenki részt akart venni a dőlt sebesültjeink nyugodt álmának megszerzésében. Ki ki odaadta amije volt, akadt, aki gyermeke pólójából szedte ki a tollat, csak hogy adhasson valamit, látam öreg, kúzködő özvegyet, aki egyetlen koronájáért boldog izgalommal vásárolt össze

hirtelen egy kis pelyhet, hogy mire a leányok önkéntes csapatja az ő viskójához ér, ő is készen várhassa a gyűjtőket néhány maroknyi áldozatával. Minden lelkesítő szónoklatnál hódítóbb erő volt a — máskor bizony kényeskedő — leányok komoly, szérány, férfias fellépésében. Az ajándékok összegyűjtése után megvásárolták a párnák elkészítéséhez szükséges vásznakat s elfelejtve a nyaraló élet minden szórakozását, összeültek egy kertben s alkonyatra az utolsó szál pelyhes is párnává vált serény ujjak alatt, éjfélkor pedig óriási zsákok indultak utnak a falu adományával a főváros felé.

Ezt csinálták a háboru legelején a magyar leányok országszerte. Már akkor látnivaló volt, hogy egy második hadsereg szerveződik itt. Azóta nagy kerékek fordultak a háboru sorsa. A feladatok megsokszorozódtak, megnöttek. És a feladatokkal együtt nőtt és szerveződött az a második itthoni hadsereg. A háborus közegészségügy egész zászlóaljakat teremtett magának belőlük. A kórházakban mindenütt a nők a munka dandárja. A postai szolgálatban, a megoszkóított férflétszám mellett, inponálón megnövekedett a nők fontossága. Nem egy közlülök hősi módon állta meg a helyét akkor

is, mikor a munkája szintere hirtelen harrérré változott.

A fővárosban a közlekedést lehetetlen volna nélkülözök lebonyolítani. A villamoskalauzok nagy része nő s már be is bizonyították, hogy rájuk lehet bízni a férfiak felelősségteljes, fárasztó munkáját. Már vannak női utcaszépítők, sőt — mint legújabbban olvassuk — már olyan leány is akadt, aki hadbavonult apja és annak katona-ségédei helyett a kőművesképzés kormos munkáját látja el.

Csak éppen érinteni óhajtottuk annak a széles feladatkörnek pontjait, amelyben a nők a háboru alatt elhelyezkedtek s elhelyezkedhetnek. El nem lehet a már sorolni azokat a posztokat amelyeken nők állnak — ha kell — a férfiak helyett. Mindenki, akire szükség van s akit megmozgat a kötelességérzete, megtalálja a maga helyét a sok feladat valamelyik örhelyén.

Tudjuk, — és mérhetetlenül büszkék vagyunk erre, hogy a jegyzők feleségei, leányai látnak neki a felszaporodott munkának. A falu gondjai ezekben a tisztviselőknél gyűltek és oszlatk mindig, de most minden gond érzékenyebb, paraszak fölött állnak az akták, tükön a kérelmezők, mindent

Katonasors.

Nyugodj bele, Údvösségem,
Hogy ez lett a vége,
Szeretefoszott tündérrálmunk
Minden reménysége.
Körültem az idegen föld
Virágai nyílnak.
Illatozó virrasztói
Bús katona-sírnak.

Hazafelé száll a felhő,
Nem tudok üzenni.
Talán jobb is a halálba
Búcsú nélkül menni.
Nyugodj bele, Údvösségem,
Ha egy új sírt ásnak,
Valahol egy fenyő alatt —
A le katonádnak.

SÁROSI ÁRPÁD.

Hajtóórtek.

— Rajz. —

Egyszerű szőlőtől származott, esendes, komoly ifju volt. Korán árva lett. Önerjére maradt. Tanulmányait nem folytathatta. A tudomány izzó szeretete a tanítóképzőbe vitte.

Tanító lett. Azt a pályát választotta, ahol nincs anyagi siker, csupán tövis terem.

Idéális lelke mégis egy megragadó képet festett a jövőről.

Egy lakályos, kis, meleg fészkét, hol esendően, a világ zajától olvonultan kicsiny, szerető körben valósíthatja meg azt az ábrándot, mely lelke mélyén ég.

Dolgozni ennek a hasznának a felvirágoztatásán. Meggyújtani az értelem mécsét ezek lelkében, hogy azok egy hatalmas lángban egyesülve elborítsák e földet s az eltörölt fényből diadalmasan emelkedjék ki a nemzeti eszég hatalmas örökség gondolata.

Kikerült az életbe. Önálló lett. Csáladot alapított. Lelke legjobb erőit vitte a küzdelembe. És a fáradság nyomán mutatkozó eredmény felett érzett lelkierőm, a boldogság fényugarával övező hitviszereket letörülte homlokáról az anyagi gondok terhét.

Elégedett, nyugodt volt. Sőt, midőn otthonossá vált hajlékában a gyűgő gyermekiesző, a gondtalan, vidám gyermekcsaj, lelkét a bánód, igaz örömi isteni derűje karolta át.

Boldog volt.

Föltötte ragyogott Isten két ege. Szívében hullámozott a megelégedettség megnyugtató árza, körüllötte szonogott a reményteljes, biztató jövő, mely a szerető nő szeméből, a kicsiny gyermek csvegéséből áradt felé.

A béke szelid otthonát beragyogó fényt azonban megfékeltde az árny.

Megjelent a mozgósítás.

Hívta a haza.

Elment.

Elment, hogy karddal kezében védje meg azt, amiért békében dolgozott. A válas könyrt; letörülte, arcára rózsapirt, varázsolta a lelkesedés lángoló tüze.

Egy ösfoledt ötelés. Egy bucsusók. Egy intolsó kétségűzés... és eltűnt az otthon, a távol ködébe vonszolt a kis hajlék, mely egy sziv szavait, reményét boldogságát, mindenét zárta magába.

Ott maradt az a nő, a gyermek.

A nő, aki megosztotta egyszerű szegénységét.

rögtön kell elintézni s ezt a felhalmozódott háborus munkát házi munkájává teszi a jegyzői lak házasasszonya és háziasszonya. Különösen, ahol a jegyző, vagy a segédje, hadbavonult.

Régi magyar asszonyok és leányok tradícióit látjuk új életre kelni a megérdemelt szép hitünk önmagunkban. Kimerülhetetlen erő fészkel abban a nemzetben, amelynek ilyen asszonyai vannak.

H. A.

HIREK.

Fogságból.

Odahaza most a tüzes naplomele
Szikraeszt ver a fűzes Tiszamentre:
Futórozás házuuk olyan lehet benne,
Mint egy szép királylány arany koronásu,
Lángpiros selyembe'...

Odahaza most a kiesi feleségem
Könnyes szemre elnéz a lobogó égen,
Száke kis fiunkat az ólébe fogja:
„Hol vagy, édes-kedves? — talán azt susogja,
Tudom, az susogja ...

Vacsorához ülnek, friss kenyert stegnek.
Kis asszonyom arcán nagy könnyek peregnék.
Fehér lelke szárnya körülöttem repdes:
„Kemény héjju, száraz, jut-e neked, kedves?
Jut-e néked, kedves? ...

Árva kis legényem főtérdel az ágyban,
Fölsejt-e a lelke ébredező vágyban?
Ahogy anyja mondja az új miatjánkat:
„Miatyánk, add vissza az édes apánkat,
Mi édes apánkat! ...

Csönd lebeg a légben, meghalkak az élet
— Hlyenkor voltam én hiv' kottosben véled ...

aki lelkét felruházta azzal az erővel, mely nélkül lerokadt volna a nehéz munka anyagi terhe alatt; aki biztatta, gyámolította inspirálta a csüggedőt: — most — mint a párja vesztett kis madár — egyedül őri a béke, a szeretet hajlékát.

Ajkná még a távozó kedves búnesőcskja ég. Szeme meg nedves a kedvesért omló könyektől: de már mosolyog. A váls fájdalmat átúri a kötelesség magasztos ereje és — ajkán néma susogása imát a hazáért rebeg.

A gondatlan, ártatlan, védtelen gyermek megfosztva az apától, mosolygó ajakkal mondja utána: Istén! tartad meg a Hazám!

Az anyja keblebe zárja a fájdalmat. Kacag, vidám, bár szíve vérzik. A gyermek vele kacag. Ajka halgat, bár szeme keres ... a távolban mereng.

Oh! mily gazdag forrása s szívnek a szeretet, mely elfojtja a maga bánatát hogy fájdalmat ne okozzon!

Oh! szent az a fájdalom, mit a ráboruló mosoly görnőrával óvna!

És ... És megjön a hír, hogy a hős elesett. Csak az tudja esetenli a szerető kedves elvenste felett érzett fájdalmat, aki átélté már ezt az érzést.

Bent a kicsi anyát tiszta pihérese,
Kint a fodornátás kertek pihenése,
Föld szíve verése ...

Nehéz aranyháid csendesen lebentod,
Lepihen a tanyed — ébrednek a gondok;
Azt a bánatárkot aródon én ásták, —
Fehér lilom lett sugaras orcáskád,
Úde bimbó szácskád ...

Főtű csillaglámpások gyulladnak az égbe,
Lent a kicsi mécs-űk kiált a sötétbe, —
Gyöngye mécsvilágon napfehér szerelmed
Félvilágon át is ráborulva lel meg.
Fölragyogva lel meg ...

Szívemre borul és szent csodára éled:
Régi, régi mese, messi, messi élet,
Sohasom voltál ily élnivaló, drága,
Mint most e szomorú, orosz éjszakába,
Könnyes éjszakába ...

Én édes kincseim, naplenyugton-kelten
Tündéreképtekkel van teli a lelkem;
Aki csillagomat benneket kerestem.
Fényes csillagimtól de messire estem!
Jaj, de messi estem! ...

Átvesszél Uram, százezer halálom,
Hiszem Uram, ödvöm újra megtalálom.
Leszek: ki bus téliből élő kikelet lesz —
Aki szerelmedről nagy, nehéz hitet tesz!
Ujjongó hitet lesz ...

Odahaza most a rózsakapus házba
Ébrednek a rózsák harmatföhlét rázva.
Fényes aranyitál villant a nap harva.
Gyönyörű világom, lelkem kis családom
Mikor látalak újra?

M. H.

— Kigyó az emberben. A somogyenyi Leleg-pusztán történt. Ebből utáni álmát alulta a juhász. Egyszer csak irítozatos fájdalmak ebresztették fel. Hirtelen gyomorfájdalomról panaszkodott. Amíg aludt egy sikkó bemészott a gyomrába. Hiába igyekeztek, forrált tejjel kiszalni, nem sikerült. Az ember most a halállal vívódik.

De esit! Ma sírni nem szabad!

A vadul dobogó szívra parancsolj rá, hogy ne dobogjon!

A szemek omló könyvet akaszd meg, hogy az ki ne áradjon!

Majd máskor! Most a halál a dicsőség útja és elhuz vérből vezet

És az elapadt könyek helyét a nyomor közepe, a hajtórörtek arcán a hősök emléket takaró búzke emlékeztet ünnökölő fatyola vonja be, mely alól kitör és a szemek ragyogásában el a halál felett is diadalmaskodó hazaszeretet.

És a fény és árny egybeolvadásától pattan ki az a hatalmas érzés, mely letompítja a saigó szív fájdalmát, mely feledtet az inságot, a nyomort, hogy egy elpusztíthatlan erővé egyesülve legyőzhetően talizmánja legyen egy esodaltos népnek

Isten! ki ezt a szívbe alkotád, tekints lo hajtórörteidre! Terjeszd ki rájuk védő kezéd! Fordítsd teléjük a hatalmasok szívét!

Add meg stámukra a mindennapi kenyeret!

Ambó.

Színház.

Kedden a „Zuzsi asszony” operett került másodszor színpadra.

Szurdán nagy kabaré vetély rendezett Sebestyén Jenő, Főreál társulatának jól ismert jász lapja. A rendkívül kaotagító tréfás tarka estélyből kiemeljük Gizit és Dornam Jelit (szépköltővel, Sebestyén Jenő kuplival s akrobatikus táncával aratott fényes sikert. Konrad Ilona, Gyóni Géza verséből szavalt ol néhánjat, nagy hatással. Dicsérrel kell adoznuk Peterdi Eleknek és Csécsdi Eleknek, kik művészi énekükért, sok tapsot kaptak. A többi szereplők tréfás kupléikkal tették élvezetessé az estélyt. Ezt követte: „A néma asszony” vagy Komédia ama férfiával, aki néma asszonyt vesz feleségül. Anatól France remek egyfelvonásos vigjátka. A darabról annyit írhatunk, hogy ily élvezetes vigjátékok még az idei színi szomban nem láttunk! A szereplők egytől-egyig kifundon állottak helysüket. Dicsérret érdemel külön Sebestyén Jenő és Fekete Rózi amerikai (tro-scepp táncokért) E kabaré estélynél azt láttuk, hogy Főreál Béla színjátszlata kitűnő erőből van összehívva és a zenekar is elsőrendű.

Heti másor:

Csütörtökön „Cigányprimás”, operette.

Pénteken „Jönnek a németek”. Életkép 4 felvonásban (Ujdonág).

Szombaton és vasárnap: „Mozitündér”, világhírű szenzációs nagy operette ujdonság kerülnek színpadra.

Anglia ünnepel.

Ha igaz: Anglia meg akarja ünnepelni a háború kitörésének évfordulóját. Győzelmeket, diadalmakat ünnepelni nem volt módjában. Eddigi minden mulatság azokban a humoros esőőkben merült ki, amelyekkel az angol hadsereg részére zsoldosokat toboroztak. Hát most legalább megünnepli a háború jubileumát.

Bizonyval nagy díszrel készülő imponáns ünnepély lesz ebből. Valami felvonulás-félt is fogunk meglátni. Kerek-ken gördítve lel fogunk vonulni a londoni utcákban azoknak az angol hajóknak (zárt), amelyeket eddig a német tengeralattjárók elslyősztek. Azután lesz egy másik kamiontot csoport: fából és papírmásból való dandárok, amelyek ezt a feliratot viselik magukon: „Enyien hiányoznak még a két millió hadseregből, amelyet Kitchener lordnak már össze kellett volna állítani.” A menetben néhány éingár, lézongó alak is lesz. Pólliras: „Igy néztek volna ki Anglia élloései, ha tényleg sikerült volna őket kibehatolni.” Tarka seregben fogják szemlélgetni a sokféle színű és fajta katonákat, akiknek eddig módjuk lehetett a brit világhatalomért a vérüket ontani. Majd parluzamos menet. Az egyik ezt a feliratot viseli: „Hadsereg — munió nélkül.” A másik ellenben: „Munió — hadsereg nélkül.” Alkalmi színjátékoknak so lesz híjával az ünnepély.

Az egyiknek az lesz a témája: „Az ezüst gölly tragédiája, írta Edward Gray, szolgálaton kívüli állományú.” A másiknak sujetje: „Belgium esete”, vagyis: „nem jó ki államoknak a usgyokkal egy tából omni cserenyét.”

Nagyszerű ünnepély lesz ez. Az ellenség ez tagadhatja meg a részvételét, s így előrelátható, hogy

a német hadvezetőség ez alkalommal is alküldi a londoni paloták felé leveleket. Zéppélfújint, hogy semmi se hiányozzék abból, ami a londoniakat a háború élményeire emlékezteti.

Mi hiányzik még a programból? Természetesen, Amerika. A részvétel módjaitra bizonyára az lesz irányadó, hogy Morgan megalapította Angliának a kölcsönét. Ez egy aligorikus táblában lesz megszinesítve: a felsőket ridogen elfordul a csöndbe jutott embortól. A címre pedig: „Üzleti ügyekben nincs érzelmi dolgoknak helye, vagyis: Töltek tanultam”

A sántikáló huszár.

A kinek a lábából nem tudják kivenni a golyót.

Mostanában többször találkoztunk a napütsétes utcákon, a hívós ligetekben és enyhé levegőjű parkokban néma vagy biggyó ló katonákkal, akik nemrégben a harcokban esztettek. Mennék a sápadt legénynek a körhúzába vagy utaznak más városba és ilyenkor végig kell menniük a népesebb területeken és utcákon. A napokban találkoztunk egy sántikáló huszárral, aki fájdalmasan vomozta nyúlt testét. A vörös ördög botjára támaszkodva haladt a forgalmas járdán és igyekezett a vele szemközt jövő emberek elől kitérni. Egy urnak feljött a huszár, dacára annak, hogy már igen sok hasonló jelenséget látott. Mikor a katonát elbicegett előtte rászólt:

- Huszár!
- Tessen parancsolni.
- Hogy hívják?
- Felhéz József
- Mi baja van?
- Két muszka golyó furódott a lábamba és az egyiket nem tudják kivenni.
- Hol sebesült meg?
- Még Homonna fölött, amikor öldökték az ellenséget.
- És azóta beteg?
- Bizony instálom allassan, azóta nem használhatom ezt a lábamat, pedig már szeretném előlöl kezdeni. Vagyom vissza a frontra — veredekni!

Az illető ur megcsinálta a bátor vörös ördögöt, aki nem mellet a háborúban és ényhét adott át neki. A huszár tiltakozott, de végre engedve a nagy uszolásnak, elfogadta az adományt. Mielőtt elment volna, megkérdezte tőle:

- Mondja csak huszár, há' maga megemléke zett-e ilyen módon a muzsákról?
- Hat és fél hónapig voltam a tőzronalban, nem dicsésközöm, de annyit mondhatok, hogy sok muszkaunk szállott a lölke a nadrágjába az én feyvereműl.

— A kánikulában Benné vagyunk, bár még csak az első napokban érezzük már a nap perezselő, forró, tikasztó melegét. A város fullasztó, poros. A kávéházak erkélyei alatt fáradtan hármatos arccal feyveztetik a jegy-kávést és a fagyaltot. A Csengeri úton, poros lömbjüket bólogatják a hársak a víg zenezővel haladó lakókat katonák felé. Por, szörkefog, jóréségől ez a körengetőgen. Egy kis élmélet, száltozásosság, a tsakaról szerkeszt, kocsiok löpnek és utaznak, fűrdőre egyaránt. Hűrdják be az letenélást. Buzát, rozst. Van gabona elég. Vajjon

kenyér lesz-e? Megkóstoljuk-e még egyszer a hadi-érleket? Ki tudja? Kenyérnek valók van. Igazán örülhetünk, hogy a requirálást szakemberek végzik. Az időn talán újra éreztek az annyiszor megénekelt kenyérillatot. Ha mi nem is élvezhetjük úgy, mint valaha, de talán harcól katonáinknak jut ellégytelten, kevértlen kenyér.

— Dolgoznak a városánál? Azokhoz a nyelvíllógető, nagyhangú s tresztő, lármázók adresszálódnak e sorok, kik minden láben kaulak akarják lenni, — mindembe belemértogatták orrait, — de szemükön állandóan a pessimizmus sötét szemérvé van s így megromlott atisztán látásuk az érdemét, a beemléstés önzellen munkát soha sem látja, soha nem tudja elismerai s azt leg- alább erkölcsileg honorálai.

Nagyon sokan vannak ilyenek sajnos a mi városunkban, kik képzelt intelligenciával, göggyel s irigységgel telve állandóan a város vezetőit és gyálázák s viltólják munkatlansággal.

Ezek az urnak alig látunk tovább az orrukni, alig fordultak meg e nehéz háborús viszonyok közt más vidéki városokban, hol pörzst sem lehet, de lombher jutni.

Ámde a mi városunk vezetői és a kor a választott gondoskodott arról, hogy közönségünk a vetőmagtól kezdve az élelmiekk- k legfontosabbjainal ellégyen látva s abban szökőget senki ne szanvadjen.

Az élelmezési osztály most is állandóan munkában van s gondoskodás történt arról is, hogy arató, kaszáló munkák kellő mennyiségben legyen s igas állatok is álljanak rendelkezésre.

Szóval a tisztán látók meggyőződhetnek arról, hogy a mi városunk vezetősége áradástól nem kímélve mindent elkövet, hogy a lakosság körülmény biztosítás a derék ékapitányhelyett-sünk megé aré lyes intézkedéseivel odahat, hogy a piaci uszora meg- fékzetessék s teljesen meg is szunjon.

Lásznak, nézneknek körül azok a rossz máju fábús, Onetatórok, no öltsenek, ordítanak, hanem végre hallgassanak el, ne juttassák esztükbe mind- annyiszor a farkas és bárány meséjét s erejét az az ellenszav felszólításban, hanem a becséletes munka támogatásában merítsék ki.

Beszüntették az iparisokai tanítók fizetését. Kellőmelen csatlós érte városunk iparostanítóestülének derék tagjai, amennyiben a miniszter urnak egy tévesen meggyarozott intézkedése alapján városunk hatósága fizetésüket augusztus el- sejtől fogva beszüntette.

A miniszteri intézkedés u. i. akként szól, hogy az aradó összes iparos és kereskedő tanonciskolai tanítók fizetés beszüntetendő s ehhez, mérten redukálta is az éddig nyújtott államszegélyeket.

Ámde a nagykanizsai iparostanonciskolai tanítóestlet tagjai nem aradó idegelenes tenorák, hanem a felgyölő bírtóság által megválasztott rendes tanítók, kik állásukból csak fogynai uton mosódhatók el s így fizetésük ez alapon bemen szüntethető.

Hogy e nehéz időkből minilyonos megtepetésül szolgált a tanítótestületnek ezen rossz információn alapuló intézkedés ezt hisszük magyarragatni feles- leges.

A tanítótestület ugyan: mindent el fog követni

hogy ezen sörclenek (dolog) felhamar orvosoltassék s a fizetés zavartalanul folyósítsassék.

Hiszük az reméljük, hogy úgy városunk polgár- mostere, mint annak képviselőtestülete is mindent el fog követni, hogy derék tagjai s nevezett testületnek öpen e nehéz időben meg ne rövidüljenek s amugy is nehéz megéhatassék egy újabb teherrel ne súlyosbítsassék.

— Hogy váltak bé a fűcsónok? A napokban Banekovich János az élelmezési osztály vezetőjének megrendelése folytán a közönség részére egy 35 darabból álló fűcán próbaküldemény érkezett városunkhoz, mely, 1/4 óra alatt gazdát talált.

A nagy keresletrre való tekintettel ismét 190 darab rendeltetett, melyre előjegyzések a rendőrbiz- tososi hivatalban elfogadtattak.

A fűcánok fagyasztott tollas gyönyörű példányok 1 kgr. 20—30 deka súlynak darabonként. Szállítással 2 K. 80—85 fillérbé kerülnek s mint ilyenek a legolcsóbb a kitudó busztelnek bizonyultak.

— Mit árultak a városánál? A napokban mintegy 100 m² tengeri s 34 m² zab került ismét kímésére városunk élelmezési osztályánál, melyből mintegy 250-onon részesültek.

A jórészt hátrőjen az élelmezési osztály inté- kedése folytán ismét nagyobb mennyiségű tengeri árkerék városunkhoz, melyből mindazok kik arra már korábban előjegyzettek s azt ki is fizettek teljesen kielégítettek. — a feleslegből pedig mind azok részesülhetnek, kik arra igényt tartanak, azon- ban előjegyzés senkiöl el nem fogadtatik.

— A tengeri hal, melyet városunk közönségének volt alkalma megízlelni most értesültünk kitudóan bevált s így ismételt rendelésre 100 kgr. lett újabban előjegyezve, mely a legközelebb meg fog érkezni, s az élelmezési osztályban szétosztásra fog kerülni.

— Újbol emelkedett a papir ára. A magyar és az osztrák papírgyárakok június 21-én Budapestben értekezletet tartottak, amelyen elhatározták, hogy a famentes papír arát ujabbi 20 százalékkal fölemelik. A famentes papírsból készült tudvalevőleg a nyomtatványok javarésze és így ezen áremelésk, különösen a közszállítási árakat érinti. A famentes papír ára a háború alatt kiléfonté eddig 24 fillérrrel emelkedett, ami 46 százalékos áremelkedésnek felel meg és ehhez járni még az a veszedelme, hogy miután 15 magyar és osztrák papírgyár nyersanyag hiányában beszüntette a működését, ezen papírfaj nehány hónap múlva egyáltalán nem lesz kapható.

— Orosz foglyok magyar nótája. A kenyér, meg a dal valahogy összetalálkoznak. Erőste ezt az egyszerű lét is, a kávékorne világban imigyon szólt a labancalapítványhoz. Kímélt kenyere emut, annak nótája fitynyl. Akkor kőmőpentesen kuruc kenyéret eryett, lehatlan Bezerdji aram nótáit fitynylte. Ugy hárszóly egy van a muzsáknál is. Oda háza, nagy Oroszországban légy kenyéret oszák légy, szörzszavu nótát is énekelt. Itt hárszóly keményebbre darózzaltok és picinykét a kenyéret, hát keményebb a nótája is. Tundfilit, hogy megintánál magyar nótákat is. A kenyérmezei foglytáborban sok muszkaember várja a szabadulást. Egyikük megtanult magyarul és lefordította a Ritka árpa, ritka buza. — kezdető patógónia eleven magyar nótát, a Karvezető meg betanította az énekkart. Itt is énekeltek nekünk s mikor kinn jártunk. Héj, hanem mi lett muszka- szájon a magyar dalból. Mintha hársfan püoggették volna a Rákóczi indulót. Sirt e a friss dal, mint a temetési ének, Lassuhó, tempóba fogták és négyes szólamu kar úgy zokogta, hogy sirtak a daszkabódté. Vajjon mi lesz az orosz nótákból orosz földön. Szárnyu nő-e, énye szálló szárnyu, mint s kőcsalló assanak. A magyar lélek telje lángol-e ki belőle a szabad emberök ritmusával, mint a nagy orosz szájon ar ényomás fájdalma zokog a szilaj magyar dalból is.

Irodalom.

— A pápaválasztás jogtörténete és tételei joga. Irta: Lukács József, főgimn. tanár. A vasos munka a pápaválasztás történeti fejlődésével foglalkozik, amíg az jelen alakjához ért. Mindenkinél érdekese és tanulmányos olvasmány, amely míg egyrésztől szigorúan tudományos, másrésztől könnyed stílusával élvezetes olvasmány. A világtörténelem e jelentős mozzanatának ismerete minden kultúremler tudásának szűkebb része. A mű ára 4 korona. — Kapható Ifj. Wajdits József könyvkereskedésében, Nagykanizsán.

— Az „Élet” szépirodalmi és művészeti hetilap (szerkesztő Andor József) gazdag tartalom, érdekes és aktualis képek egészítik ki. A kitűnő lapot melleg ajánljuk olvasónk figyelmébe Szerkesztőség és kiadóhivatal: Budapest, I. Fehérvári-ut 15/a. — Előfizetési ára félévre 10 kor. Mutatványzámat kézzel küld a kiadóhivatal.

— A „Vasárnapi Újság” minden száma gazdag tartalommal jelenik meg. A „Vasárnapi Újság” előfizetési ára negyedévre öt korona, „Világ-kronika”-val együtt hat korona. Megrendelhető a „Vasárnapi Újság” kiadóhivatalában (Budapest, IV. Egyetem-utca 4.) Ugyanígy megrendelhető a „Képes Népnap”, a legolcsóbb újság a magyar nép számára, félévre 2 korona 40 fillér.

— Új Idők. A világháború leghíbb krónikása, írásban és képműben az Új Idők. A mi érdekes esemény a négy világrész hárcerein történtek azt mind elének tárja fésűi szépségű képműben. Érdekes, művészi művelés és előkelő izlés jellemzi Herceg Ferenc hetilapját, az Új Időket, melynek minden száma aktualis közleményeiben, elbeszéléseiben és regényeiben is egyaránt a szépirodalom pótlója. — Előfizetési ára negyedévre 5 korona kiadóhivatal, Budapest, VI. Andrássy-ut 16. sz.

— A „MAGYAR LÁNYOK” szépirodalmi képes hetilap, fiatal lányok számára. — Szerkesztő Tutek Anna. Megjelenik minden vasárnap. Minden egyes száma gyönyörű művészi kivitelű képpel és a legérdekesebb tartalommal jelenik meg. Előfizetési ára: Egész évre 12 korona, félévre 6 korona. Negyedévre 3 korona. Szerkesztőség és kiadóhivatal: Budapest, VI. Andrássy-ut 16. szám. Mutatványzámat kívánatra ingyen küld a kiadóhivatal. — E kitűnően szerkesztett képes hetilapot mindenkinek melleg ajánljuk.

NÉVJEGYEK

eddig még nem létezett nagy választékban jutányos áron készíttetnek

Ifj. Wajdits József
könyvnyomdájában.

Berger győző-kátrányszappana G. Hall & Comp.-től.

Kiváló gresok ajánlják és Európa legtöbb államában a legjobb eredményt hazánáljuk mindenkinek.

Bőrkités ellen

külföldön krónikus bajok és kintérek, valamint haj- és személfajta ellen. Tartalmaz 40 százalék fakartnyit és lényegesen különbözik a kereskedelemben előforduló egyéb típusú kátrányszappantól. Maximalis bőrkezelési eredmény határoz.

Berger kátrányszappana.

Jellemző és gyermekeknek szelvényes kátrányszappana

Berger glicerin kátrányszappana.

Továbbá kátrány nélküli a híres

Berger-féle Borax-szappan

szappan, amely, amely, amelyet a más bőrkezelés ut-

án. Durajka utatálalasi együtt 70 fillér.

Uj! Berger fegyőző-kátrány-szappana, valamint kiváló hajkezelő szer. 1 üveg 1.50 korona. Képlek árfizetéses Berger-szappant G. Hall & Comp.-től és szelvény meg

jel a mellékelt levele végéig az új idők.

Wien 1883. október, határozati és Aranykoron.

Wien 1883. október, határozati és Aranykoron.

Wien 1883. október, határozati és Aranykoron.

Wien 1883. október, határozati és Aranykoron.

Wien 1883. október, határozati és Aranykoron.

Wien 1883. október, határozati és Aranykoron.

Wien 1883. október, határozati és Aranykoron.

Wien 1883. október, határozati és Aranykoron.

Wien 1883. október, határozati és Aranykoron.

Wien 1883. október, határozati és Aranykoron.

Wien 1883. október, határozati és Aranykoron.

Wien 1883. október, határozati és Aranykoron.

Wien 1883. október, határozati és Aranykoron.

Wien 1883. október, határozati és Aranykoron.

Wien 1883. október, határozati és Aranykoron.

Wien 1883. október, határozati és Aranykoron.

Wien 1883. október, határozati és Aranykoron.

Wien 1883. október, határozati és Aranykoron.

Wien 1883. október, határozati és Aranykoron.

Wien 1883. október, határozati és Aranykoron.

Wien 1883. október, határozati és Aranykoron.

Wien 1883. október, határozati és Aranykoron.

Wien 1883. október, határozati és Aranykoron.

Wien 1883. október, határozati és Aranykoron.

Wien 1883. október, határozati és Aranykoron.

Wien 1883. október, határozati és Aranykoron.

Wien 1883. október, határozati és Aranykoron.

Wien 1883. október, határozati és Aranykoron.

Wien 1883. október, határozati és Aranykoron.

Wien 1883. október, határozati és Aranykoron.

Wien 1883. október, határozati és Aranykoron.

Wien 1883. október, határozati és Aranykoron.

Wien 1883. október, határozati és Aranykoron.

Wien 1883. október, határozati és Aranykoron.

Wien 1883. október, határozati és Aranykoron.

Wien 1883. október, határozati és Aranykoron.

Wien 1883. október, határozati és Aranykoron.

Wien 1883. október, határozati és Aranykoron.

Wien 1883. október, határozati és Aranykoron.

Wien 1883. október, határozati és Aranykoron.

Wien 1883. október, határozati és Aranykoron.

Wien 1883. október, határozati és Aranykoron.

Wien 1883. október, határozati és Aranykoron.

Wien 1883. október, határozati és Aranykoron.

Wien 1883. október, határozati és Aranykoron.

Wien 1883. október, határozati és Aranykoron.

Wien 1883. október, határozati és Aranykoron.

Wien 1883. október, határozati és Aranykoron.

Wien 1883. október, határozati és Aranykoron.

Wien 1883. október, határozati és Aranykoron.

Wien 1883. október, határozati és Aranykoron.

Wien 1883. október, határozati és Aranykoron.

Wien 1883. október, határozati és Aranykoron.

Wien 1883. október, határozati és Aranykoron.

Wien 1883. október, határozati és Aranykoron.

Wien 1883. október, határozati és Aranykoron.

Wien 1883. október, határozati és Aranykoron.

Wien 1883. október, határozati és Aranykoron.

Wien 1883. október, határozati és Aranykoron.

Wien 1883. október, határozati és Aranykoron.

Wien 1883. október, határozati és Aranykoron.

Wien 1883. október, határozati és Aranykoron.

NYILTTÉR. *)

Dr. Szegő Kálmán
szanatóriuma- és vízgyógyintézete
felntöttek- és gyermekek számára,
Abbáziában.

Erősítő és edző hízaló-kurák
egész éven át. Gyermekek 7 éven
felül kísérlet nélkül felvételnek.

*) E rovat alatt közöltékert nem vállal felelő-
séget a szerkesztőség.

SZEMESNEK

kell ma lenni, ha túl akarjuk szárnyalni ver-
senytársainkat. Az élelmesség nem

ÁLL

egyéből, miuthogy ne késünk egy pillana-
tig sem, hanem soron kívül vagyuk igénybe

A

„Zala: Közlöny” hirdetési rovatát, mert ott
határozottan eredményt ér és a magyar hirdető

VILÁG

hirdetéseit itt megtalálja. A hirdető rövid
idő alatt meggyőződik az eredményről. —
annak határozottan

VAKNAK

kell lenni, a ki nem látja a „Zala: Közlöny”
rohamos fejlődését, ez pedig világosan jel-
lemzi, hogy

AZ

ezen lapban megjelenő minden hirdetésnek
kellő haszna van. Szemesnek áll a világ,
vaknak az

ALAMIZSNA!

IFJ. WAJDITS JÓZSEF

KÖNYV-, PAPIR- ÉS IRÓSZERKERESKEDÉSE

Dús raktár legújabb divatú levélpapirokban
és névjegyekben
Nyomatványok izléses kivitelben jutányos áron
gyorsan készíttetnek.

Tanintézetek részére szükséges cikkek
dús raktára
Jegyzői és egyéb közigazgatási nyomtatványok
nagy raktára.

ZALAI KÖZLÖNY

Megjelenik hétfőn és csütörtökön.

Előfizetési árak: Egész évre 10 korona, felére 5 korona, Negyedévre 2 korona 80 fill. — Egyszeri szám ára 10 fill.

Felolvasó szerkesztő:

Bánkovich János

Főszerkesztő:

Kemény László

Szerkesztőség és kiadóhivatal Deák-lér 1

Telefon: 192. — (Hirdetések díjazásán szorít.)

Milliomosok.

A milliomos" szó még sohasem volt olyan közkeletű, mint éppen most. Mindenki milliomos ma, akinek az elmult nagyarányú hadseregszükségleti beszerzési kampány alatt bármily vonatkozásban is köze volt a hadseregszállításhoz.

Ha egyébként a hadseregszállító — mindig csak a tisztességes, becsületes kereskedőről, iparosról esik itt szó, amely címre, szerencsére csak igen szórványosan előforduló eltévelyeséktől eltekintve, nemcsak rászolgált a magyar kereskedelem és ipar, hanem amely elismerés ezt ismételtén, legilletékesebb helyről érte — működését figyelemmel kísérjük, esodálatos jelenségekre bukkanunk, amelyekről a nagyközönségnek és e működési körül, távolabb állóknak, nemcsak fogalmuk nincs, de csak azt tudják, hogy benn van a tejben vajban fűdő Kánaánban mindenki, aki valamely rendelést kapott. — Pedig nem egészen így fest a dolog a maga valóságában.

Nem beszélünk azokról, akik csak megszerzték itt-ott a rendelést és aztán eladták, vagy átruházták másokra, igaz: ezeknek nem igen sok bajuk volt az egészzel, megkapták a magukét — joggal vagy anélkül, most nem kutatjuk — és mentek tovább. Akikre azonban az íjari munkák tényleges végrehajtása hárult: akiknek tényleg meg kellett szerezniök a nyers anyagtól a hozzávalók egész sorogén át, a munkagépeket és a munkaeszközöket; akiknek a moratórium első szakában a bankok nem akarták kiadni betétjüket; akik megakadtak a szállítási és fuvarozási nehézségeken, a munkásoknak minduntalan való behívásán, az anyagok megdérágulásán és száz meg száz előre nem látott lehetlenségeken: csak ők tudják, hogy mit jelent az: becsületesen meg is felelni a vállalt kötelezettségeknek oly időben, amikor a rüdes kereskedő gondossággal előrelátott minden intézkedés halomra dől és amikor „magasabb hatalmak" intézkednek azokban az ügyekben, ahol egyébként a rüdes kereskedő gondossággal, előrelátással megtett intézkedések szoktak döntő szerepet játszani.

Egy-két ember eltevelyedett igaz, de ezért nem szabad azokat elítélni, akik véres verejtékkel, nappalt éjjellé téve igyekeznek eleget tenni azoknak a vállalt kötelezettségeknek, amelyeknek nagyságát, súlyát, horderejét persze előre látni alig lehetett. Hiszen volt olasz miniszter is, akit bályogeltulajdonítás miatt osztkak le, még sem jutna senkinek, sem eszébe az egész osztályról és minden országot miniszteréről ilyent feltenni. És mégis, ha a hadseregszállítókról van szó, általánosításokkal találkozunk az ember. Az ismerősök mosolyogva köszöntik: — „könyű neki, hadseregszállító", mondják azok, akik csak azt tudják vagy hiszik, hogy itt minden szüntől tejfel. Pedig... Az iparos bendja ajánlatát és vár. Tudja, hogy munkája jó, pontos, megbízható, árai versenyképesek, a nyersanyagot bizonyos határidőre lekötötte, illetve leopciózta, hogy arra az esetre, ha megkapja a munkát, biztosítva legyen. Érdeklődik munkagépek, hozzávalók, berendezések, munkások iránt és amikor tényleg megkapja bizonyos rövidebb-hosszabb idő mulva a munkát, vagy a rendelést, akkor a gyáros

A honvéd álma.

Csillagatlan éjeli borult rá a tájra,
Bevonta borongó, ködös felhőmálya; —
A Kárpatok orman, méltóságos béréén
Csönd honol a puskák izzó acél óréén:
Alszik már a tábor.

Alszik már a tábor hosszan, regén, melyen;
A honvédseregéből egy van még csak ébran,
Pislogó tabortűz lángjainál írogat, —
Megesókolja százszor a kusza sorokat
S úgy küldi utjára.

... Aztán elnyomja a jótékony álm:
Lelke ott jár messze ismerős szép tájon, —
Valahol a Kőrös nádszegelyes partján.
Gölyfészkes házban barna szemű kis lány
Most gondol reája.

Álmodják sok szépet, gyönyörűt az álma:
Ott jár valahol a mészék országába; —
Arnyas erdők zöldje sáttort von töléje,
Virágillatot hoz a stello feléje
Hazai tájakról.

Lány melédját zeng az erdő fölébe,
Hilatszöngyeg terül az uton eleje,
Amerre elhalad, jó ismerős minden,
Mintha nem is oly rég járt volna ő itten
Ezen a vidéken

Szülőfalujának kicsi templomába
Most gyűlnek a lelkek ajátatos imára;
Ünnepül fehérbé öltözve a lányok,
Készüto legényszemem nem tekint utánaok
Amikor elmennek.

Kis házuk előtt az akáclobos sorban
Pajkos gyermekcsereg játszik kien a porban,
Vidám játékukat nem zavarja semmi
„De szeretnék csak még egyszer gyermekök lenni"
— Így sóhajt magában.

Lenn a falu szölen az utolsó házba,
Most van a fehérnép nagy sürgésbe, lázba
Régen látott vendég érkezik a házhoz,
Készülnek, sietnek a nagy vacsorához,
A nagy vacsorához.

Az a barna szemű aranyos kis lányka,
Remegő lélekkel, félve lest, varja;
Nyakába borul majd, megcsókolja százszor,
Könyvbé lábado szeme, szeme sugatól
Amikor meglátja...

„Rajta honvéd, rajta" harsány hangon hangzik,
„Üsd, vágd, szórd, nem apád" messze elhallatszik
Felriad álomból, fegyvert ragad gyorsan,
Könnözte gyilkos, tüzes áradatban
Ropognak a puskák.

„Rohamra honvédek, fut, hátrál az ölleu;" —
— Egy idegen golyó általálta mellen, —
Összerogy ájultan, fegyverét olejti,
Fogytán az oroje, halálát megszejti:
Utolsóit vonaglik, áldást rebog szája,
„Éljen boldogul a magyarok hazája"...

Fikó Sándor

már „sajnálatlaltal nem állhat a jelzett árak mellett rendelkezésére, hanem csak 10—40 százalékkal magasabb ár mellett szállíthat, de nem garantálja a minőséget”, vagy pedig, „sajnála, közben elrekvirálták a nyersanyagot, belátható időn belül nincs abban a helyzetben, hogy a kívánt kivitel vagy minőséget szállíthassa.” Vagy ha mindez be nem következik, a munkagépeket nem ereszti ki a vámhatáron; ha kieresztik, nincs elfivarozási alkalom stb., stb. Közben itthon beérkezik a nyersanyag; azt is, a munkásságot, személyzetet fizetni kell, de dolgozni még sem lehet, mert a gépek vagy hozzávalók nem érkeztek be és megáll az egész apparátus. Viszont közeledik a szállítási határidő, szállítani kell, különben mint „nem megbízható szállító” fog szerepelni a hadvezetőség előtt s tañn hegyre még egy kis vizsgálatra is van kitélése...

Nem folytatjuk Tessék ezeket összegezni és azután megállapítani hogy annak, aki becsületesen akarja végrehajtani a hadseregszállítással kapcsolatos ipari munkákat, minese-e más gondja, mint csak az, hogy hová fogja elhelyezni a „milliókat.” A „milliómos” veszi igénybe a társadalom, a közjótékony, most meg elsősorban az a hadiadó is, amelyről keletkezésekor, igen szimpatikusan az állított, hogy elsősorban is azért lett belőle törvény, mert azokat is igénybe akarják venni, akik nem igen akartak a maguk jó szántából közjótékonyak lenni és akikhez hiába fordultak annyiszor, amikor adakozásra szállítottak fel. Hát amilyen magasztos, helyes és igazságos és az alap anyira érdemes volna egyszer beletekinteni a kivételes lajstromokba, megint csak kiket vesznek elsősorban igénybe: — a „milliómosokat” vagy köznyelven: a Ladseregszállítókat.

Sok visszasságnak színhelye ez a terrórum, mert a hadseregszállítóknak egy része, ha rá is fizetett vállalkozására, szegényen ezt bevallani és inkább eltűri a reá kirótt kivételeket, semhogy üzleti hűfelének megbízhatóságának ártson azzal, hogy a hadseregszállítással rosszul járt. Vannak viszont, akik belejutva a felfelé emelkedő konjunktúrába, jól jártak. De ezek jól jártak volna akkor is, hogyha nem kapnak hadseregszállításra megbízást, mert az emelkedő irányzatból kivethették volna egyébként is a maguk részét.

És ha végezetül megállapítjuk még azt is, hogy ez az iparosság nagy és súlyos

áldozatok árán nemcsak megtartotta ipari munkásságát, de igen sok szakmában a bevont munkások feleségét, családtagjait állították be a munkába, hogy megélhetésüket biztosíthassák, akkor rá kell mutatnunk arra, hogy ezek közül bizony igen kevés lett valójában olyan „milliómos”, akiről a közelebbi vizsgálódásnál bebizonyosodna, hogy tényleg az.

Dán Lelő.

HIREK. Színház.

Pénteken Stobitzer „Jönnek a németek” című életképet adták, jól összeállított előadásban, melyben Adrienne szerepében kitűnt Zalay Margit.

Szombaton és vasárnap Gilbertnek szép muzikája legújabb operettje a „Mozitündér” került színré a kanizsai Színházban. A darabról annyit írhatunk, hogy nemcsak meseje, hanem remek szép zenéje is elragadtatta a nagy számban megjelent közönséget. Ily jól sikerült operette újodnságot még nem láttunk az idei színi szezonban. Reméljük, hogy a darabot rövid idő múlva megfogják ismételni. Déta Gil Mozitündér Petérdi Etel a társulat jeles primadonnája adta elő. Peterdit nem kell dicserőnk, közönségünk már jól ismeri az ő művészi játékát és gyönyörű énekét. Csanádi Irmáról is ugyanezt írhatjuk a szép hangu coloratur énekesnőről. Tihanyi Béla Gardones Viktor báró szerepét kitűnően alakította. Remek felszerecs hangjával fényes sikert ért el. Jók voltak még: Borbély Sándor, Szűcs Irén és Böszörményi B. A második felvonásban előfordult „Édes Rózi jój velünk” american Rag. Time és énekeket Fekete Rózi és Sebestyén Jenő ugyesen adták elő, melyet a közönség hálásan megapsolt.

Heti műsor:

Hétfőn „A lakarodó” Zapfenstroich. Dráma 4 felvonásban

Kedden: Heltai Jenő szenzációs színdarabja „Tündérlaki lányok”. Színdarab 3 felvonásban

Szerdén: „Nemtudomka”. Huszka J., Bakonyi és Harsányi operettje.

Csütörtökön: „Kék egér”. Rendkívül kacagató pikáns nagy bohózat újodnság. Kertlünk szíre.

Előközleltben van „Sybill”, világhírű szenzációs táncos nagy operette újodnság, mely itt először kerül szíre.

Mi minden várható a békekötésig?

Nincs kérdés, ami jobban izgatná az emberek fantáziáját a cimbelinél és nincs kérdés, amelyre könnyebb ne volna választ adni, mint erre: Már legelőbb okkal-móddal elfogadható válasz. Mert egyébként kalandos kigondolásokban nincs hiány, nálunk is hallunk ilyeneket s hemzseg tőlük a külföldi sajtó is.

A legérdekesebb találgatások most a Times-ben találhatók; még pedig a világlap hollandi levelöző-jének tollából, aki mostanában utazta be Németországot s azt állítja, hogy a német katonai hatóságok még mindig erősen foglalkoznak az Angliába való betörés gondolatával. Erre nézve egy német vezérkari tiszt állítást a következőket mondta:

— A dolog igen egyszerű. Először Oroszországot kell megozmissitenünk és pedig nemcsak visszashorizással, hanem a szó szoros értelmében megozmissitással. Mindenekelőtt szükséges, hogy seregeinket egészen Kis Oroszorszáig előretoljuk. Beszszarabiát felszabadítjuk s azt Romániának felajánljuk, a Balkán béke fenntartása érdekében pedig a béke megkötéséig katonailag megszálljuk, az orosz pedig Odeszát visszashorizoljuk

A balti tartományokat igen könnyelműen tisztíthajtuk meg az oroszoktól Svédország szimpátiája a németek iránt biztonságot nyújt minden esetleges veszély ellen.

Mind-ezek megtörténte után szabad kezét kapunk a nyugat részére s angolországi terveinket megvalósíthatjuk

Hogy Calais (Éranceországnak nyugati oldalán tengeri kikötő, mely legközelebb fekszik Angolországtól, csak a keskeny La Manche csatorna választja el a két országot egymástól) német kézben kules lesz a világhatalomhoz, az Németország általános fölfogás. Imperialistai véleménye szerint Calais nélkül tartós béke el sem képzelhető. Ez az elzrt német program egy része.

Ha azután a nyugati szövetségestársak a m felszabadult seregeinktől az első nagyobb lökést megkapják, úgy Anglia öntudatra öbrés s gondolkodhatik a felfelé, hogy mi vár reá.

A németek azon a véleményen vannak, hogy Calais ut ágyuk bázisul használhatják fel, mely ágyuk létvolsága nem kevesebb, mint 26 mérföld

Az ágyukkal módjukban lesz a csatornát elleneséges hajóktól megtisztítani, Dover megsemmisíteni s partszázaladó seregeiket fedezni. A partszállítás kis alumínium csónakok útján történik, mely csónakok már kész-nélben vannak a célra, kis anyoknál tova szárazföldi szállításokra különösen alkalmasak. A tengeralatti hajók, már amennyire szükség lesz, kellő védelmet fognak nyújtani elleneséges támadások ellen

E partszállítási kísérlettel egyidejűleg az egész német flotta is akcióba lép Anglia ellen. Ily módon romélnék a németek hamarosan Londonig jutni.

Az iró kiter azután a hadisere kérdésre is, amint azt állítog a németek gondolják. Szerintük Franciaország, Oroszország, Törökország s maga Németország is ki fog merülni a háború által okozott anyagi áldozatok által, egyedül Anglia marad, aki tud s akinek majd kell is fizetni. Sokan már az ősszeg nagyságát is számítják. Az 1871-iki franciánémet hadjárat után Németország Franciaországtól összes hadikiadásaink két és félseresét kapta. Ily számítás alapján Németország, Ausztria-Bagyarország és Törökország nem kevesebb mint 75 milliárd márká vagy 3.750.000.000 font sterling hadiserezt kapna. Sőt bizonyos, hogy ez a szám a háború végéig még

megköztársazódik. Mert nem valószínű, hogy Anglia ezt a hatalmas summát egy összegben kifizetni tudja kell, hogy Angliát ideiglenesen a németek megszállva tartásuk.

Szórakoztató délutánok.

A nagy forrásig mindinkább elviselhetően. Boldog, akit körülményei nyaralója engedhetnek. A város tikkasztó utcaival, felfalasztó porával meszebeli tüsszessárkányként fojogtat.

Hol vannak az öntöző kocsik? Koruk talán lejárt?

Szerencsés, aki ürge lábain sétátra; erdőre kijuthat. Nem panaszkodhatnak még azok sem, akik a nap fáradalmait a színház művészi előadásával kárpótolják.

De mit szólnak azok, akiket körülményiek idekötnek, akiket állapotuk az Ágyhoz szegyez? Szegény sebesült beteg hőseink! Ő nekik négy fal, vasággy, madrac, orvosi vizit, pár cigareta, agyonolvasott újság, esetleg egy-egy kíváncsi látogató ha jut!

Igazán csodálnivaló, hogy városunk nemeslelkű hölgyközönsége — jöllehet sebesültjeinkért igazán majd mindent megtett — a szórakoztató délutánokra nem gondolt. Manuival enyhíteniük a sebesültek fájdalmait, úgy hiszem pszichológiájuk érthető. Hány és hány művészlelkű uriaszonyuk és urilányuk van!

Egy kis akarat, egy kis nekikezdés az ügynek és gyönyörű programba valószínű kézen van az első szórakoztató délután. Egy kicsit enyhítjük, egy kicsit elviselhetőbbé tesszük hőseinknek a harcétér fájdalmas emlékeit. Mi az egészségesek, harctól távolállók tartozunk legalább ennyivel irántuk.

— **Halálözás.** Ruesz Antal városunk közismert alakja a múlt pénteken éjjel jobbliére szuporterült.

Ruesz Antal rendkívül udvarias, előzékenysége városzerte ismeretes volt, barátaí éppen ezért tisztelték a szeretett társaságában lenni.

Hivatálában mindig megálta helyét s feljebbvalói meg is becsülték.

A virág mely gomblukából soha nem hiányzott, immár csak sirtni fog majd virítani. Ő maga pedig egy zajos és hányatott élet után ott lent fog pihenni s almodozni ideáljai felől.

Nyugodjék békében, nyerje el csendes boldogságát, emlékeit pedig barátaí mindvégig megfogják őrizni.

— **Tíz fia van a háboruban.** A krajnai Spitalicban, Stein kerületben, van egy szegény özvegy földművelő asszony, akinek tíz fia van a háboruban. Kiléne fia a fronton harcol és fiaí közül kettő már el is lönt.

— **Drágasági pótlókat** kapnak a városi tisztviselők, melynek miként leendő kiosztását a legutóbbi pénzügyi bizottság tárgyalta s felette végérvényesen a legközelebbi képviselőtestületi gyűlésen fogják határozni, amikor a városnál működő tanítók jutalmazásáról is valószínű törtérik gondoskodás.

— **9000 korona a rendőrségnek.** A napokban érkezett a miniszteriumból egy leirat, melyben jeleztve van, miszerint a rendőrség részére 9000 korona államségely kiutaltatott, mely a közel napokban kerül kiosztás alá.

— **Harctéri poézis.** Hej, dehogyan is hallgat a poézis az agyudörgés között. Erős szava van a hurnak, ha egyszer megrezen, ha egyszer megrezdül. Nótáink teremnek a vérzattata földön, egy-egy levelet elhozta hozzánk is a szél. A jó katonák üres órák csendjében lopva le-leírják egy rimet, a mely olyan, mint a szívük beszéde. Néhány versszakot lekötöztünk a versek krátásából. Abonyi Andor, az ismert poéta így beszél valahol a Dnyeszter vidékén:

Pizsaron szép asszonyok,
Somogyisélen nyárás faszor
Egy kis édes hazai por!
Othon a paraszt is király,
Oh élni jó, meghalni fáj...

Ha meg kell halni, hát legyen
De othon porladjon szivem.
Magyar nap esőkölja sírom
S tán odalenn is hallhatom,
Ha diadalról zeng a táj;
Oh élni szép, meghalni fáj...

Egy másik vitéz, Bagoly János 19-es havód már balladás stílussal ír:

Julius hó végén,
A Dnyeszter partján
A mikor a kakas
A hajuit hízítte.
Agyuának hangja
A felragyogó nap
Arany sugarait
Ekesebbé tette!

Gadjon János huszár verse a Dnyeszterről szól a kanyargós víz folyótól, a mely több halottat usztat, mint falevelet a patak. És szól a vers harctól a haburoról, hárszarhanától, a mely olyan, mint a szél. De a végén így sőhajt föl a huszár:

Hazám szép határa,
Jár most az eszemben,
Az a kívánságom:
Áldja meg az Isten!

— **Tengeri,** melyre már az előjegyzés betelt 28-án körül kimerésre. Erre azonban csak azok számíthatnak, kik azt már eleve kifizették. Mások hasztalan fáradoznak mert nem kaphatnak.

Uj élelmi cikkek lesznek a jövő hét folyamán a város élelmezési osztályába bevezetve.

Nevezetesen:

Szóított okörhús	kgr. 3.50 K.
Füstölt "	" 3.60 "
Kolbász "	" 4.70 "
Sídamai sajt	" 3.20 "
Vaj	" 5.20 "

továbbá zsír, szappan stb., melyeknek árai közölve lesznek.

— **Tengeri hal,** melyre előjegyzések törtétek a hó 27-én délután körül kimerésre. Ujabb küldeményre előjegyzéseket eszközöl Banokovich János az élelmezési osztályán.

— **Osavargó cseléddek** körül közel 50 darabot kerített a rendőrség vasárnap este a zárkába, kik tilkos kéjelgésen fogattak el s ma előállítattak.

— **Fácánok,** kerültek e héten az élelmezési osztályán eladásra Darabja vegős megállapodás szerint 3 K. Előjegyzése az élelmezési osztályán.

— **Husárkaptár.** A háború a legcsodálatosabb poéta, drámaíró és historikus. Azzal a különbséggel, hogy a mit beszél, mind szentista igazság. Csodálatosabbán csodálatosabb történetek születnek tüztében, a melyek csak néha-néha kerülnek napvilágra. Ilyen csodálatos történet kering most szájról-szájra Aradon. Lőrei Kálmán jómódu aradi esztergályos a háború kitörésekor bevonult katonának. Husár-káplári rangban harcolta végig a háborút. Felesége minden héten kapott tőle írást, melyben tudatta vele, hogy megvan és jól érzi magát. Máius elején azonban elmaradtak a levelek. Az asszony aggódott, a sir, a meg volt győződve, hogy az ura elesett valamelyik nagy csatában. Az ismerősei váltig vigasztalták, de az asszony sehogyan sem tudott megnyugodni. És neki lett igaz, mert június 6-án levél érkezett az ura kapitányától, a mely bejelentette, hogy Lőrei Grodek mellett hősi halált halt és ott is temették el. Néhány nap múlva kis csomag követte a levelet. A csomagban benne volt Lőrei jegydrúje, órája és a felesége fényképe. Késégtelenen nagy eslelt. Az asszony elhatározta, hogy fölkeresi ura sirját. Június 16-én vonatra ült és június 22-én érkezett Grodekbe. A katonai parancsnokság egy katonát adott mellé, a ki elvezette a sírhoz, mely ott lapult meg egy erdő szélén. A sír fejénél fakerezt a keresztan husz jó magyar huszár neve, köztük Lőreié is. Az asszony órák hosszat zokogott a sír mellett s aztán hazautazott Aradra. Három hét múlva, július 23-án megint levelet hozott neki a posta. A borítékon Lőrei írása volt. Azt hitte az asszony, hogy álmadik. Hát a mikor meg olvasta a levelet, melyben Lőrei azt írja, hogy Grodek mellett súlyosan megsebesült és most a pápai kórházban fekszik. Kéri az asszonyt látogatni meg. Alig akart hinni szemének. Rokonsai tanácsára nyomban Papára utazott, a hol vizontálta halottának vélt urát — életben. Lőrei almodotta, hogy a postáratját és értéktárgyait elvesztette. Alighanem valamelyik bajtársa holtján hitte és magához vette. Később az esett el s miut Lőrei Kálmánt temették el. A vitéz huszár annyira jobban van, hogy néhány hét múlva visszamehet a harcétérre.

— **Műgyapju** a katonai szállítással a bécsi kereskedelmi és iparkamara után tette közzé a hadügyminiszterium a hadsereg ruházati szükségleteinek beszerzésénél támasztott ujabb feltételeket. Az érdekelteknek igen értékes előnyt biztosít a miniszteriumnak az az intézkedése, hogy a gyapjujác jelenlegi helyzetének figyelembevételével műgyapju felhasználását is megengedték. A katonaság részére szállított ruhanyagnak ezental a következő összetételből kell állani: 1. legalább 50 százalékos anyrot gyapju; 2. 10—15 százalékos amerikai gypson, nem rosszabb az ugynevezett middling-minőségűnél; 3. 35—40 százalékos műgyapju. Súly tekintetében a hadvezetőség megkívánja, hogy kőpönyanyag 840—890 gram, a nadrágyanyag 790—850 gram, lovagló nadrág anyaga 870—930 gram, a blúz 680—730 gram és a sapka postója 550—800 gram legyen folyóméterenkint.

Irodalom.

A papaválasztás jogtörténete és tételes joga. Irta: *Lukács József*, főgimn. tanár. A vasokos munka a papaválasztás történelmi fejlődésével foglalkozik, amíg az jelen alakjához ért. Mindenkinél érdekesebb és tanulmányos olvasmány, amely míg egyrészt szígeren tudományos, másrészt könnyed stílusával élvezetes olvasmány. A világtörténelem e jelentős mozzanatának ismeretében minden kultúremler tudásának szükséges része. A mű ára 4 korona. — Kapható Ifj. Wajdits József könyvkereskedésében, Nagykanizsán.

— Az *Élet* — szépirodalmi és művészeti hetilap (szerkesztői Andor József) gazdag tartalom, érdekes és aktuális csepok egészíti ki. A kitűnő lapot melegen ajánljuk olvasóink figyelmébe Szerkesztőség és Kiadóhivatal: Budapest, I. Fehérvári ut. 15/c. — Előfizetési ár félévre 10 kor. Mutatóvényszámot később küld a kiadóhivatal.

— A *Vasárnapi Ujság* — minden száma gazdag tartalommal jelenik meg. A *Vasárnapi Ujság* előfizetési ára negydedére 4 korona, *Világkronika*-val együtt hat korona. Megrendelhető a *Vasárnapi Ujság* kiadóhivatalában (Budapest, IV. Egyetem-utca 4.) Ugyanítt megrendelhető a *Képes Néplap*-, a legelősebb újság a magyar nép számára félévre 2 korona 40 fillér.

— Új Idők A világháború legújabb krónikása, máshon is kepton az Új Idők. A mi érdekes esemény a nagy világháború határain történik azt mind elénk tárja lesón szépségű képekben. Érdekesleg, művészi művelés és előkelő ízlés jellemzi Heger; Ferenc hetilapát, az Új Időket, melynek minden száma aktuális közleményeiben, elbeszéléseiben és regényeiben is egyaránt a szépirodalom ápolója. — Előfizetési ára negydedére 5 korona. Kiadóhivatal, Budapest VI. Andrássy ut. 16. sz.

— A *MAGYAR LÁNYOK* — szépirodalmi képes hetilap, fiatal leányok számára. — Szerkesztői Tótsák Anna. Megjelenik minden vasnap. Minden egyes száma gyönyörű művészi kivitelű képpel és a legérdekesebb tartalommal jelenik meg. Előfizetési ára: Egész évre 12 korona, félévre 6 korona, negydedére 3 korona. Szerkesztőség és kiadóhivatal: Budapest, VI. Andrássy-ut. 16. szám. Mutatóvényszámot kívánatra ingyen küld a kiadóhivatal. — E kiadóhivatal szerkesztett képes hetilapot mindenkinél melegen ajánljuk.

NÉVJEGYEK

addig meg nem látott nagy választékban jutányos áron készítettnek

Ifj. Wajdits József
könyvnyomdájában.

Berger Gyógy-kátrány-szappana G. Hall & Comp-tól.

Kiváló gyógy. ajánlják az Europa legújabb államban a legjobb eredményűvel használták mindetféle

bőrkiütés ellen

különböző krónikus beteg. és kórtört. valamint haj- és székállapota ellen. Tisztalítja az szárazak fekélyes és lényegesen különbözik az ártalmas hatóanyagú szifonidól az egyéb szifonidól készítményektől. Makró. bőrbajoknál nagyon hatásos.

Berger kátrányos kőnszappana.
Nőknek az gyermeknek enyhébb hatású kátrány-szappana.
Berger glicerin kátrány-szappana.
Tevábbá kátrány nélkül a hirs

Berger-féle Borak-szappan
pattanás, viszketés, szorok, műtőer és más bőrbajok ellen. Darabja utaltással együtt 70 fillér.

Uj: Berger tejsavos kátrány-szappana.

AB
Kérem határ. kőnszappant, tej- és székállapota, valamint egyéb bajok ellen. Egész évre 150 korona. Kérem. képezzék. **Berger** szappan. G. Hall & Comp-tól az más meg jól a szellete lenni védeget és aláírás. Kérem.

Wien 1912 és az 1906-iki övi párisi világtállalásán ország. Kérem minden gyártásban, drogériákban és azok utalában. Nagybani: U. Hoff & Comp., Wien, U. Heller, Moritzstrasse 11-13. Budapeston nagyban és kiskisben: Tótsák Anna, Budapesti Andrássy-utca 16. Mosorai: Mosorai, Thalmeier és Seitzner, Kolozsvár: Fényes-udvarhelyi, Radnóti Tűzoltókör, Szeves: Nándor és társaság, Neralá Nándorai Dózsai Prigonyai, Váci-körút 5. Kiskisben minden gyógyszer-tárban, jobb drogériákban, és Házgyáriakban.

NYILTTÉR. *)

Dr. Szegő Kálmán
szanatóriuma- és vizgyógyintézete
felntöttek- és gyermekek számára,
Abbáziában.

Erősítő és edző hízaló-kurák
egész éven át. Gyermekek 7 éven
felül kíséret nélkül felvétetnek.

*) E rovat alatt közöltöttek nem vállal felelősséget a szerkesztőség.

SZEMESNEK

keil ma lenni, ha túl akarjuk szárnyalni versenytársainkat. Az élelmesség nem

ÁLL

egyéből, minthogy ne vessünk egy pillan-
tig sem, hanem soron kívül vegyük igénybe

A

„Zala: Közlöny” hirdetési rovatát, mert ott
határozottan eredményt ér és a magyar hirdető

VILÁG

hirdetesen át megtalálja A hirdető rövid
idő alatt meggyőződik az eredményről,
annak határozottan

VAKNAK

keil lenni, a ki nem látja a „Zala: Közlöny”
rohamos fejlődését, az pedig világosan jel-
lezni, hogy

AZ

ezen lapon megjelenő minden hirdetésnek
kellő haszna van. Szemesnek áll a világ,
vaknak az

ALAMIZSNA!

I. J. WAJDITS JÓZSEF

KÖNYV-, PAPIR- ÉS IRÓSZERKERESKEDÉSE

Dús raktár legújabb divatu levélpapírokban
és névjegyekben
Nyomatványok tisztes kivitelben jutányos áron
gyorsan készítettnek.

Tanintézetek részére szükséges cikkek
dús raktára.
Jegyzői és egyéb közigazgatási nyomtatványok
nagy raktára.

ZALAI KÖZLÖNY

Megjelenik hétfőn és csütörtökön.

Előfizetési árak: Egész évre 10 korona, félre 6 korona, Negyedévre 2 korona 80 fill. — Egyszeri szám ára 10 fill.

Felolvasó szerkesztő:
Bánkeovjch János

Főszerkesztő:
Kemény László

Szerkesztőség és Kiadóhivatal: Békéi-ter 1.
Telefon: 182. — Hirdetések díjazásában szerinti.

Az izzó szuronyok.

Két vezérkara van a német hadseregnek. Az egyik, amely a harcok óriási gépezetének középpontjában a mozdulatokat egy-egy billentyű-nyomással kormányozza, bekerítésre irányítja, vagy döntő csapásokra szögezi, szinte nap-nap után hirt ad magáról. A ragyogó győzelmek losszu sora teszi bámulattá és rettegétté ezt a vezérkart.

A másik vezérkar a fronttól távol, esőndben dolgozó szerve a hadviselésnek, de azért sikereiben, dicsőségben ép oly hatalmas, mint az előbbi. A német technika szervezte meg ezt a vezérkart, amely a hadviselésnek fenomenális eszközeit szolgáltatja eddig a német elszántság és hősi kitartás számára. Ez a vezérkar, ép úgy, mint az előbbeni, már a békében kezdte hatalmas munkáját és a háború alatt szakadatlanul dolgozik s új, meg új meglepetéseket dob az ellenség elé.

Ez a vezérkar csinálta meg a Zepellinokat, az óriási teugeralatjárókat, a negyvenkettős lövészárkat; ez a vezérkar csinálta meg a lövészárkharekat olyan védő-eszközöket, amelyekkel szemben a franciák fél

év óta hiába erőlködnek. A maguk találmányai mellett nem sajnálják a fáradságot, hogy az ellenség okos ötleteit alkalmazzzák, amint azt a repülőgépek „invention française-production allemande” feliratu acélnyilai mutatják.

Most megint új, zseniális haditettét hozták hírül ennek a második hadseregnek. Az izzó-szuronyok ötletét. A hosszú álló harcokban, amelyek különösen a nyugati hadszíntéren fásaszják az ellenfeleket, a franciáknak egyik legbiztosabb védőeszközü a többszörös drótsövény, amely a váratlan támadások és rohamok ellen fedi őket. A szuronyokra húzott drótvágó ollók tehetetlenek az ilyen drótsövényekkel szemben. Amíg az ellenséges katona az első, második sor drótot átnyesi, a sövények mögötti lövészekről a gépfegyver lekaszi.

Ez ellen készültek a német szuronyok. Ugy látszik, már javában használják őket, mert a német sajtó elárulta a titukat. A szurony végére erősített kis fémhenger ez, amelyből hatalmas nyomással öt-hat tűzsugártör ki s ezek forró lángja a legerősebb, drótot egy pillanat alatt megolvasztja. A katonának, aki így izzó szuronyal megy előre, nem akadály az ötszörös drótsövény;

a támadás gyorsaságát meg nem állítja; a tűzsugarak ellenállhatatlanul nyitnak utat az ellenséges lövészárk felé.

Ott, ahol minden gondolat, minden érzés, minden pénz, minden akarat és minden erő egy olt szolgál: a győzelmért, ragyogóan teszi meg a magát a német technika. A békében is ennek a technikának nagysága gyúrta le az angol gyáripart, a háborúban is ez arat az egész világ felett diadalt: Az izzó szurony bizonyára nem utolsó rémeke ennek a technikának. Ma még nem sejtjük, hogy mi jön ez után, de minden újabb hadi találmány után megértjük és becsuljuk a németek mondanását: Még tartunk néhány meglepetést melyon tisztelt ellenségeink számára.

Polin Elek.

Itthon van már a hős honvéd hadnagy, aki százada élén esett le a 906-os magaszt ellen intézett roham közben. Összegyűdesztja nem kimért társadégságot, hogy hős gyermeke harakertőlön Nüzmit küzdelműnknek ő is 'egyk lehallott csollaga. Akik ismerték a szélle lüktü hivatalkont, esodallal emlékezők vissza az onféldőrdő, a vakmerőség bator szánitza hős katonára. Imáru itthon pihau a helybeli sirketben Sirjahoz talau oda-odalang a harctérr,

Mara meg én.

Májusban láttalak halk lombok alatt
Dészlésb úkanyák kincsese szemefényét.
Mámorosodna szárszölte a lekem.
Meregő lelked scordinós zenéjét.

Jöttém — keleti kánok unokija —
Napfényes puszták nyurga átmodója.
Ajkamon vad, lázas keleti ének,
S homlokodon az Élet koszoruja.

Kelet és Dél csökök ötlekezése
Mibennünk ringatja igéretthonát...
Mara jer! ne késs! Üritsük fenéngig,
Az üdv aranyló, felgyöngyöző borát.

KOCSÁRD GYULA.

Amikor az orosz foglyok sirnak.

„Jobb itt hadifogoly lenni, mint otthon békében.”

Különös látvány a sárga kalásztenger között tányárolaku zöld-szappak egyenruhásokat látni, hallgatni szomorú szláv nőitakat, melyeket valahol a Volga partján szoktak énekelni, válsimkor, amidőn még a dúsan termő orosz föld áldását aratták; azon a magyar földön, ahol még tavaly lobogós ingó, büszke, bátor tekintetű magyar lányok arató dalától volt hangos a határ.

Érdékelt bennünk a nagy kérdés, a magyar nép gondolatvilágának szempontjából izgatott, hogy találja fel magát az orosz fogoly a mi földünk köllős közepén kaszával a kezében, hogy fogadjja, mennyire sziveli a magyar paraszt, mit ér a munkája, hogy bának velük a kisgazdák és nagybirtokosaink?

Az orosz fogoly örül a napfénynek, a munkának, örömmel dolgozik, szaroti a mezőt, a buzát, sok-sok a rokonvadás a föld szeretetében a mi népünkkel. Ha jól bának vele, örömmel és szivesen dolgozik, elkövet mindent, hogy gazdája meg legyen elégedve.

szorgalmas, megbízható munkás, ha jó a kocsija, ha lájja, hogy megbocdólik, hogy emberiszamba vessik.

Egyik gazdánál érdekes jelenet játszódtott le. Nyári meleg délután az oroszok dolgoznak, megáll két kocsi a tanya előtt, az egyikből kilép a főbíró, a másikból két csendőrt felöltözött szuronyal követi nyomom a hatóság embereit. Meglátják az oroszok a manchesteres kakaotollásokat, eláspadnak, egy pillanat alatt ledobják a kaszát, meg vannak győződve, hogy ezek most szert jönnek, hogy agyonlőjjék őket, eszöbke juthat, hogy az eddigi jó bánásmód csak álom volt, leki szemek előtt elvonulhatnak otthon-hagyott szeretettük s az a másik föld ott a Don vidékén — halálsejtelmük vorejték-kül árakra, mely nagy sárga eszepekben hull le a magyar földre. A főszolgabíró a gardával elővezetett a foglyokat, s barátságos hangon a tolmács segítségével érdeklődő soruk iránt s amikor ezek meglegedettségükkel beszélnek, kezét uytítja s úgy bucsuzik lőlők. Az oroszok bámulnak a sárga egyszerre alkotandók sirni, hangosan zokogva, az öröm, az életösszön ujjongása ez, egymás nyakába borulnak, ismeretlen, örömteli hangokat hallanak sajátosság, apóles szóléseikon vallások, misztikus áldásokat küldenek a mosolygó és még a távolból is integráló főszolgabíró felé.

Azok, akik látták, azt mondják, felehdhetetlen

induló hónapok harcida, akiknek hős századparancsnok volt. Edénysja, testvérei féjaldalmat boldogtalan arja osztja. De borongó lélekkel gondol rajja minden ismerőse. Hisz oly nehéz halva tudni őt az élet tavaszán álló örökösök sátafalembert. Az elismerést s a hálát bizonyítja a tömeges megjelenés városunk közönsége részéről. Erőtünk esett el a titáni harcban.

A sarkiter kápolna előtt P. Borszay Tivadar plébános magasztos szavakkal emlékeztet meg a hősről. Beszédében hangulyozta a Krisztusi igazságot: Nincs nagyobb szeretele annak, mint aki életét adja felebarátjéért. Pollin Elek miörtünk esett el, hogy minékünk zavartalan, békés életünk legyen.

Siri alma legyen csendes, békés. Ő már kivirta magának az örök békét. Mi, akik az élet háborús közdelmei között élünk, mindvégig híven őriztek emléket, ezrede pedig történetünk korla lehullott csillagát gyászolja.

Hild Károly halála.

Hild Ferencet, városunk köztisztviselőben álló temekesési vállalkozóját nagy csapás érte. His Hild Károly építész l. hó 27-én Zalaegerszegen 38 éves korában jobblátro szenderült.

A fiatal, zsenidisi építész halála városszerző mély megdöbbenést keltett. A gyászoló család iránt általános a részvét. A gyászest-tról a család a következő gyászjelentést adta ki:

Hild Ferenc és neje a maguk valamint az elhaltak neje özv. Hild Károlyné, testvérei Hild Józsi és Pista, ugy ugyasnyja özv. Csizmadia Imréné mély fájdalommal tudják minden rokonsákkal és résztvevő barátjaikkal, hogy felejtethetlen szeretettel fiuk, férje, testvér és unoka Hild Károly építész, 1916. évi július hó 27-én a déli órákban, életének 38-ik évében a halálkötők szentségének feladására, bosszu és kínos szenvedés után Zalaegerszegen az Urban elhunyt. A felejtethetlen halottnak földi maradványait Nagykanizsára átvitték 1916. évi július

szép jelenet volt... Az oroszok sokáig emlegették ezt a hatóságú ellenérzést. Mondják, nálunk békében kancsuaként az embereket s itt az ellenség országaiban a háború alatt így bánnak velük. Itt jobb hadifoglyoknak lenni, mint ottan békében. Újra és újra erősitgetik, hogy nem m-nnek haza.

Nap-nap után tör ki az oroszokból a dicséret. Áradoznak az emberséges, jó bánásmód felélt. A magyar ember ebben a háborúban nem is tudna más érzést lenni, mint ahogyan az orosz foglyokkal viselkedik. Odagondol azokra a kalászos nőakra, anol az ő vére is a fogásig kenyerét eszi, hogy az emberi bánásmód sok szomorúságot enyhít a mi drágánk lelkében is.

Majd ha vége lesz az aratásnak, majd ha vége lesz a haláláratásnak és másfélmillió orosz visszazöbülök a szent Oroszország felé, ha otthon lesznek, otthon aratnak, vajjon mi beszélhetnek majd rólunk, a mi népnőről, ami hatóságainkról? A mi és az ő közállapotainak önkéntelen összehasonlítása vajjon milyen érzéseket fog belőlük kiváltani. Az emberi felvilágosodottság ösztöne mely ma még a vakok-táblában tapogatózik a nálunk tapasztaltak alapján nem fog-e felbőlni és vöröse a dühölt kipirultla festeni mindenbe beleötöröl sárga arcukat ennek a százmillió népnek öntudatra ébredése, a "lelkük fordalmata nem fogja-e lángba burítani a szent cser-fehérré bírodalmát", a hó alól az elnyomott lelkek föl-köröthet az elnyomottság iránti véres bosszu? Az a másfél millió hadifogoly elhatheti otthon azt az óriási forradalmat, melyet évszázadok óta vár a világ.

hó 30-án, pénteken délután 5 órakor a róm. kath. szentegyház megáldása után kiérjük a róm. kath. temetői-halottsházából az ugyanottan levő sírhalhoz örök nyugodt helyére. Az egészestől szent misé-áldozat a megboldogult lelki údróeri f. hó 31-én, szombaton délelőtt 10 órakor fog a szent Ferencrunderi helybéli plébánia templomában az Egke Urának bemutatattai. Nagykanizsa, 1916. július hó 27. — Imádkozunk érte!

Színház.

Nem zsufolt, de elég szép számú közönség előtt került színre a "Takaradó" Bayreйн Ádám 4 felvonásos drámája. A darabban Konrád Ilonka szinte ragyogtatta művészi tehetségét a valóságos tapavirart aratot. Gózon Béla, Sebestyén Jenő s Kovács Imréné együtt. A játek természetes volta annyira elragadta közönségünket, hogy tökéletesen annak hatása alatt állott.

Kedden a "Tündérlaki lányok" 3 felvonásos színjáték gyönyörkődött a szép számú közönséget, melyen Konrád Ilonka, Szűcs Irén, Papp István s Kovács Imre sok elismerést és tapsot arattak természetes alakításukért.

Nemtudomka. Szerdán este került színre Huszka J., Bakonyi és Harsányi Zsolt operetteje. A társulat minden lehetőt meglett, hogy az estét igazi, művészi színvonalúvá tegye. Valóban élvezetes perceket szerettek s telt ház igazolta fáradozásaik művészi sikerét. A darabban kiváltak talantumos játékkal: Osnádi Irma, Peterdi Etel. Az utóbbi mig játekának könnyedségével, énekművészetének melegségével magával ragad, addig az első, Osnádi, simulekény közvetlenségével s hangja sejtelmes varázsaival jobban megigéz. Partnere Tihanyi (Gábor) mély átérzéssel kreálta szerepét. Sebestyén (Leneés), a hálás közönség remek táncúartí gyakran hívta a színre lomboló lelkesedéssel, Borbély S. jól alakította Poutyot. A darab sikerében néki is oroszlanrésze van. Jók voltak még: Szűcs Irén, Baranyai, Gózon s a többiek sem maraptak távol tőlük.

Pénteken, szombaton és vasárnap Martos, Bródi és Jakóbi szenziós nagy operette kerül itt színre először: a "Szybil" A jegyekért már most nagy tömeges.

HIREK.

Változás a kegyes tanítórendben.

A helybeli kegyes tanítórend kanizsai társ-házában a rend újraválasztás folytán a következő változások történtek. Farkas József nyugalmazott kormány segéd nyugalmazta, Nagykanizsára. Hársing István Nagykanizsáról Kolozsvárra, ki-ek helyét Molnár Kálmán fogja elfoglalni Míramarosszigetnél.

Katonai kinevezés. A hadügyminiszter Nagy Győző 48. gyalogezredbeli hadapródot. Nagy Lajos nagykanizsai állami elemi iskolai tanító fia: a harctérben szerzett érdemi elismerésért soronkívüli zászlóssá léptette elő. — Bugyay János tart. hadi-nyugodt, alelöndvái attisztet, a király főhadnagyja nevezte ki.

Üzenet Oroszországra.

Elszakadt véreim, hazállanak,
Küldöm hozzád bús üzenetemet.
Sir itt a pusztaság utálatos,
Itt hagytok bűt, gyászt és bánatot
A magyar vidékeken.

A Kunság táján az alföld felett,
Tavaszerre jár s a róna öltözik,
A gölya is vidáman lépeget;
Fészket rakott és hazatolt felett,
És a szememből könny szökik.

S ha már ott éltek orosz ég alatt,
Forrjatok össze, mint egy nagy család,
Érezetek haza is néha nap,
Akár a fecskek, ha kisüt a nap,
Mikor jöttök haza hár?

VÁGÓ GÉZA.

Aki önmagát jelentette fel, csak hogy bevegység katonának.

Az igazi lelkesedés.

Érdekes jelenetek játszódtak le a honvédhadki- gészítő parancsnokság sorozás: t-rmában. Egy alacsony, degnarótt, satnya fiatalember, Somogyi Jenő kereskedősséggel jelentkezett sorozásra. Az Állítólagos katonakötelés lögényék feljelentették és ennek folytán idézték be pótsorozásra. Mikor Somogyi belépett a terembe, az orvos megkérdezte tőle:

- Miit akar magis itten?
- Hívtek kérem, tehát eljöttem.
- Minek jött?
- Hogy besorozzanak katonának.
- Ugyan ne vicceljen, hiszen maga a mér-téket sem ott meg. Menjen csak szépen haza.
- Engedelmedt kérek — mondotta a szük mellű, sápadt, vékony dongája, de lelkes szemű fiú — én nem megyek haza. Tőlünk mindenki katona az egész falu elment a harctérre, én már réstőltek otthon lögni. Nagyon kerem a nagyságos orvos urat, vegyen be katonának.

— Nem lehet, édes fiam, hiszen maga olyan gyöngye, hogy a földbe süpped a felszerelés alatt. Öltözködjék szépen fel és menjen haza.

— Inkább öngyilkos leszek — felelte az elkéseredett lögény — de haza nem megyek felu esüfianak.

— Szépálmot, de nem lehet.
— Tussék jobban megvizsgálni — orvószakoskodott a lelkes ember — meglássa a nagyságos orvos ur. jó leszek katonának. És én egyenesen a harctérre akarok menni.

Az orvos a nagy könyörgésre intenzívőbb vizsgálat alá vette az alacsony terméket fiút. Foragata, tapogatta, nézegette, de bizony a legjobb akarat-tal se mondhatta ki rá a boldogított tagjelölőt. Újra mérték alá állították, éppen megütötte a mértéket: 156 centiméter magas volt. A tőztesebb

vizsgálat eredménye, egy haugzott, mint az első vélemény: untaglik; A fiut nem lehetett elküldeni rimánkodó, öngyilkossággal és világgá való bujdosással fenyegetődzőzt, úgy, hogy be kellett sorozni. Nagy nehezen rámondták az alkalmas. Mikor már be volt sorozva megnézték a feljelenő levelet, amely nagyon gyanus volt. A besorozott fival próbáirát csinálták és akkor kislát, hogy dumagát jelentette fel, csakhogy ismét sorozták és bevezették katonának. Véggyakozása végre teljesült, most már csukaszűrkében van.

Ilyen igaz lelkosodést mutasson fel az ántant. Amoly országunk ilyen katonái vannak, ahol ilyen az orléaiak nunció, ott győzelemnek kell vizulnia.

Háboru humora.

Vérmérgezés.

As ujonck között kizsoták a fegyvereket. Nézik, forgatják; az egyik ujoncnak, aki eszelőt a sebészeti klinikán szolga volt, sehokey sem teszük, hogy a szurony a fegyver végére van erősítve.

— Ez a szurony nem jól van így! — mondja.

— Miért nincs jól? — kérdezi egy öreg baka, aki már megjárta a harteret és úgy csöppint bele az ujonck köré.

— Azért, -- feléli az ujnec. — Mert ez a szurony megázik itt a fegyver végén és megrozsdásodik.

— Aztán?

— Ha megszurnak vele valakit, vérmérgezését kaphat tőle.

— Átíól ne tarts ócsim! — mosolyog az öreg. — Akit a honvédbaka megszur, az nem kap vérmérgezését, hanem úgy hal meg azon makkköz-ségeseen, mintha kutyabaja so lenne.

A márciusi tél.

Hadművelőinket nagyon megneghezítette márciusban is az abnormalisan kemény hideg. Katonáink szidták is elég az időjárást. Rátógták, hogy orosz, hogy megszegte a semlegesítést, hogy megbolondult.

— Komoly idő, -- mondja egyszer egy tiszt, amire a tanyai katona rögtön rávágta;

— Jelenem álisan hadnagy urnak, olyan komoly er, mint amikor a vén asszony megkomolyodik és öregsége gyereket szül. Neki nincs öröme benne, a gyerekeknek se, az apának se, mégis megszüli.

A gazdász.

Klészott a tábori konyha kuktája és e fontos méltóságra alkalmas tehetséget kerestek. Sorba állítja hát az őrmester a bakákat.

— Mi vagy civiblen?

— Napstamos.

— Nem kollesz Hát te?

— Borbály.

— Te sem kollesz. Hát te?

— Én nemgazdász vagyok.

— Nagyszerű. Akkor te értesz a paszulyhoz, meg kolompárhöz, te leszel a kukta.

Segít magán a huszár.

Rovsz idők jártak akkorját a huszárookra Galiciában. Rettenetes hóförgések járhatatlanná tették az utakat a trén nehezen szállította utánuk az élelmet és bizony sötökösen tollott vacsorára. E hószűk esztendőben látják ám, hogy egy huszár szalonált pirit. Kis nyárson forgatja s csopogteti zaisos levét a komiszkyérre. A hadnagy végre is megkérdezte:

— Hol tudtál te szalonált szerezni itt, ahol még hókében is száik világ van?

— Jót tettem egy oroszsal úgy szereztem.

— No már erre kíváncsi vagyok

— Hát úgy történt, hadnagy urnak ajásan jelentem, hogy patrulban voltam, egy orosz falun mentem összeztül s betérem egy öreg paraszthoz. Az nagyon megijedt és mielőtt kérdeztem volna, sirva kiabálta:

— Nincs enniváló. Én is éhen halok! Tudok egy kicsit oroszul, Beregben tanultam, hát beszélgetni kezdtem vele.

— Öreg szári, mióta nem ettél?

— Két napja.

— Nagyon éhes vagy?

— Igen talán éhen is halok.

— No jó én megszálak. Szerezek neked enniválót, ha a felét nekem adod.

— Jól van -- feltele boldogan.

— Arra felkutatlam a házat és megtaláltam eldugva a szalonált.

— Látod panye szereztem neked szalonált Nézze a fole nekod, fole nekem

— Így szereztem én is öreg oroszoknak szalonált. De magának is.

— Felmentettitanók. Zalavármegye kir. tanfelügyelőinek javaslatára katonai szolgálat alól Palkó József drávaszili. áll. Behojuk Győző vizi-szentgyörgyi, Kocsis János zalszécsényi kős., Bálint Mihály andráshidai rk. és Pauer Ferenc balatonföldi szeretházi tanítókat a honvédelmi miniszter bizonylatlan időre felmentette.

— Orosz pusztítás Zemplénben. Sátor-aljajnyról írja tudósítók: Zemplénmegyében az orosz betörés folytán a vármegye 445 községéből a felső négy járásban mintegy 194 lett a pusztulás martaéka. E községek kiüzítésására a hadvezetőség kettész hadifoglyok és 240 lovas trénuvári engedett át oly földelel, hogy a kiüzítés megörténte után a foglyokat és a trénu vissza fogják vezényelni — Minin a belügyi és földmivelésügyi miniszter által indított segítőakció keretében az elpusztított házakat is újra fogják építeni, de az ehhez szükséges nyersanyagok szállítására ott most a fogatok nem állnak rendelkezésre. Dókus Gyula alsóajn javaslatára a vármegye közigazgatási bizottsága a havi ülésén elhatározta, hogy megkeresi a kassai katonai parancsnokságot, hogy az előbb jelzett célra a kirándelt 240 trénufogatot a felső járásk kiüzítésa után is beossza rendelkezésre, a házak és gazdasági épületek építéséhez pedig a segítőakció által megállapított számban a hadifoglyok közül szakmunkásokat vezényeljen a felidékre.

— Katonáink aratása. A hadvezetőség nagyhorderejű, praktikus intézkedése folytán igen sok katona jött haza aratási szabadságra. A dolg

serényen folyik. A bajtársak szivesen segítik egymást a munka mezején is

— Magyar nyelvű jutalmak. A magyar nyelv sikeres tanításában kitűnt műrakói és vendüvidéki tanítók, valamint a magyar nyelv elsajátításában jeleskedő tanuló részére Zalavármegye Gyűjteményhatósága 600 korona jutalmat adományozott. E jutalomból 60—80 koronát kaptak: Fekete Géza lendavározaszólyói, Rántes Menyhért drávaszárhegyi, Osere Sári stridóvári, Steinnauer József muraesényi, Poleiniszky Emil esaktornyai áll. és Szép János mikasvári rk. tanítók. A tanuló közt 240 kor. patzelt ki. — A zalamegyei nemesi pészta által adományozott 240 koronából 60—60 kor. jutalmat nyertek: Hadi Jenő királylelki, Miszer Marike mura-vidi, Gerstner Margit muraeszerdahelyi és Biró Nária alsódombori áll. tanítók.

— Magyar levelek a német postán. Németország lapok ma érkezett számában olvassuk a német postaiszolgáltatás rendelkezését, mely megengedi hogy Ausztria és Magyarországra magyar nyelven írott leveleket is lehet küldeni. — Eddig nem lehetett, mert a német postahivatalokban nem alkalmaztak magyarul tudó cenzorokat. Végre belátta a német posta, hogy magához méltóbban eszeleki, ha megnöveli cenzorainak számát, mint ha tovább is kizárja s mintegy bojkott alá helyezi a szótvesztés magyarok nyelvét.

— Levelezés az orosz fogságba jutott katonákkal. A posta és táviró-vezérgazdaság közli, hogy a évánci postaiszolgáltatás közvetítésével az Olyaszországra való kölcsonös forgalomban hadifoglyokkal közönséges nyitott levél, levelezőlap és leg-feljebb kétszáz frankig terjedő postalványvagy váltható. A levél, levelezőlap címrattat, valamint a közleményt is ajánlatos német, francia vagy orosz nyelven írni. A címben a címetelt volt katonai rangján kívül megnevezend az a csapatot is, amelyben legutóljára szolgált. Ezenkívül mindig feltüntetend oda kell írni "Prisonnier de Guerre" vagy ezzel egyértelmű "Kriegesgefangene" megjelölést. Ha a feladó a címetelt tartózkodási helyét nem ismeri, elegendő a rendelkezési hely helyét "Italia" jelzést írni. A hadifoglyokkal váltott levelezés díjmentes lévén, a frankofoglyok felragasztására státus helyre "Prisonnier de Guerre" záradékokat kell írni. A postalványviszolgáltatásra vonatkozóan a postahivatalok adnak bővebb felvilágosítást.

— Szerbia szilvatermése. Szalonikiból érkezéző jelentés szerint Szerbiának rendkívül kedvező szilvatermése volt ez évben, a nagy készletre azonban nincs vége, mert azok az utak, a melyeknek a szállítás történhetnék, ugyógyabbá el vannak zárva.

Ennek tulajdonítható, hogy a szilva ára a tavalyi jogyzások egy harmadra csökkent. Szalonikibe eddig mintegy 300 vagon szarb szilva érkezett, a melynek egy részét Franciaországba fogják továbbítani, a másik részét pedig Szalonikiben akarják értékesíteni.

— Egy jó házból való leány azonnal felvettük Ifj. Wajdits József könyvnyomdájában.

Irodalom.

- A pápaválasztás jogtörténete és tételes joga. Irta: Lukács József, főgimn. tanár. A vasokos munka a pápaválasztás történelmi fejlődésével foglalkozik, amíg az jelen alakjához ért. Mindenkinél érdekesebb és tanulmányos olvasmány, amely míg egyszerűről szigorúan tudományos, másrésztől könnyed stílusával élvezetes olvasmány. A világtörténelem e jelentős mozzanatának ismeretminden kultúremler tudásának szükséges része. A mű ára 4 korona. - Kapható Ifj. Wajdits József könyvkereskedésében, Nagykanizsán.

- Az „Élet” szépirodalmi és művészeti hetilap (szerkesztő Andor József) gazdag tartalom, érdekes és aktuális képek egészítik ki. A kitűnő lapot megleően ajánljuk olvasni. Szerkesztőség és kiadóhivatal: Budapest, I. Fehérvári-ut 18/c. - Előfizetési ár félre 10 kor. Mutatványzámat készségiül küld a kiadóhivatal.

- A „Vasárnap Ujság” minden száma gazdag tartalommal jelenik meg. A „Vasárnap Ujság” előfizetési ára negydekre öt korona. „Világ-kronika”-val együtt hat korona. Megrendelhető a „Vasárnap Ujság” kiadóhivatálában (Budapest, IV. Egyetem-utca 4.). Ugyanígy megrendelhető a „Képes Néplap”, a legolcsóbb újság a magyar nép számára, félre 2 korona 40 fillér.

- Uj Idők A világháború leghűbé kronikás, irásba és képen az Uj Idők. A mi érdekes esemény a nagy világháború történelmi, azt mind elénk tárja festői szépségű képekben. Érdekesség, művészeti nívóval és előkelő ízlés jellemzi Herceg Ferenc hetilapját, az Uj Idők, melynek minden száma aktuális közleményekben, elbeszélésekben és regényekben is egyaránt a szépirodalmi apoloja. - Előfizetési ára negydekre 4 korona. Kiadóhivatal, Budapest, VI. Andrassy-ut 16. sz.

- A „MAGYAR LÁNYOK” szépirodalmi képes hetilap, fiatal lányok számára - Szerkesztő Tótsék Anna. Megjelenik minden vasárnap. Minden egyes száma gyönyörű művészeti kivitelű képpel és a legérdekesebb tartalommal jelenik meg. Előfizetési ára: Félre 12 korona, félre 6 korona, negydekre 3 korona. Szerkesztőség és kiadóhivatal: Budapest, VI. Andrassy-ut 16. szám. Mutatványzámat kivételre ingyen küld a kiadóhivatal. - E kiadvánban szerkesztett képes hetilapot mindenkinél megleően ajánljuk.

NÉVJEGYEK

oddig még nem létezett nagy választékban jutányos áron készítettnek

Ifj. Wajdits József könyvnyomdájában.

Advertisement for Berger gyógy-kátrányszappanna, Berger-féle Borax-szappan, and other products. Includes text: 'Berger gyógy-kátrányszappanna', 'Berger-féle Borax-szappan', 'Szépség és egészségnek legjobb barátja', 'Berger glicerin kátrányszappanna', 'Tevábbá kátrány nélküli a hirs', 'Berger-féle Borax-szappan', 'pattadás, viszketés, atopia, miliumer és más bőrbetegségek ellen. Derékszáró tisztáltsal együtt 70 fillér.', 'Uj Berger toszékony kátrányszappanna, lényegesen bőrbetegségekkel, bőrt és szájkátrányszappannal, valamint kiváló hajkezelő szer. 1. Ár 1.30 korona. Kérjen kifejezetten Berger-szappant G. Hell & Comp.-től és máshol meg is lehet venni a mellékelt levelekedésben. Uj Idők, melynek minden száma aktuális közleményekben, elbeszélésekben és regényekben is egyaránt a szépirodalmi apoloja. - Előfizetési ára negydekre 4 korona. Kiadóhivatal, Budapest, VI. Andrassy-ut 16. sz.'

NYILTÉR.*)

Dr. Szegő Kálmán szanatóriuma- és vizgyógyintézete felnőttek- és gyermekek számára, Abbáziában.

Erősítő és edző hízaló-kurák egész éven át. Gyermekek 7 éven felül kíséret nélkül felvétetnek.

*) Rovat alatt közöltékért nem vállal felelősséget a szerkesztőség.

SZEMESNEK

kell ma lenni, ha túl akarjuk szárnyalni versenytársainkat. Az élelmisség nem

ÁLL

egyéből, minthogy ne késünk egy pillana tíg sem, hanem soron kívül vegyük igénybe

A

„Zalai Közlöny” hirdetési rovatát, mert ott határozottan eredményt ér és a magyar hirdető

VILÁG

hirdetéseit itt megtalálja A hirdető rövid idő alatt meggyőződik az eredményről annak határozottan

VAKNAK

kell lenni, a ki nem látja a „Zalai Közlöny” rohamos fejlődését, ez pedig világosan jel- lemtzi, hogy

AZ

ezenlaphban megjelenő minden hirdetésnek kellő haszna van. Szemesnek áll a világ vakainak az

ALAMIZSNA!

IFJ. WAJDITS JÓZSEF

KÖNYV-, PAPIR- ÉS IRÓSZERKERESKEDÉSE

Dús raktár legújabb díyatú levélpapirokban és névjegyekben Nyomatványok izléses kivitelben jutányos áron gyorsan készítettnek.

Tanintézetek részére szükséges cikkek dús raktára Jegyzői és egyéb közigazgatási nyomatványok nagy raktára.